

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AI02	Język angielski				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
			120				120
Założenie i cele przedmiotu							
Przygotowanie studentów do wykorzystania języka angielskiego w środowisku zawodowym. Doskonalenia umiejętności w zakresie rozumienia ze słuchu, czytania ze zrozumieniem, poprawnego formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych. Zapoznanie z podstawowym słownictwem specjalistycznym z zakresu architektury i urbanistyki. Wykształcenie praktycznych umiejętności takich jak: wygłaszanie prezentacji, opisywanie własnych projektów, negocjacje z inwestorem, rozwiązywanie problemów.							
Treści programowe							
<p>Ćwiczenia – poziom B1/B2. Konstrukcje budowlane, materiały budowlane, elementy architektoniczne, historia architektury (świątynia grecka, porządki architektoniczne, architektura: rzymska, wczesnochrześcijańska, romańska, gotycka, renesansowa, barokowa, organiczna, japońska, cmentarna), elementy fizyki i mechaniki budowli, architektura krajobrazu, konstrukcje wysokościowców, rozwiązania ekologiczne w projektowaniu budynków, geometria, rysunek techniczny. Prezentacje: przygotowywanie prezentacji – jakie czynniki decydują o jej sukcesie; struktura prezentacji; język prezentacji; wykorzystywanie pomocy audiowizualnych; pisanie slajdów; radzenie sobie z pytaniami od publiczności. Gramatyka: przekrojowe ćwiczenia powtórzeniowe, czasy gramatyczne, pytania szczegółowe, liczba mnoga wyrazów pochodzenia łacińskiego i greckiego, konstrukcje zdań złożonych (m.in. inwersja stylistyczna)</p>							
Metody dydaktyczne							
Ćwiczenia – zajęcia uwzględniające pracę samodzielną, pracę w parach lub grupach (odgrywanie ról), dyskusje, prezentacje, tłumaczenia, ćwiczenia leksykalne i gramatyczne.							
Formy i warunki zaliczenia							
<p>Ćwiczenia – zaliczenie wszystkich sprawdzianów w semestrze, zaliczenie indywidualnie przygotowanych prezentacji multimedialnych, zaliczenie prac pisemnych, zaliczenie nieusprawiedliwionych nieobecności. Na zakończenie kursu, zaliczenie egzaminu z całości materiału.</p>							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> Wojewódzka-Olszówka I., <i>Architecture In English – English for Architecture.</i>, Wyd. PK. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> Murphy R., <i>English Grammar In Use.</i>, Cambridge University Press. Hewings M., <i>Advanced Grammar in Use.</i>, Cambridge University Press. Swan M., <i>Practical English Usage.</i>, Oxford University Press. <i>Longman Dictionary of Contemporary English.</i> <i>Oxford collocations dictionary.</i>, Oxford University Press. <i>The Penguin Dictionary of Architecture and Landscape Architecture.</i> 							
Autor karty		Mgr Magdalena Kożuch					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AI02	Język niemiecki				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
			120				120

Założenie i cele przedmiotu

Założenia i cele przedmiotu zależą od poziomu kompetencji językowej grupy: A1/A2 lub A2/B1. **Poziom A1/A2.** Po ukończeniu tego kursu student powinien umieć porozumiewać się w prostych sytuacjach z życia codziennego, udzielać informacji dotyczących swojego otoczenia i środowiska pracy, znać podstawową terminologię z zakresu swojej specjalizacji, form przedsiębiorstw, struktury firmy, przeprowadzić prostą rozmowę służbową, radzić sobie w czasie służbowych podróży oraz rozumieć krótkie, proste teksty fachowe o tematyce architektonicznej i budowlanej. **Poziom A2/B1.** Po ukończeniu tego kursu student będzie rozumiał znaczenie przekazu standardowych wypowiedzi dotyczących znanych spraw, nieźle radził sobie w sytuacjach komunikacyjnych, umiał formułować opinie i przedstawiać plany. W znacznie szerszym zakresie niż przy poziomie podstawowym zapozna się ze standardowymi sytuacjami biurowymi, organizacją przedsiębiorstwa, prowadzeniem rozmów biznesowych i korespondencji zawodowej. W trakcie tego kursu będzie zdobywał umiejętność tłumaczenia tekstów o tematyce architektonicznej i budowlanej, uczył się pracy ze słownikiem technicznym, poznawał właściwą terminologię i posługiwał się nią w wypowiedziach o charakterze fachowym. Przygotuje przy pomocy lektora prezentację dotyczącą wybranego tematu z zakresu architektury, poznając przy tej okazji wymogi związane z przygotowaniem udanej prezentacji i zastosowaniem środków audiowizualnych.

Treści programowe

Ćwiczenia – Poziom A1/A2. Przedstawianie siebie i innych, powitanie gościa w firmie, sporządzanie porządku dnia, rodzaje przedsiębiorstw (Muttergesellschaft, Tochtergesellschaft), podział i zadania różnych działów firmy, słownictwo związane z wizytą zagranicznego gościa w firmie, a więc zapraszanie, ustalanie terminów, oprowadzanie po firmie połączone z wyjaśnieniami dotyczącymi zadań poszczególnych działów, wyposażenie biura i pracowni, przeprowadzenie służbowej, zagranicznej rozmowy telefonicznej, organizacja konferencji, rezerwacja hotelu, restauracji, biletu lotniczego. Tłumaczenie „uproszczonych” przez lektora tekstów z internetu z zakresu architektury. Praca z internetem, ze szczególnym uwzględnieniem haseł niemieckiej Wikipedii. Gramatyka. Wszystkie typy zdań prostych, czasy: Praesens, Perfekt, Praeteritum, liczebniki, stopniowanie przymiotników, czasowniki zwrotne, rozdzielnie złożone, rzeczownik. **Poziom A2/B1.** Materiał dotyczący budowy i zasad funkcjonowania firmy oraz życia zawodowego z poziomu podstawowego w rozszerzonym zakresie (bogatsze słownictwo, trudniejsze formy gramatyczne, rozbudowane wypowiedzi), oraz: konstrukcja listu biznesowego, list do potencjalnego klienta, zapytania i oferty biznesowe, negocjowanie warunków i cen, prezentacja produktu, reklamacje, ubieganie się o pracę, rozmowa kwalifikacyjna, rozmowa na tematy związane z architekturą z zastosowaniem prostej terminologii fachowej, samodzielne tłumaczenie na język polski autentycznych tekstów fachowych. Gramatyka: strona bierna, Praeteritum (c.d.), przymyki, zdania przyczynowe, względne, odmiana przymiotnika.

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia – praca z lektorem nastawiona na możliwie aktywny udział w zajęciach wszystkich uczestników grupy, słuchanie autentycznych nagrań na niemal każdych zajęciach, przygotowywanie prezentacji na spotkaniach poza zajęciami, regularna praca samodzielna, przede wszystkim w domu, sprawdzana na zajęciach, Korzystanie z niemieckich stron internetowych o tematyce architektonicznej i budowlanej.

Formy i warunki zaliczenia

Ćwiczenia – pozytywne odpowiedzi indywidualne z przygotowanego w domu materiału, zaliczenie 2 sprawdzianów w semestrze, uczestnictwo w zajęciach zgodnie z regulaminem. Egzamin z całości materiału na zakończenie kursu.

Wykaz literatury podstawowej –

- Conlin C., *Unternehmen Deutsch.*, Wyd. LektorKlett.
- *Texte fuer Studenten der Fachbereiche.*
- *Architektur&Bauingenieurwesen.* Wyd. PK.

Wykaz literatury uzupełniającej –

- teksty z internetu i literatury fachowej.

Autor karty

Mgr Ewa Mrozkiewicz - Zielińska

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AI03	Technologia informacyjna				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
				30		30	2
Założenie i cele przedmiotu							
<p>Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie- rozumienia korzyści wykorzystywania techniki cyfrowej w pracy inżyniera, stosowanie komputera w pracy studenta, w nauce i życiu, umiejętność wykorzystywania i rozwoju zasobów wiedzy zgromadzonej w sieci globalnej – internet.</p>							
Treści programowe							
<p>Laboratoria – Studenci zapoznają się z informacjami zawartymi w modułach wymaganych do uzyskania Europejskiego Certyfikatu Umiejętności Komputerowych (ECDL-European Computer Driving Licence) oraz wykonują indywidualne prace laboratoryjne, umożliwiające zapoznanie się z oprogramowaniem biurowym, bazodanowym i prezentacyjnym: pisanie i formatowanie tekstu; tworzenie arkuszy kalkulacyjnych i grafiki; tworzenie prostych baz danych; tworzenie prezentacji; korzystanie z sieciowych baz danych i informacji bibliotecznej.</p>							
Metody dydaktyczne							
<p>Laboratoria – Studenci z pomocą prowadzącego zapoznają się z oprogramowaniem i możliwościami praktycznego zastosowania tego oprogramowania, następnie wykonują indywidualne ćwiczenia z możliwością konsultacji ewentualnych problemów z prowadzącym.</p>							
Formy i warunki zaliczenia							
<p>Laboratoria – warunkiem zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz samodzielne rozwiązanie zadania wchodzącego w zakres testów ECDL</p>							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Europejski Certyfikat Umiejętności Komputerowych. T. 1-7</i>, Seria: ECDL, Wydawnictwo MIKOM, Warszawa 2006. • <i>Europejski Certyfikat Umiejętności Komputerowych. Poziom zaawansowany. T. 1-4</i>, Seria: ECDL Advanced, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2006. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Word, Excel, Access, PowerPoint – podręczniki z serii <i>po prostu</i> wydawnictwa Helion. 							
Autor karty		Dr inż. Jerzy Podgórski					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AI04a	Historia kultury i sztuki			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30				30	2
Założenie i cele przedmiotu Założenie przedmiotu: omówienie wybranych zagadnień z historii kultury i sztuki od społeczeństw pierwotnych do czasów współczesnych. Wprowadzenie podstawowej terminologii i zagadnień relacji między historią sztuki (sztuki plastyczne, głównie malarstwo i rzeźba) a historią architektury. Cele przedmiotu: rozumienie kultury i poszczególnych epok w sztuce w kontekście uwarunkowań ideowych, materialnych i społecznych – rozpoznawania poszczególnych stylów sztukach plastycznych oraz połączenie ich z równoległymi zjawiskami w architekturze.						
Treści programowe Wykłady – Sztuka społeczeństw pierwotnych (malarstwo skalne i rzeźba). Sztuka starożytnego Egiptu. Sztuka Mezopotamii. Kultura i sztuka starożytnej Grecji. Kultura i sztuka starożytnego Rzymu. Kultura wczesnochrześcijańska i bizantyjska. Kultura wczesnego średniowiecza: karolińska i ottońska. Ideologia i kultura średniowiecza. Sztuka romańska. Sztuka gotycka. Humanizm. Sztuka renesansowa i manieryzm. Sztuka baroku. Klasycyzm. Kultura i sztuka przełomu XIX i XX wieku.						
Metody dydaktyczne Wykłady – wyjaśnienie zagadnień tematycznych, prezentacja przykładów.						
Formy i warunki zaliczenia Wykłady - zaliczenie.						
Wykaz literatury podstawowej – <ul style="list-style-type: none"> • Białostocki J., <i>Sztuka cenniejsza niż złoto. Opowieść o sztuce europejskiej naszej ery</i>, Warszawa 1991. • Bochnak A., <i>Historia sztuki nowożytnej</i>, Warszawa 1970. • Michałowski K., <i>Sztuka starożytna</i>, Warszawa 1955. • Panofsky E., <i>Studia z historii sztuki</i>, tłum. J. Białostocki, K. Kamińska i in., Warszawa 1971. • Piwocki K., <i>Dzieje sztuki w zarysie</i>, Warszawa 1987. • <i>Słownik terminologiczny sztuk pięknych. Wydanie nowe</i>, red. K. Kubalska-Sulkiewicz, Warszawa 1996. • <i>Sztuka świata</i>, t. 5-8, Warszawa 1992-1994. Wykaz literatury uzupełniającej – <ul style="list-style-type: none"> • Delumeau J., <i>Cywilizacja Odrodzenia</i>, tłum. E. Bąkowska, Warszawa 1987. • Maśliński A., <i>Humanizm w sztuce. Antyk i człowiek</i>, Kraków 1978. • Tatkiewicz T., <i>Historia estetyki</i>, T. 2, Wrocław 1960. 						
Autor karty		Joanna Zętar				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AI04b	Historia filozofii				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30	-	-	-	30	2
Założenie i cele przedmiotu							
<p>Student zapoznaje się z podstawowymi pojęciami oraz problemami filozofii; zdobywa wiedzę na temat wysiłków człowieka Zachodu poświęconych poszukiwaniu prawdy i sensu. Spotkanie z meandrami tych poszukiwań pomoże mu w samodzielnym przemyśleniu tych zagadnień, nad fundamentami kultury europejskiej – jej nadziejami i rozczarowaniami, możliwościami i ograniczeniami.</p>							
Treści programowe							
<p>Wykłady – Filozofia teoretyczna a filozofia praktyczna. Filozofia praktyczna a religia. Mit o upadku pierwszego człowieka manifestacją pierwotnego ludzkiego doświadczenia. Metafizyka jako integralny element kultury przedłużeniem jej mitycznego pnia. Filozoficzne ujęcie sytuacji egzystencjalnej człowieka. Sposoby pokonania egzystencjalnego pęknięcia między człowiekiem a fizycznym i ludzkim światem. Przesokratejska filozofia przyrody. Przyroda przedmiotem dociekań. Filozofia jako sposób życia. Przypadek Sokratesa. Platońska koncepcja erosu niebiańskiego. Chrześcijańskie objawienie a filozofia średniowieczna. Przełom kartezjański w filozofii. Mit rozumu a demitologizacja świata w kulturze nowożytnej. Pascalowska filozofia wiary i uczucia reakcją na nowożytny racjonalizm. Idea postępu i jej upadek. Oblicza nihilizmu w filozofii i w literaturze XIX wieku. Postmodernizm.</p>							
Metody dydaktyczne							
Wykłady – wykład autorski, wykorzystanie projektora multimedialnego lub rzutnika folii.							
Formy i warunki zaliczenia							
Wykłady – zaliczenie pisemne.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Krąpiec M.A., <i>O rozumieniu filozofii</i>, Lublin 1991. • Tatarkiewicz W., <i>Historia filozofii</i>, Warszawa 1998. • Wojtyła K., <i>Miłość i odpowiedzialność</i>, Lublin 1986. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Św. Tomasz z Akwinu, <i>Traktat o człowieku</i>, Kęty 1998. • Stępień A.B., <i>Wstęp do filozofii</i>, Lublin 1995. • Krąpiec M.A., <i>Ludzka wolność i jej granice</i>, Warszawa 1997. 							
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AI05	Socjologia mieszkalnictwa i miasta			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30				30	2
Założenie i cele przedmiotu						
Celem nauczania przedmiotu jest uzyskanie przez studentów wiedzy w zakresie: podstawowych kategorii socjologii, prowadzących do socjologicznej analizy mieszkania i otoczenia mieszkania. Studenci powinni zdobyć umiejętności zastosowania i rozumienia aparatu pojęciowego do analizy zmian społecznych, umożliwiające rozumienie mechanizmów wywołujących te zmiany oraz diagnozowanie ich kierunku.						
Treści programowe						
Wykłady – Przestrzeń społeczna: procesy zachodzące między człowiekiem a przestrzenią. Przestrzeń jako wartość i konflikty wartości. Przestrzenne aspekty roli i pozycji społecznej oraz zachowania przestrzenne. Przestrzeń jako miejsce realizacji potrzeb. Skutki braku realizacji potrzeb: frustracja i agresja. Uczestnictwo w grupach społecznych: konformizm i niezależność, społeczne władanie przestrzenią. Identyfikacja z przestrzenią. Integracja społeczna a struktura przestrzeni. Rodzina jako szczególna grupa społeczna: funkcje i struktura rodziny, typy rodzin, fazy rozwoju. Mieszkanie jako przestrzeń rodziny. Jednostki osiedleńcze.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – wykłady autorskie z wykorzystaniem urządzeń audiowizualnych.						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – zaliczenie pisemne z zakresu wiedzy podanej na wykładach,						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Węclawowicz G., <i>Geografia społeczna miast : zróżnicowania społeczno-przestrzenne</i>, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, 2003. • Bauman Z., <i>Globalizacja : i co z tego dla ludzi wynika</i>, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa, 2002. • Czerny M., <i>Globalizacja a rozwój : wybrane zagadnienia geografii społeczno-gospodarczej świata</i>, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, 2005. • Szacki J., <i>Historia myśli socjologicznej</i>, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, 2006 • Pawłowska K., <i>Idea swojskości miasta</i>, Wyd. PK., Kraków, 2001. • Czarnecki B., Siemiński W.; <i>Kształtowanie bezpiecznej przestrzeni publicznej</i>, Difin, Warszawa, 2004. • Hannerz U., <i>Odkrywanie miasta : antropologia obszarów miejskich</i>, Wyd. UJ, Kraków, 2006. • <i>Psychologia organizacji przestrzeni środowiska mieszkaniowego</i>, Habitaty, Wrocław, 24-28 listopada 2003 = <i>Psychology of the housing environment</i>, red. Bać Z., Wyd PWi, Wrocław, 2004. • Bell P.A., Greene T.C., Fisher J.D., Bum A., <i>Psychologia środowiskowa</i>, Gdańskie Wydaw. Psychologiczne, Gdańsk, 2004. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Giddens A., <i>Socjologia</i>, PWN, Warszawa, 2004. • Pacholski M., Słabon A., <i>Słownik pojęć socjologicznych</i>, Akademia Ekonomiczna, Kraków, 1997. • <i>Słownik socjologii i nauk społecznych</i>, PWN, Warszawa, 2004. • Szacka B., <i>Wprowadzenie do socjologii</i>, Oficyna Naukowa, Warszawa, 2003. • Jasinska-Kania A., Nijakowski L.M., Szacki J., Ziółkowski M., <i>Współczesne teorie socjologiczne</i>, tom 1, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa, 2006. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka	
Nr	Nazwa przedmiotu	AI06	Ergonomia i BHP			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30	15			45	4
Założenie i cele przedmiotu						
Założenia i cel- wprowadzenie zagadnienia ergonomii, prezentacja kanonu proporcji człowieka oraz antropometrii, prezentacja uwarunkowań przestrzennych wynikających z parametrów człowieka (w tym osoby niepełnosprawnej), wprowadzenie w zagadnienia mikroklimatu, oświetlenia i hałasu w środowisku człowieka. Wymierny efekt dydaktyczny- rozumienie konieczności projektowania przestrzeni architektonicznej w sposób optymalnie odpowiadający na potrzeby jego użytkownika, umiejętność określenia tych potrzeb i ustalenia priorytetów ich realizacji.						
Treści programowe						
Wykłady – kanon proporcji człowieka; antropometria; ergonomia budynku i przestrzeni; mikroklimat środowiska zamieszkiwania; oświetlenie i nasłonecznienie środowiska zamieszkiwania; niepełnosprawni i osoby w podeszłym wieku w przestrzeni architektonicznej;						
Ćwiczenia – opracowanie projektowe wybranej przestrzeni (stanowisko pracy, kuchnia, łazienka) z dostosowaniem jej do indywidualnych potrzeb użytkownika, opracowanie graficzne w skali 1:20.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – wykłady prowadzone z wykorzystaniem technik multimedialnych, zakres merytoryczny zgodny z treściami programowymi.						
Ćwiczenia – Ćwiczenia klauzurowe - ćwiczenia rysunkowe (projektowe)na zadany temat związany z wiodącą tematyka (w tym wykładami) przedmiotu. Ćwiczenia projektowe - ćwiczenia rysunkowe na zadany temat – rozwiązujące konkretne problemy projektowe związane z przestrzenią wokół człowieka. Referaty – opracowania pisemne prezentowane w formie wystąpienia (prezentacja multimedialna).						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – test sprawdzający wiadomości z treści przekazywanych na wykładach.						
Ćwiczenia – ocena na podstawie wyników prac projektowych i klauzurowych wykonywanych w czasie trwania semestru.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Kuryłowicz E., <i>ABC... mieszkania bez barier</i>, Fundacja Dom Dostępny, Warszawa 2006. • Grandjan, E., <i>Ergonomia</i>, Arkady, Warszawa 1978. • Kuryłowicz, E., <i>Projektowanie uniwersalne. Udostępnienie otoczenia osobom niepełnosprawnym</i>, Centrum Badawczo-Rozwojowe Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Warszawa 1996. • Meyer-Bohe, W., <i>Budownictwo dla osób starszych i niepełnosprawnych</i>, Arkady, Warszawa 1998. • Mieszkowski, Z., <i>Elementy Projektowania architektonicznego</i>, Arkady, Warszawa 1973. • Neufert, E., <i>Podręcznik projektowania architektonicznego – budowlanego</i>, Arkady, Warszawa 2003. • Ujma-Wąsowicz, K., <i>Ergonomia w architekturze</i>, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice 2005. • Złowodzki, M., <i>O ergonomii i architekturze</i>, Wydawnictwa Politechniki Krakowskiej, Kraków 2008. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Maciej Kłopotowski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIP01	Matematyka			
Przedmioty wprowadzające	Nie występują					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15	30			45	4
Założenie i cele przedmiotu						
Opanowanie podstaw do zastosowań rachunku różniczkowego , rachunku całkowego do badania geometrii brył i zbiorów oraz zapoznanie z podstawami statystyki matematycznej						
Treści programowe						
<p>Wykłady – Definicje i przykłady funkcji rzeczywistych (ich wykresy); Podstawy rachunku różniczkowego (definicje – i przykłady zastosowań) ; Ekstrema funkcji jednej zmiennej; - zastosowanie pojęcia krzywizna krzywej (witraże); Podstawy rachunku całkowego; -definicje i podstawowe wzory i przykłady zastosowań , obliczanie pola powierzchni figur płaskich); Bryły obrotowe; obliczanie ich objętości i pola powierzchni bocznej; Całka podwójna - definicja i wzory podstawowe oraz ich zastosowania do obliczania objętości brył nieobrotowych. Prosta i płaszczyzna w przestrzeni – kąty i wzajemne ich położenie. Funkcje dwóch zmiennych; obliczanie ekstremów lokalnych. Podstawy rachunku prawdopodobieństwa – wzory – definicje – przykłady; Statystyka matematyczna -Rozkład Gaussa- histogram - krzywa Gaussa. Testowanie hipotez statystycznych – typowe przykłady ilustrujące i zadania. Prosta regresji; metoda najmniejszych kwadratów – typowe reprezentatywne przykłady.</p> <p>Ćwiczenia – tematyka powyższa poparta rozwiązywaniem zadań oraz konstrukcją nowych przykładów.</p>						
Metody dydaktyczne						
<p>Wykłady - informacyjne.</p> <p>Ćwiczenia –praktyczne, rozwiązywanie zadań.</p>						
Formy i warunki zaliczenia						
<p>Wykłady – uczestnictwo w zajęciach, i napisanie trzech (3) sprawdzianów pisemnych – na średnią ocenę pozytywną.</p> <p>Ćwiczenia – obecność na zajęciach, 3 pisemne kolokwia na średnią oceną pozytywną. Egzamin na zakończenie kursu.</p>						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Krysicki W., Włodarski L., <i>Analiza matematyczna w zadaniach</i>. PWN Warszawa 2003. • Gewert M., Skoczylas Z., <i>Analiza Matematyczna</i>, Wydawnictwo GIS-Wrocław 2003r. • Kordecki W., <i>Rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna</i>, Wydawnictwo GIS – Wrocław 2001r. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Starzyńska W., <i>Statystyka praktyczna</i>, PWN Warszawa 2000r. • Luszniwicz A., Słaby T., <i>Statystyka stosowana</i>, PWE, Warszawa 1997r. 						
Autor karty		Dr Władysław Rompała				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIP02	Geometria wykreślna				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30			30	60	4
<p>Założenie i cele przedmiotu Zakłada się, że w trakcie kursu geometrii wykreślnej, realizowanego w wykładach i ćwiczeniach projektowych Student powinien: uporządkować i uzupełnić swoje wiadomości nabyte w szkole średniej należące do geometrii, w zakresie potrzebnym dla geometrii inżynierskiej; przyswoić sobie umiejętność wyodrębniania tych właściwości i działań, które określają model geometryczny obiektu budowlanego i są podstawą do utworzenia algorytmu potrzebnego do sporządzenia wybraną metodą możliwie prostego obrazu tego obiektu; opanować w potrzebnym zakresie metody odwzorowań należące do geometrii wykreślnej; nabyć umiejętność stosowania geometrii wykreślnej w projektowaniu architektonicznym – konstruowaniu i wizualizacji obiektów architektonicznych; posiadać umiejętność odczytywania rysunków, będących obrazami projektowanych bądź istniejących obiektów; zapoznać się z niektórymi przykładami zastosowań geometrii i geometrii wykreślnej w budownictwie; pogłębić umiejętność myślenia dedukcyjnego i redukcyjnego; wynieść przekonanie o konieczności uzupełniania swoich wiadomości na drodze studiów własnych w trakcie wykonywania zawodu.</p>							
<p>Treści programowe Wykłady – właściwości przestrzeni euklidesowej i rzutowej. Odwzorowania stosowane w architekturze; rzutowanie równoległe w tym prostokątne i rzutowanie środkowe; rzuty Monge’a i aksonometria. Metody odwzorowania i restytucji elementów przestrzeni w różnych odwzorowaniach. Geometryczne kształtowanie form architektonicznych z zastosowaniem wielościanów, brył i powierzchni. Metody perspektywy stosowanej. Projekty – rzuty Monge’a, rzut środkowy, perspektywa i aksonometria; Zapis figury przestrzennej w różnych metodach odwzorowania, cienie własne i cienie rzucone figur, geometria dachów.</p>							
<p>Metody dydaktyczne Wykłady – prowadzone metodą tradycyjną (tablica, kreda, przybory kreślarskie) oraz z zastosowaniem prezentacji multimedialnych; Projekty – ćwiczenia prowadzone metodą tradycyjną (tablica, kreda, przybory kreślarskie) oraz z zastosowaniem prezentacji multimedialnych; nadzór dydaktyczny w trakcie wykonywania prac kontrolnych.</p>							
<p>Formy i warunki zaliczenia Wykłady – egzamin końcowy obejmujący cały zakres wykładów i ćwiczeń projektowych. Projekty – wykonanie i zaliczenie wszystkich prac kontrolnych i domowych.</p>							
<p>Wykaz literatury podstawowej –</p> <ul style="list-style-type: none"> Grochowski B., <i>Geometria wykreślna z perspektywą stosowaną</i>, PWN, Warszawa 1995 i dalsze. <p>Wykaz literatury uzupełniającej –</p> <ul style="list-style-type: none"> Przewłocki S., <i>Geometria wykreślna w zastosowaniach dla budownictwa i architektury</i>, Wyd. UWM, Olsztyn 2000 i dalsze. 							
Autor karty		Mgr inż. Grażyna Borecka					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIP03	Fizyka budowli			
Przedmioty wprowadzające	Nie występują					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30	15		15	60	4
Założenie i cele przedmiotu						
<p>Cel przedmiotu to zapoznanie słuchaczy z zaawansowanymi problemami fizyki budowli zagadnieniami cieplnymi, wilgotnościowymi i akustycznymi. Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie: podstawowych pomiarów; interpretacji uzyskanych wyników; oceny stanu technicznego budowli w zakresie realizowanych zagadnień; projektowania podstawowych rozwiązań przegród budowlanych.</p>						
Treści programowe						
<p>Wykłady – Podstawy wymiany ciepła. Właściwości ciepło-wilgotnościowe materiałów budowlanych. Obliczenia cieplne przegród – zagadnienia stacjonarne, jednowymiarowe. Obliczenia cieplne przegród – zagadnienia wielowymiarowe. Mostki cieplne. Zagadnienia niestacjonarnego przepływu ciepła, stateczność cieplna przegród. Przyczyny i rodzaje zawilgoceń w budynku, dyfuzja i kondensacja pary wodnej. Zasady projektowania i wykonywania przegród spełniających wymagania normowe w zakresie ochrony cieplno – wilgotnościowej budynku. Drgania i fale akustyczne. Natężenie dźwięku i poziom natężenia dźwięku. Analiza częstotliwości dźwięku. Pole akustyczne w przestrzeni otwartej, elementy akustyki urbanistycznej. Pole akustyczne w przestrzeni zamkniętej, elementy akustyki wnętrza. Właściwości akustyczne przegród budowlanych. Zasady projektowania i wykonywania przegród spełniających wymagania normowe w zakresie ochrony przed hałasem. Oświetlenie pomieszczeń światłem dziennym.</p> <p>Ćwiczenia – Pomiar współczynnika przewodności cieplnej λ. Pomiar współczynnika przenikania ciepła U. Pomiar wilgotności materiałów. Badanie zasolenia przegród. Badania z wykorzystaniem termowizji. Analiza obrazów termicznych. Pomiary wilgotności i temperatury powietrza - kondensacja pary wodnej. Ćwiczenia terenowe – zawilgocenia, korozja chemiczna i biologiczna. Pomiar i ocena hałasu w pomieszczeniu. Analiza częstotliwościowa dźwięku. Symulacja komputerowa pola akustycznego na terenach zurbanizowanych. Pomiar czasu pogłosu. Analiza warunków akustycznych w pomieszczeniu w oparciu o system DIRAC. Pomiar izolacyjności akustycznej właściwej przegrody. Pomiar poziomu uderzeniowego pod stropem.</p> <p>Projekt – Obliczanie współczynnika przenikania ciepła U (bez wpływu mostków cieplnych. Uwzględnianie mostków cieplnych. Projektowanie izolacji termicznych różnorodnych przegród budowlanych. Dobór wyrobów do izolacji cieplnej do określonych warunków. Określenie miejsc szczególnie narażonych na zawilgocenie w budynku. Projektowanie izolacji wodochronnych i przeciwwilgociowych różnorodnych przegród budowlanych. Dobór wyrobów do izolacji wodochronnych i przeciwwilgociowych do określonych warunków. Określenie źródeł dźwięku (hałasu) i drgań w obiektach budowlanych. Izolacyjność akustyczna poszczególnych elementów w budynku – ściany, stropy, okna i drzwi. Projektowanie przegród zewnętrznych i wewnętrznych. Dobór materiałów, wyrobów i ustrojów dźwiękochłonnych do określonych warunków. Oświetlenie światłem dziennym i sztucznym. Dobór ilościowych i jakościowych parametrów oświetlenia. Zapoznanie się z wymaganiami normowymi przy projektowaniu oświetlenia. Zapoznanie się z ofertą elementów oświetlenia w budynkach.</p>						
Metody dydaktyczne						
<p>Wykłady – Wykorzystanie rzutnika pisma i rzutnika multimedialnego.</p> <p>Ćwiczenia – Zajęcia z wykorzystaniem aparatury, sprzętu i programów do badań zagadnień związanych z fizyką budowli.</p> <p>Projekt – wykorzystanie rzutnika multimedialnego.</p>						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – Egzamin pisemny.						

Ćwiczenia – Czynne uczestnictwo w zajęciach i zaliczenie pisemne.

Projekt – zaliczenie pisemne oraz złożenie kompletu rysunków technicznych przegród wraz z opisem.

Wykaz literatury podstawowej –

- Pogorzelski J.A., *Fizyka ciepła budowli*, PWN, Warszawa 1976r.
- Bogusławski W.N., *Procesy cieplne i wilgotnościowe w budynkach*, Arkady 1985r.
- Koczyk H., *Podstawy projektowania cieplnego i termo modernizacji budynków*, Poznań 2000r.
- Żenczykowski W., *Budownictwo ogólne t 4/2*, Arkady 1987r.
- Laskowski L., *Ochrona cieplna i charakterystyka energetyczna budynku*, WPW 2005
- Bąk J., *Obliczenia oświetlenia ogólnego wewnątrz*, WNT Warszawa 1983r.
- Sadowiski J., *Akustyka w architekturze, urbanistyce i budownictwie*, Arkady Warszawa 1971r.
- Sadowiski J., *Akustyka architektoniczna*.
- Sadowiski J., *Podstawy akustyki urbanistycznej*, Arkady Warszawa 1982r.
- *Norma PN-EN ISO 12570 Ciepłno-wilgotnościowe właściwości materiałów i wyrobów budowlanych. Określanie wilgotności przez suszenie w podwyższonej temperaturze.*
- Klemm P., *Budownictwo ogólne t 2 Fizyka budowli*, Arkady 2005r.
- Lichołai L., *Budownictwo ogólne t 3 Elementy budynków, podstawy projektowania*, Arkady 2008r.
- *Norma PN-EN ISO 6946 Komponenty budowlane i elementy budynku. Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła. Metoda obliczeń.*
- *Norma PN-EN ISO 14683 Mostki cieplne w budynkach. Liniowy współczynnik przenikania ciepła. Metody uproszczone i wielkości orientacyjne.*
- Katalogi rozwiązań proponowane przez producentów wyrobów.

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Płoński W., Pogorzelski J. A., Zwoliński W., *Ochrona cieplna budowli. Materiały do projektowania*. ITB, Warszawa 1973r.
- Wyrwał J., Świrska J., *Problemy zawilgocenia przegród budowlanych*, PAN, Warszawa 1998r.
- Engels Z., *Ochrona środowiska przed drganiem i hałasem*, PWN Warszawa 1993r.
- Instrukcje do ćwiczeń.
- *Acoustics and Vibration Animations* <http://www.kattering.edu/~drussell/demos.html>

Autor karty

Dr inż. Adam Wasilewski

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIP04	Mechanika budowli			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30	30		30	90	5
Założenie i cele przedmiotu						
<p>Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie: rozumienia zagadnień kształtowania struktur i ustrojów budowlanych; przygotowywania schematów statycznych konstrukcji; projektowania elementów konstrukcyjnych; identyfikowania naprężeń występujących w elementach konstrukcyjnych.</p>						
Treści programowe						
<p>Wykłady – Statyka na płaszczyźnie: warunki jakie powinien spełniać układ nośny budowli, rodzaje obciążeń działających na konstrukcję, założenia w mechanice budowli w zagadnieniach statycznych, geometryczna niezmiennosc płaskich układów prętowych - pojęcie stopni swobody układu i więzów, warunki geometrycznej niezmienności, warunki równowagi układów sił. Analiza płaskich układów statycznie wyznaczalnych. Definicje reakcji i metody ich wyznaczania, siły wewnętrzne (przekrojowe) w układach prętowych, statycznie wyznaczalne kratownice, belki, ramy, łuki - obliczanie sił wewnętrznych, przemieszczenia w układach prętowych. Metody graficznego i analitycznego wyznaczania sił. Wytrzymałość układów konstrukcyjnych: rodzaje stanów pracy różnych elementów konstrukcyjnych i zasady projektowania (rozciąganie osiowe i ściskane, zginanie, skręcanie), naprężenia normalne i styczne w dowolnym przekroju, obciążenie mimośrodowe (wyznaczanie rdzenia przekroju), ściskanie osiowe prętów smukłych, zjawisko wyboczenia (pojęcie siły krytycznej, smukłości i długości wyboczeniowej pręta). Zasady modelowania i łączenia różnych obciążeń konstrukcji: rodzaje obciążeń konstrukcji budowlanych (krótkotrwałe i długotrwałe, stałe i zmienne, statyczne i dynamiczne), zasady przyjmowania obciążeń takich jak obciążenie ciężarem własnym, użytkowym, śniegiem, wiatrem, temperaturą itp., współczynniki jednoczesności i bezpieczeństwa.</p> <p>Ćwiczenia – Omówienie i rozwiązywanie zagadnień z zakresu: określanie statycznej wyznaczalności i geometrycznej niezmienności; opis warunków równowagi konstrukcji; wyznaczanie reakcji; wyznaczanie sił wewnętrznych w belkach, ramach, kratkach, łukach; opis matematyczny i graficzny; wyznaczanie sił wewnętrznych w układach płaskich metodami graficznymi; wyznaczanie naprężeń normalnych i stycznych przy rozciąganiu osiowym i ściskaniu, zginaniu, skręcaniu; wyznaczanie sił krytycznych; wykonywanie zestawień obciążenia.</p> <p>Projekty – Wykonanie następujących prac projektowych: wyznaczenie reakcji i sił wewnętrznych w belkach i ramach; wyznaczanie sił wewnętrznych w kratkach; wyznaczenie ekstremalnych naprężeń normalnych i stycznych belce lub ramie; wyznaczenie ekstremalnych naprężeń normalnych w kracie (uwzględnienie wyboczenia); wykonanie zestawienia obciążeń dachu domu jednorodzinnego.</p>						
Metody dydaktyczne						
<p>Wykłady – z wykorzystaniem środków audiowizualnych na zajęciach są omawiane treści teoretyczne oraz przedstawiane ich praktyczne zastosowania.</p> <p>Ćwiczenia – Omówienie wykorzystywania problemów mechaniki budowli w praktyce i wykonywanie zadań praktycznych przez studentów przy pomocy prowadzącego.</p> <p>Projekty – indywidualne wykonanie przez studentów prac projektowych, na zajęciach wykonywane są zadania przykładowe przy udziale studentów oraz konsultacje zadań wykonywanych indywidualnie.</p>						
Formy i warunki zaliczenia						
<p>Wykłady – dwuczęściowy egzamin: pisemny i ustny, sprawdzające wiedzę teoretyczną i umiejętność rozwiązywania zadań. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń audytoryjnych i projektowych.</p> <p>Ćwiczenia – warunkiem zaliczenia jest uczestnictwo w zajęciach i zaliczenie dwóch pisemnych sprawdzianów.</p>						

Projekty – warunkiem zaliczenia jest uczestnictwo w zajęciach, samodzielne wykonanie projektów i zaliczenie pisemnych sprawdzianów.

Wykaz literatury podstawowej –

- Szulborski K., Pyrak S., *Mechanika konstrukcji dla architektów*, Arkady, Warszawa, 1994.
- Kolendowicz T., *Mechanika budowli dla architektów*, Arkady, Warszawa, 1993.
- Z. Cywiński: *Mechanika budowli w zadaniach*, PWN, Warszawa 1999.

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Chudzikiewicz A., *Statyka budowli, t. 1 i 2*, PWN Warszawa 1975.
- Dyląg Z., Krzemińska E., Filip F., *Mechanika budowli, t. 1 i 2*, PWN Warszawa, 1989.

Autor karty

Dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIKI	Podstawy projektowania arch. - kompozycje			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15			45	60	4
Założenie i cele przedmiotu						
<p>Wprowadzenie w zagadnienia architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego, prezentacja typologii architektury (funkcjonalnej i stylistycznej), prezentacja zagadnień kontekstu lokalizacyjnego i jego związku z formą architektoniczną, prezentacja zagadnień rozwiązań funkcjonalnych budynku (przeznaczenia funkcjonalnego) i jego związku z formą architektoniczną, prezentacja zagadnień konstrukcji budynku i jego związku z formą architektoniczną. Wymierny efekt dydaktyczny- rozumienie znaczenia architektury w kształtowaniu środowiska kulturowego, rozumienie znaczenia teorii w kształtowaniu architektury, rozumienie determinant zewnętrznych mających wpływ na formę architektoniczną.</p>						
Treści programowe						
<p>Wykłady – zdefiniowanie pojęć: architektura, urbanistyka, planowanie przestrzenne; - klasyfikacja architektury (funkcjonalna, stylistyczna), charakterystyka; architektura w przestrzeni miejskiej (kontekst lokalizacyjny) oraz w przestrzeni przyrodniczej (kontekst środowiskowy); architektura ekologiczna i techniczna; materiały budowlane i architektura,</p> <p>Projekty – modelowanie form abstrakcyjnych o cechach architektoniczno – planistycznych; modelowanie formy architektonicznej o zdefiniowanej funkcji; modelowanie formy architektonicznej o zdefiniowanych cechach stylistycznych; modelowanie formy architektonicznej w zdefiniowanym kontekście lokalizacyjnym; modelowanie formy architektonicznej o zdefiniowanej konstrukcji,</p>						
Metody dydaktyczne						
<p>Wykłady – prowadzone z wykorzystaniem technik multimedialnych, zakres merytoryczny zgodny z treściami programowymi.</p> <p>Projekty – ćwiczenia projektowe- zadania projektowe realizowane w formie graficznej (rysunkowej) i przestrzennej (makietywanie); ćwiczenia klauzuruowe -ćwiczenia rysunkowe (projektowe)na zadany temat związany z wiodącą tematyka (w tym wykładami) przedmiotu.</p>						
Formy i warunki zaliczenia						
<p>Wykłady – test sprawdzający wiadomości z treści przekazywanych na wykładach.</p> <p>Projekty – oceny punktowe poszczególnych prac projektowych i ćwiczeń klauzuruowych.</p>						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Asanowicz A., <i>Percepcja jako czynnik kształtujący formę architektoniczną</i>, Wyd. PB, Białystok 1988. • Basista A., <i>Architektura. Dlaczego jest, jaka jest?</i> Znak, 2000. • Basista A., <i>Kompozycja dzieła architektury</i>, Universitas, Kraków 2006. • Irwing M., <i>1001 budynków, które musisz zobaczyć</i>, Elipsa, Poznań 2007. • Koch W., <i>Style w architekturze. Arcydzieła budownictwa europejskiego od antyku po czasy współczesne</i>, Świat Książki, Warszawa 1996. • Lenartowicz J.K., <i>Słownik psychologii architektury dla studiujących architekturę</i>, Wyd. PK, Kraków 1997. • Leśniakowska M., <i>Co to jest architektura? Kanon</i>, Warszawa 1996. • Melvin J., <i>Architektura. Kierunki, mistrzowie, dzieła</i>, Elipsa, Warszawa 2006. • Saladori M., <i>Siła architektury. Dlaczego budynki stoją</i>, Murator, Warszawa 2001. • Żórawski J., <i>O budowie formy architektonicznej</i>, Arkady, Warszaw 1973. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Maciej Kłopotowski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK2	Podstawy projektowania arch. - analizy				
Przedmioty wprowadzające		Podstawy projektowania architektonicznego - kompozycje					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			45	60	4
<p>Założenie i cele przedmiotu Prezentacja podstaw percepcji formy architektonicznej, wprowadzenie w zagadnienia kompozycji formy architektonicznej. Wymierny efekt dydaktyczny- rozumienie zasad kształtowania formy architektonicznej, umiejętność ich odczytania i interpretacji na przykładach konkretnych obiektów.</p>							
<p>Treści programowe Wykłady – percepcja architektury, cechy kompozycji obiektu architektonicznego; środki kompozycji architektonicznej; emocjonalne właściwości formy architektonicznej; konstruowanie i dekonstrukcja formy architektonicznej. Projekty – ćwiczenia projektowe: modelowanie formy architektonicznej z uwzględnieniem specyfiki jej odbioru w przestrzeni; modelowanie formy architektonicznej o zdefiniowanych cechach kompozycyjnych (dośrodkowość, odśrodkowość, zamkniętość, otwartość, indywidualność, powtarzalność, naśladownictwo, transformacja); modelowanie formy architektonicznej z wykorzystaniem zdefiniowanych środków kompozycji architektonicznej (charakterystyka geometryczna, podziały, stosunki wagowe); modelowanie formy architektonicznej wykorzystującej zdefiniowane środki kompozycji architektonicznej (rytm i akcent, kolor i faktura, symetria i asymetria); modelowanie formy architektonicznej niosącej ładunek emocjonalny (dynamiczność - statyczność, monumentalność - kameralność, lekkość - masywność, spistość – swobodność); modelowanie formy architektonicznej przez jej konstruowanie i dekonstrukcję.</p>							
<p>Metody dydaktyczne Wykłady – wykłady prowadzone z wykorzystaniem technik multimedialnych, zakres merytoryczny zgodny z treściami programowymi. Projekty – ćwiczenia projektowe- zadania projektowe realizowane w formie graficznej (rysunkowej) i przestrzennej (makietywanie); ćwiczenia klauzuruowe -ćwiczenia rysunkowe (projektowe)na zadany temat związany z wiodącą tematyka (w tym wykładami) przedmiotu.</p>							
<p>Formy i warunki zaliczenia Wykłady – test sprawdzający wiadomości z treści przekazywanych na wykładach. Projekty – oceny punktowe poszczególnych prac projektowych i ćwiczeń klauzuruowych.</p>							
<p>Wykaz literatury podstawowej –</p> <ul style="list-style-type: none"> • Asanowicz A., <i>Percepcja jako czynnik kształtujący formę architektoniczną</i>, Wyd. PB, Białystok 1988. • Basista A., <i>Architektura. Dlaczego jest, jaka jest?</i> Znak, 2000. • Basista A., <i>Kompozycja dzieła architektury</i>, Universitas, Kraków 2006. • Irwing M., <i>1001 budynków, które musisz zobaczyć</i>, Elipsa, Poznań 2007. • Koch W., <i>Style w architekturze. Arcydzieła budownictwa europejskiego od antyku po czasy współczesne</i>, Świat Książki, Warszawa 1996. • Lenartowicz J.K., <i>Słownik psychologii architektury dla studiujących architekturę</i>, Wyd PK, Kraków 1997. • Leśniakowska M., <i>Co to jest architektura? Kanon</i>, Warszawa 1996. • Melvin J., <i>Architektura. Kierunki, mistrzowie, dzieła</i>, Elipsa, Warszawa 2006. • Saladori M., <i>Siła architektury. Dlaczego budynki stoją</i>, Murator, Warszawa 2001. • Żórawski J., <i>O budowie formy architektonicznej</i>, Arkady, Warszaw 1973. 							
Autor karty		Dr inż. arch. Maciej Kłopotowski					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK3a	Projektowanie uniwersalne			
Przedmioty wprowadzające		Ergonomia i BHP				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15	30			45	4
Założenie i cele przedmiotu						
Założenia i cel- poznanie możliwości percepcyjnych oraz ruchowych różnych grup użytkowników przestrzeni architektonicznej, prezentacja wymagań przestrzennych wiążących się z dostępnością obiektów architektonicznych. Wymierny efekt dydaktyczny- rozumienie potrzeby projektowania przestrzeni architektonicznej w sposób uniwersalny, umiejętność projektowania przestrzeni zgodnie z założeniami projektowania uniwersalnego.						
Treści programowe						
Wykłady – Definiowanie projektowania uniwersalnego. Przestrzeń i jej dostępność przez różne grupy użytkowników. Przystosowanie przestrzeni do potrzeb wszystkich grup użytkowników – optymalizacja rozwiązań projektowych. Ewakuacja oraz systemy informacji i ostrzegania. Prawodawstwo a problem niepełnosprawności.						
Ćwiczenia – opracowanie projektowe – przystosowanie przestrzeni do potrzeb różnych grup użytkowników w tym osób niepełnosprawnych, projektowanie przestrzeni dostępnej, pozbawionej barier architektonicznych. Zajęcia warsztatowe – rozpoznanie możliwości percepcyjnych i ruchowych różnych grup użytkowników przestrzeni.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – wykłady prowadzone z wykorzystaniem technik multimedialnych, zakres merytoryczny zgodny z treściami programowymi.						
Ćwiczenia – ćwiczenia projektowe, zajęcia warsztatowe w przestrzeni architektonicznej i miejskiej (symulacje niepełnosprawności).						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – egzamin w formie pisemnej.						
Ćwiczenia – ocena na podstawie wyników prac projektowych i klauzurowych wykonywanych w czasie trwania semestru.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Kuryłowicz E., <i>ABC... mieszkania bez barier</i>, Fundacja Dom Dostępny, Warszawa 2006. • Kuryłowicz, E., <i>Projektowanie uniwersalne. Udostępnienie otoczenia osobom niepełnosprawnym</i>, Centrum Badawczo-Rozwojowe Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Warszawa 1996. • Bączyk M., <i>Niewidzialna mapa Wrocławia</i>, Ośrodek Postaw Twórczych, Wrocław 2006. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Maciej Kłopotowski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK3b	Projektowanie arch. dla osób niepełnosprawnych				
Przedmioty wprowadzające		Podstawy projektowania architektonicznego – kompozycje, Projektowanie architektoniczne użyteczności publicznej, Projektowanie obiektów usługowych.					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15	30			45	4
Założenie i cele przedmiotu							
Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z możliwościami percepcyjnymi oraz ruchowymi osób niepełnosprawnych, zaprezentowanie wymagań przestrzennych wiążących się z dostępnością obiektów architektonicznych oraz prezentacja potrzeb projektowania przestrzeni architektonicznej w sposób uniwersalny.							
Treści programowe							
<i>Wykłady</i> – Definiowanie projektowania dla osób niepełnosprawnych. Przestrzeń i jej dostępność przez grupę użytkowników niepełnosprawnych. Przystosowanie przestrzeni do potrzeb wszystkich grup użytkowników – optymalizacja rozwiązań projektowych. Prawodawstwo, a problem niepełnosprawności.							
<i>Ćwiczenia</i> – opracowanie projektowe – przystosowanie przestrzeni do potrzeb osób niepełnosprawnych, projektowanie przestrzeni dostępnej, pozbawionej barier architektonicznych; zajęcia warsztatowe – rozpoznanie możliwości percepcyjnych i ruchowych użytkowników niepełnosprawnych.							
Metody dydaktyczne							
<i>Wykłady</i> – wykład autorski, wykorzystanie projektora multimedialnego lub rzutnika folii.							
<i>Ćwiczenia</i> – ćwiczenia w grupach, ćwiczenia projektowe, zajęcia warsztatowe w przestrzeni architektonicznej i miejskiej – symulacje sytuacji osób niepełnosprawnych (np. chodzenie z zawiązanymi oczami i laską, poruszanie się na wózku inwalidzkim ze związanymi nogami).							
Formy i warunki zaliczenia							
<i>Wykłady</i> – test pisemny sprawdzający wiedzę zdobytą w trakcie wykładów.							
<i>Ćwiczenia</i> – zaliczenie na ocenę, ocena na podstawie wyników prac projektowych i klauzurowych wykonywanych w czasie trwania semestru, a także relacji pisemnej z udziału w ćwiczeniach warsztatowych.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Kuryłowicz E., <i>ABC... mieszkania bez barier</i>, Fundacja Dom Dostępny, Warszawa 2006. • Kuryłowicz, E., <i>Projektowanie uniwersalne. Udobycie otoczenia osobom niepełnosprawnym</i>, Centrum Badawczo-Rozwojowe Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Warszawa 1996. • Bączek M., <i>Niewidzialna mapa Wrocławia</i>, Ośrodek Postaw Twórczych, Wrocław 2006. 							
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK4	Projektowanie mieszkań			
Przedmioty wprowadzające		Ergonomia, Rysunek techniczny				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15			60	75	5
Założenie i cele przedmiotu						
<p>Założenia i cel- prezentacja typologii mieszkalnictwa oraz jego uwarunkowań w aspektach środowiskowych, kulturowych i społecznych, rozwinięcie zagadnień ergonomii w zakresie mieszkalnictwa, praktyczne zastosowanie rysunku technicznego w opracowaniu koncepcji projektowej, umiejętność prezentacji opracowanej koncepcji projektowej. Wymierny efekt dydaktyczny – rozumienie uwarunkowań form i wzorców zamieszkiwania, umiejętność blokowego projektowania przestrzeni mieszkania, umiejętność projektowania pomieszczeń mieszkalnych (wielkość, oświetlenie, nasłonecznienie), umiejętność meblowania poszczególnych pomieszczeń mieszkalnych,</p>						
Treści programowe						
<p>Wykłady – Typologia mieszkalnictwa. Uwarunkowania klimatyczno – przyrodnicze domu mieszkalnego. Socjologiczne i kulturowe wzorce zamieszkiwania w Polsce i na świecie. Charakterystyka domu atrialnego (domu parterowego). Strefowanie (budowa blokowa) wewnątrz mieszkalnych. Ergonomia wewnątrz mieszkalnych, charakterystyka pomieszczeń, specyfika ich użytkowania, wyposażenia.</p> <p>Projekty – projekt atrialnego domu mieszkalnego (zamiennie mieszkania) rozwiązywany w jednym poziomie, opracowanie w formie rysunkowej (rzuty, przekroje, aksonometrie, perspektywy) oraz makiety w skali 1:20 lub 1:25 z pełnym umeblowaniem (opracowanie nie obejmuje projektu formy architektonicznej „zewnątrza” domu).</p>						
Metody dydaktyczne						
<p>Wykłady – prowadzone z wykorzystaniem technik multimedialnych, zakres merytoryczny zgodny z treściami programowymi.</p> <p>Projekty – opracowanie projektowe: indywidualne konsultacje opracowań projektowych, oceny pośrednie dokumentujące rozwój i postęp pracy. Ćwiczenia klauzurowe -ćwiczenia rysunkowe (projektowe)na zadany temat związany z wiodącą tematyka (w tym wykładami) przedmiotu Ćwiczenia projektowe- ćwiczenia rysunkowe na zadany temat – rozwiązujące konkretne problemy projektowe związane z tematem projektu podstawowego. Referaty – opracowania pisemne (nauka techniki pisania opracowań teoretycznych)prezentowane w formie wystąpienia (prezentacja multimedialna).</p>						
Formy i warunki zaliczenia						
<p>Wykłady – test sprawdzający wiadomości z treści przekazywanych na wykładach.</p> <p>Projekty – ocenamerytoryczna projektu plusjego prezentacja (obrona) -50% ocenykońcowej. Opracowania cząstkowe: oceny cząstkowe projektu, klauzury, ćwiczenia projektowe, referaty - 50% ocenykońcowej.</p>						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Adamczewska-Wejchert, H., <i>Domy Atrialne</i>, PWN, Warszawa – Łódź 1978. • Korzeniewski, W., <i>Budownictwo mieszkaniowe. Poradnik projektanta</i>, Arkady, Warszawa 1989. • Maass, J., Referowska, M., <i>Mieszkanie</i>, Arkady, Warszawa 1965. • Mieszkowski, Z., <i>Elementy Projektowania architektonicznego</i>, Arkady, Warszawa 1973. • Neufert, E., <i>Podręcznik projektowania architektoniczno – budowlanego</i>, Arkady, Warszawa 2003. • Płazewska, M., Terlikowski, R., <i>Współczesne mieszkanie</i>, Arkady, Warszawa 1989. • Rybczyński, W., <i>Dom. Krótka historia idei</i>, Marabut - Volumen, Gdańsk - Warszawa 1996. • Szymański, J., <i>Książka o mieszkaniu</i>, Instytut Wydawniczy CRZZ, Warszawa 1975. • Włodarczyk, J.A., <i>Życie znaczą mieszkać</i>, PWN, Warszawa – Kraków 1997. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Czasopisma podejmujące w swych treściach zagadnienia Projektowania środowiska mieszkaniowego np.: <i>Architektura, Murator, Architektura & Bussines, Archi Volta</i>, oraz czasopisma popularne prezentujące współczesną architekturę wewnątrz. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Maciej Kłopotowski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK5	Projektowanie domów jednorodzinnych				
Przedmioty wprowadzające		Ergonomia, Rysunek techniczny, Projektowanie mieszkań, Materiałoznawstwo budowlane, Budownictwo ogólne					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			60	75	5

Założenie i cele przedmiotu

Założenia i cel- prezentacja typologii domów mieszkalnych oraz elementów architektonicznych im towarzyszących, prezentacja zagadnień prawnych, budowlanych, ekonomicznych, funkcjonalnych, kulturowych związanych z domem jednorodzinny, prezentacja domów mieszkalnych z Polski i świata. Prezentacja zagadnień związanych z projektowaniem i funkcjonowaniem (w tym względy bezpieczeństwa) zespołów domów jednorodzinnych, prezentacja zagadnień związanych z projektowaniem domów wakacyjnych, rozwinięcie zagadnień ergonomii w zakresie mieszkalnictwa, praktyczne zastosowanie rysunku technicznego i technik graficznych w opracowaniu koncepcji projektowej, umiejętność prezentacji opracowanej koncepcji projektowej. Wymierny efekt dydaktyczny- rozumienie uwarunkowań projektowych i użytkowych domu jednorodzinny, umiejętność projektowania układu funkcjonalnego domu jednorodzinny, umiejętność kreacji formy architektonicznej domu jednorodzinny zgodnie z uwarunkowaniami lokalizacyjnymi (w tym ukształtowaniem terenu), umiejętność projektowania klatek schodowych (wykonywania rysunków technicznych), umiejętność sporządzenia rysunku projektu zagospodarowania działki.

Treści programowe

Wykłady – Klasyfikacja i typologia domów mieszkalnych. Sytuowanie domu w przestrzeni. Elementy zagospodarowania działki domu jednorodzinny. Układ funkcjonalny domu jednorodzinny. Standard domu jednorodzinny. Dom - zagadnienia prawne, budowlane i konstrukcyjne. Proces inwestycyjny domu jednorodzinny oraz relacje inwestor – architekt. Domy jednorodzinne xx i xxi wieku. Zespoły domów jednorodzinnych. Dom drugi (letni, wakacyjny).

Projekty – projekt wolnostojącego domu jednorodzinny (lokalizacja na wybranej działce z obszaru Lublina), opracowanie w formie graficznej (rysunki: rzutów, przekroi, elewacji – w skali 1:50 lub 1:100, sytuacja 1:500, widoki aksonometryczne i perspektywiczne) oraz makieta budynku w skali 1:50 lub 1:100.

Metody dydaktyczne

Wykłady – prowadzone z wykorzystaniem technik multimedialnych, zakres merytoryczny zgodny z treściami programowymi.

Projekty – opracowanie projektowe: indywidualne konsultacje opracowań projektowych, oceny pośrednie dokumentujące rozwój i postęp pracy. Ćwiczenia klauzurowe -ćwiczenia rysunkowe (projektowe)na zadany temat związany z wiodącą tematyka (w tym wykładami) przedmiotu. Ćwiczenia projektowe- ćwiczenia rysunkowe na zadany temat – rozwiązujące konkretne problemy projektowe związane z tematem projektu podstawowego. Referaty – opracowania pisemne (nauka techniki pisania opracowań teoretycznych)prezentowane w formie wystąpienia (prezentacja multimedialna).

Formy i warunki zaliczenia

Wykłady – test sprawdzający wiadomości z treści przekazywanych na wykładach.

Projekty – ocena merytoryczna projektu plus jego prezentacja (obrona) - 50% oceny końcowej. Opracowania cząstkowe: oceny cząstkowe projektu, klauzury, ćwiczenia projektowe, referaty - 50% oceny końcowej.

Wykaz literatury podstawowej –

- Korzeniewski W., *Budownictwo mieszkaniowe. Poradnik projektanta*, Arkady, Warszawa 1989.
- Neufert E., *Podręcznik projektowania architektoniczno – budowlanego*, Arkady, Warszawa 2003.
- Peters P., Rosner R., *Małe zespoły mieszkaniowe, Domki jednorodzinne, małe osiedla*, Arkady, Warszawa 1983.

- *Poradnik majstra budowlanego*, praca zbiorowa pod redakcją: J. Panasa, Arkady, Warszawa 2003.
- Spińska I. z zespołem, *Nasz dom. Architektura, konstrukcje, instalacje, działka*, Arkady, Warszawa 1983.

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Boissière O., *Twentieth – Century Houses Europe*, Pierre Terrail Editions, Paris 1998.
- Ngo D., *Word House Now*, Thames&Hudson, London 2003.
- *One hundred Houses for one hundred European Architects of the Twentieth Century*, general editor: G. Postiglione, Taschen, Köln 2004.
- Reschke C., *The big Book of Residentials*, editorial coordination, Ferabend, Berlin 2002.
- *The Mouse Book*, Phaidon, New York 2001.
- Welsh J., *Modern House*, Phaidon, New York 2001.
- Weston R., *The Mouse in the Twentieth Century*, Laurencje King Publishing, London 2002.
- inne publikacje książkowe prezentujące w swych treściach zagadnienia architektury mieszkaniowej (głównie jednorodzinnej) XX i XXI wieku,
- czasopisma podejmujące w swych treściach zagadnienia Projektowania środowiska mieszkaniowego np.: *Architektura, Murator, Architektura & Bussines, Archi Volta*.

Autor karty

Dr inż. arch. Maciej Kłopotowski

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK6	Projektowanie domów wielorodzinnych				
Przedmioty wprowadzające		Ergonomia, Rysunek techniczny, Projektowanie mieszkań, Projektowanie domów jednorodzinnych, Materiałoznawstwo budowlane, Budownictwo ogólne					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			60	75	5

Założenie i cele przedmiotu

Założenia i cel- prezentacja typologii i historii zamieszkiwania w budynkach wielorodzinnych (w tym typologii mieszkań), charakterystyka standardu budynków wielorodzinnych i ich otoczenia, prezentacja przepisów prawnych związanych z mieszkalnictwem wielorodzinnym, prezentacja zagadnień związanych z projektowaniem zespołów i osiedli mieszkaniowych (w tym aspekty bezpieczeństwa), wprowadzenia w zagadnienia obiektów zamieszkania zbiorowego (hotele, domy studenta, hotele robotnicze, bursy, więzienia, domy poprawcze, domy zakonne, domy pomocy społecznej), praktyczne zastosowanie rysunku technicznego i technik graficznych w opracowaniu koncepcji projektowej, umiejętność prezentacji opracowanej koncepcji projektowej.

Wymierny efekt dydaktyczny- rozumienie uwarunkowań projektowych i użytkowych budynków wielorodzinnych, umiejętność kreacji formy architektonicznej budynku wielorodzinnego w zależności od kontekstu lokalizacyjnego, umiejętność programowania budynku wielorodzinnego, umiejętność projektowania mieszkań różnych wielkości oraz różnego standardu w budynkach wielorodzinnych o różnym układzie komunikacji, umiejętność projektowania strefy wejścia i klatki schodowej w budynku wielorodzinnym, umiejętność projektowania garażu wielostanowiskowego.

Treści programowe

Wykłady – Rys historyczny i typologia mieszkalnictwa wielorodzinnego. Charakterystyka mieszkań w budynku wielorodzinnym (uwarunkowania funkcjonalne, prawne, konstrukcyjne, komunikacyjne). Standard budynku wielorodzinnego. Działka budynku wielorodzinnego (zagospodarowanie i wyposażenie, parkingi – uwarunkowania prawne i funkcjonalne). Osiedle mieszkaniowe w przeszłości i dziś – założenia projektowe i efekty ich realizacji. Przepisy prawne związane z projektowaniem budynków wielorodzinnych. Wprowadzenia w zagadnienia obiektów zamieszkania zbiorowego.

Projekty – projekt wielorodzinnego budynku mieszkalnego (lokalizacja teoretyczna lub lokalizacja na wybranej działce z obszaru Lublina), opracowanie w formie graficznej (rysunki: rzutów, przekroji, elewacji – w skali 1:100, 1:200, 1:50, sytuacja 1:500, widoki aksonometryczne i perspektywiczne) oraz makieta budynku w skali 1:100.

Metody dydaktyczne

Wykłady – wykłady prowadzone z wykorzystaniem technik multimedialnych, zakres merytoryczny zgodny z treściami programowymi.

Projekty – Opracowanie projektowe: indywidualne konsultacje opracowań projektowych, oceny pośrednie dokumentujące rozwój i postęp pracy. Ćwiczenia klauzurowe -ćwiczenia rysunkowe (projektowe)na zadany temat związany z wiodącą tematyka (w tym wykładami) przedmiotu. Ćwiczenia projektowe- ćwiczenia rysunkowe na zadany temat – rozwiązujące konkretne problemy projektowe związane z tematem projektu podstawowego. Referaty – opracowania pisemne (nauka techniki pisania opracowań teoretycznych)prezentowane w formie wystąpienia (prezentacja multimedialna).

Formy i warunki zaliczenia

Wykłady – test sprawdzający wiadomości z treści przekazywanych na wykładach.

Projekty – ocena merytoryczna projektu plus jego prezentacja (obrona) - 50% oceny końcowej. Opracowania cząstkowe: oceny cząstkowe projektu, klauzury, ćwiczenia projektowe, referaty - 50% oceny końcowej.

Wykaz literatury podstawowej –

- Adamczewska-Wejchert H., *Kształtowanie zespołów mieszkaniowych*, Arkady, Warszawa 1985.
- Chmielewski J.M. Marecka M., *Modernizacja osiedli mieszkaniowych*, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2001.
- Gronostajska B.E., *Kreacja i modernizacja przestrzeni mieszkalnej. Teoria i praktyka na przykładach wybranych realizacji wrocławskich z lat 1970 – 1990*, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 2007.
- Korzeniewski W., *Budownictwo mieszkaniowe. Poradnik projektanta*, Arkady, Warszawa 1989.
- Korzeniewski W., *Poradnik projektanta budownictwa mieszkaniowego*, Arkady, Warszawa 1981.
- Neufert E., *Podręcznik projektowania architektoniczno – budowlanego*, Arkady, Warszawa 2003.
- *Nowa Karta Ateńska 1998. Karta Ateńska 1933*, Pobitno, Rzeszów 2004.
- Wojtku G., *Osiedle mieszkaniowe w strukturze miasta XX wieku*, Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Szczecińskiej, Szczecin 2004.

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Błądek Z., *Hotele, Programowanie projektowanie wyposażenie*, Albus, Poznań 2001.
- Frencz H., *Key Urban Housing of the Twentieth Century. Plans, Sections and Elevations*, Laurencje King Publishing, London 2008.
- Meyer-Bohe W., *Budownictwo dla osób starszych i niepełnosprawnych*, Arkady, Warszawa 1998.
- inne publikacje książkowe prezentujące w swych treściach zagadnienia architektury mieszkaniowej (głównie jednorodzinnej) XX i XXI wieku,
- czasopisma podejmujące w swych treściach zagadnienia Projektowania środowiska mieszkaniowego np.: *Architektura Murator, Architektura & Bussines, Archi Volta..*

Autor karty

Dr inż. arch. Maciej Kłopotowski

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK7a	Projektowanie architektury użyteczności publicznej				
Przedmioty wprowadzające		Podstawy projektowania architektonicznego					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			60	75	5

Założenie i cele przedmiotu

Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie: rozumienia wzajemnych relacji obiektu i otoczenia, wykonywania projektu architektonicznego zgodnie z wymaganiami technicznymi, użytkowymi, estetycznymi i kontekstu kulturowego

Treści programowe

Wykład – Omówienie wybranych zagadnień dotyczących elementów projektowania budynków użyteczności publicznej. Rodzaje budynków –przeznaczenie (obiekty przykładowe). Wysokość budynków. Zasady sytuowania budynków : odległości budynków od granicy działki, wytyczne planu miejscowego, wytyczne decyzji warunkach zabudowy terenu. Maturalne oświetlenie pomieszczeń budynku (przesłanianie, oświetlenie pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, czas nasłonecznienia), wysokość pomieszczeń. Analiza nasłonecznienia - przykłady. Dojścia, dojazdy do budynku, droga pożarowa. Parkowanie-parkingi otwarte, garaże otwarte, garaże zamknięte w tym parkowanie dla niepełnosprawnych. Wejścia do budynków z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych. Schody i pochylnie, dźwigi. Obiekty muzealne –rozwiązania komunikacji wewnętrznej. Atlanta, San Francisco, Appenzell, inne. Uzbrojenie techniczne działki. Studnie, zbiorniki na ścieki, odpady stałe. Pomieszczenia higieniczno sanitarne – wymogi warunków technicznych oraz BHP. Ustępy ogólnodostępne, publiczne. Budynki oświaty i wychowania. Węzły kuchenne w obiektach użyteczności publicznej. Zasada drogi czystej i brudnej. Zaplecze socjalne dla pracowników –szatnie, natryski, jadalnie. Pomieszczenia porządkowe. Budynki biurowe, małe banki. Sposoby aranżacji przestrzeni. Bezpieczeństwo pożarowe budynków – wymagania ogólne. Podział budynków i stref na kategorie zagrożenia ZL, PM, inwentarskie przypomnienie. Klasy odporności pożarowej budynków. Klasa odporności ogniowej elementów budynku. Pomieszczenia wydzielone pożarowo -kotłownie, pomieszczenia zagrożone wybuchem. Strefy pożarowe – dopuszczalne wielkości. Oddzielenia przeciwpożarowe. Budynki przemysłowe. Budynki fabryki krzeseł, FSC. Drogi ewakuacyjne, długość przejścia, długość dojścia klatki schodowej obudowane i zamykane drzwiami. Odległości między budynkami ze względu na bezpieczeństwo pożarowe. Bezpieczeństwo użytkowania obiektów. Daszki nad wejściami, elementy architektoniczne, skrzydła drzwiowe, kraty, schody wewnętrzne i zewnętrzne, balustrady, okna, podokienniki, balkony loggie portfenetry, wejścia na dach. Kolokwium zaliczeniowe.

Projekt - Opracowanie w zespołach 2-osobowych koncepcji programowo-przestrzennej obiektu użyteczności publicznej o niewielkim stopniu złożoności funkcjonalnej – znalezienie formy dla wybranej funkcji, poprawne jej zaprojektowanie oraz harmonijne wpisanie w otoczenie. Opracowanie koncepcji projektowej pawilonu usytuowanego na terenie o walorach przyrodniczych, związanego funkcjonalnie z trasą turystyczną i/lub terenami rekreacyjno-wypoczynkowymi. Wybrany przez studenta i zatwierdzony przez prowadzącego teren należy zinwentaryzować, używając normatywnych oznaczeń. Na podstawie wykonanej inwentaryzacji oraz studiów terenowych należy zaprojektować koncepcję pawilonu nadrzecznego. Proponowane funkcje: wystawiennicza, restauracyjna, wypoczynkowa, sportowa lub edukacyjna.

Metody dydaktyczne

Wykłady – wykład autorski, wykorzystanie projektora multimedialnego lub rzutnika folii.

Projekty – wykonanie projektów.

Formy i warunki zaliczenia

Wykład – test sprawdzający wiadomości z treści przekazywanych na wykładach.

Projekty – wykonanie i obrona projektów.

Wykaz literatury podstawowej –

- Ustawa z dn. 7 lipca 1994 r. *Prawo Budowlane* (tekst jednolity Dz. U. nr 156 z 2006 r. poz. 1118 z późniejszymi zmianami).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*. (Dz. U. z dnia 15 czerwca 2002 r.)
- Dz.U.02.75.690, 2002.12.16 zm. Dz.U.03.33.270, 2004.05.27 zm. Dz.U.04.109.1156, 2009.01.01 zm. z.U.08.201.1238.
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w *sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy*, tekst jednolity Dz. U. 2003 nr 169 poz. 1650, z późniejszymi zmianami.
- Korzeniewski W., *Warunki techniczne dla budynków i ich usytuowanie* 2009, Polcen, 2009.
- Pancewicz A., *Rzeka w krajobrazie miasta*, Wydawnictwo: Politechnika Śląska, 2004.
- Neufert E., *Podręcznik Projektowania Architektoniczno-Budowlanego*, Arkady.
- *The Phaidon Atlas of Contemporary World Architecture*, Phaidon.
- *The Phaidon Atlas of 21st Century Architecture*, Phaidon.
- Parczewski W., Tauszyński K., *Projektowanie budynków użyteczności publicznej*, WSiP.

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Czasopisma: *Baumeister*, *Architektura Murator*, *Architektura i Biznes*.
- Portale internetowe: www.ronet.pl www.architectureweek.com

Autor kartyMgr inż. arch. Renata Janusz,
mgr inż. arch. Aleksandra Burdzanowska

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK7b	Projektowanie architektoniczne obiektów usługowych				
Przedmioty wprowadzające		Podstawy projektowania architektonicznego					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			60	75	5

Założenie i cele przedmiotu

Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie projektowania obiektów usługowych, rozumienia wzajemnych relacji obiektu i otoczenia, wykonywania projektu architektonicznego zgodnie z wymaganiami technicznymi, użytkowymi, estetycznymi i kontekstu kulturowego.

Treści programowe

Wykłady – Rodzaje budynków –przeznaczenie (obiekty przykładowe). Zasady sytuowania budynków: odległości budynków od granicy działki, wytyczne planu miejscowego, wytyczne decyzji warunkach zabudowy terenu. Naturalne oświetlenie pomieszczeń budynku (przesłanianie, oświetlenie pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, czas nasłonecznienia), wysokość pomieszczeń. Analiza nasłonecznienia - przykłady. Dojścia, dojazdy do budynku, droga pożarowa. Parkowanie - parkingi otwarte, garaże otwarte, garaże zamknięte w tym parkowanie dla niepełnosprawnych. Wejścia do budynków z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych. Schody i pochylnie, dźwigi. Uzbrojenie techniczne działki. Pomieszczenia higieniczno-sanitarne – wymogi warunków technicznych oraz BHP. Ustępy ogólnodostępne, publiczne. Węzły kuchenne w obiektach użyteczności publicznej. Zaplecze socjalne dla pracowników –szatnie, natryski, jadalnie. Pomieszczenia porządkowe. Bezpieczeństwo pożarowe budynków – wymagania ogólne. Odległości między budynkami ze względu na bezpieczeństwo pożarowe. Bezpieczeństwo użytkowania obiektów.

Projekty – Projekt budynku usługowego o ustalonej funkcji (lokalizacja teoretyczna lub lokalizacja na wybranej działce), opracowanie w formie graficznej (rysunki: rzutów, przekroi, elewacji – w skali 1:100, 1:200, 1:50, sytuacja 1:500, widoki aksonometryczne i perspektywiczne) oraz makieta budynku w skali 1:100.

Metody dydaktyczne

Wykłady – wykład autorski, wykorzystanie projektora multimedialnego lub rzutnik folii.

Projekty – ćwiczenia w grupach, opracowanie projektowe: indywidualne konsultacje opracowań projektowych, oceny pośrednie dokumentujące rozwój i postęp, ćwiczenia kłauzурowe -ćwiczenia rysunkowe (projektowe) na zadany temat związany z wiodącą tematyka (w tym wykładami) przedmiotu, ćwiczenia projektowe - ćwiczenia rysunkowe na zadany temat – rozwiązujące konkretne problemy projektowe związane z tematem projektu podstawowego, referaty – opracowania pisemne (nauka techniki pisania opracowań teoretycznych)prezentowane w formie wystąpienia (prezentacja multimedialna).

Formy i warunki zaliczenia

Wykłady – test sprawdzający wiadomości z treści przekazywanych na wykładach.

Projekty – zaliczenie na ocenę: ocena merytoryczna projektu plus jego prezentacja (obrona) - 50% oceny końcowej, opracowania cząstkowe: oceny cząstkowe projektu, klauzury, ćwiczenia projektowe, referaty - 50% oceny końcowej ćwiczenia.

Wykaz literatury podstawowej –

- Korzeniewski W., *Warunki techniczne dla budynków i ich usytuowanie*, 2009, Polcen, 2009.
- Pancewicz A., *Rzeka w krajobrazie miasta*, Wyd. Politechnika Śląska, 2004.
- Parczewski W., Tauszyński K., *Projektowanie budynków użyteczności publicznej* WSiP, 2009.
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. (Dz. U. z dnia 15 czerwca 2002 r.).
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, tekst jednolity Dz. U. 2003 nr 169 poz. 1650, z późniejszymi zmianami.

- *The Phaidon Atlas of 21st Century Architecture*, Phaidon.
- *The Phaidon Atlas of Contemporary World Architecture*, Phaidon.
- Ustawa z dn. 7 lipca 1994 r. *Prawo Budowlane* (tekst jednolity Dz. U. nr 156 z 2006 r. poz. 1118 z późniejszymi zmianami).

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Czasopisma podejmujące w swych treściach zagadnienia Projektowania architektury użyteczności publicznej np.: *Architektura murator*, *Architektura & Bussines*, *Archivolta*.

Autor karty	Dr inż. arch. Jan Wrana
--------------------	-------------------------

Kierunek		Specjalność		Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka	
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK8a	Projektowanie architektury w zabudowie śródmiejskiej				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30			120	150	9
<p>Założenie i cele przedmiotu</p> <p>Celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie znajomości oraz rozumienia zasad projektowania architektonicznego i urbanistycznego, zasady komponowania przestrzeni, poznanie związków konstrukcji z formą, wykształcenie umiejętności integracji funkcji, formy architektonicznej w oparciu o konkretną lokalizację śródmiejską. Rozumienie wzajemnych relacji obiektu i otoczenia, wykonanie projektu architektonicznego zgodnie z wymaganiami technicznymi, użytkowymi estetycznymi i kontekstu miejsca przy zastosowaniu różnych środków technicznych i materiałowych do prezentacji pomysłu architektonicznego. Student po ukończeniu kursu powinien znać podstawowe zasady projektowania i planowania bezpośrednio związane z projektowaniem w przestrzeniach śródmiejskich, wiedzieć, jakimi metodami tworzy się nowe formy przestrzenne, jakie elementy muszą być w nich uwzględniane, jak aranżować przestrzeń, kształtować wnętrza urbanistyczne, jak tworzyć ład przestrzenny, praktycznie zastosować wiedzę dotyczącą podstaw kompozycji przestrzennej, urbanistycznej i architektonicznej.</p>							
<p>Treści programowe</p> <p>Projekty – Analiza konkretnego fragmentu przestrzeni śródmiejskiej pod kątem wykonania projektu koncepcyjnego zabudowy uzupełniającej (plomby). Wstępna własna koncepcja urbanistyczna przestrzeni śródmiejskiej (wybranego fragmentu miasta) w oparciu o opracowaną wcześniej analizę. Projekt architektoniczny zabudowy uzupełniającej (plomby) wykonany w oparciu o wykonane wcześniej analizy i koncepcję urbanistyczną.</p>							
<p>Metody dydaktyczne</p> <p>Wykłady – wykłady z wykorzystaniem środków audiowizualnych oraz wycieczki dydaktyczne umożliwiające studentom zapoznanie się z występującymi zjawiskami i tendencjami w przedmiotowym zakresie tj. z reakcją i przekształceniami architektoniczno-urbanistycznymi i funkcjonowaniem obiektów w strukturze śródmiejskiej miasta.</p> <p>Projekty – indywidualne korekty projektów, klauzury rysunkowe.</p>							
<p>Formy i warunki zaliczenia</p> <p>Wykłady – kolokwium pisemne na ocenę.</p> <p>Projekty – wykonanie projektu w trakcie semestru, obrona projektu na ocenę.</p>							
<p>Wykaz literatury podstawowej –</p> <ul style="list-style-type: none"> Bojanowski J., Lewicki P., Gonzales L., Palej A., Spaziant A., Wicher W., <i>Elementy analizy urbanistycznej</i>, Wyd. PK, Kraków, 1998. Chmielewski J.M., <i>Modernizacja osiedli mieszkaniowych</i>, Wyd. PW, Warszawa, 2001. Eco U., <i>Semiologia dnia codziennego</i>, Warszawa, 1996. Heczko-Hyłowa E., (red.), <i>Trwały rozwój polskich miast nowym wyzwaniem dla planowania i zarządzania przestrzenią</i>, Wyd. PK, Kraków, 2001. Szmid B., <i>Ład przestrzeni</i>, Warszawa, 1981. Tuan Y.F., <i>Przestrzeń i miejsce</i>, PIW, Warszawa, 1998. Wejchert K., <i>Elementy kompozycji urbanistycznej</i>, Arkady, Warszawa, 1984. Wejchert K., <i>Przestrzeń wokół nas</i>, Fibak Noma Press, Katowice, 1993. <p>Wykaz literatury uzupełniającej –</p> <ul style="list-style-type: none"> Ptaszycka A., <i>Przestrzenie zielone w miastach</i>, LSW, Poznań, 1999. Wallis A., <i>Miasto i przestrzeń</i>, PWN, Warszawa, 1998. 							
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK8b	Projektowanie architektoniczne budynków wielofunkcyjnych			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30			120	150	9
Założenie i cele przedmiotu						
Celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie znajomości oraz rozumienia zasad projektowania architektonicznego i urbanistycznego obiektów użyteczności publicznej łączących w sobie kilka różnorodnych funkcji.						
Treści programowe						
Wykłady – Specyfika projektowa architektury użyteczności publicznej. Przepisy projektowe. Problematyka projektowa obiektów widowiskowych. Problematyka projektowa obiektów rekreacyjnych. Problematyka projektowa obiektów hotelowych. Problematyka projektowa obiektów handlowo usługowych. Zagadnienia konstrukcyjno-materiałowe. zagadnienia instalacyjne. Bezpieczeństwo ppoż. Obsługa osób niepełnosprawnych. Obsługa komunikacji kołowej – dostawczej i parkingowej.						
Projekty – projekt budynku użyteczności publicznej (społeczno – usługowego) w kontekście uwarunkowań urbanistycznych z uwzględnieniem bezpieczeństwa i ochrony przeciwpożarowej, zapewnienia obsługi osób niepełnosprawnych, obsługę komunikacji kołowej – dostawczej i parkingowej. Przykładowe tematy w wybranych konkretnych lokalizacjach : obiekty masowego handlu i usług, administracji i biur, hotele, muzea, wystawy, biblioteki, obiekty kultu, obiekty widowiskowe, obiekty rekreacyjne.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – wykłady z wykorzystaniem środków audiowizualnych oraz wycieczki dydaktyczne umożliwiające studentom zapoznanie się z występującymi zjawiskami i tendencjami w przedmiotowym zakresie tj. z kreacją i przekształceniami architektoniczno-urbanistycznymi i funkcjonowaniem obiektów w strukturze śródmiejskiej miasta.						
Projekty – indywidualne korekty projektów, klauzury rysunkowe.						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – kolokwium pisemne na ocenę.						
Projekty – wykonanie projektu w trakcie semestru, obrona projektu na ocenę.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Edwards B., <i>Libraries and learning resource centers</i>, 2002. • Ghirardo D., <i>Architektura po modernizmie</i>, Wydawnictwo VIA, Warszawa, 1999. • Jodidio Ph., <i>Nowe formy: architektura lat dziewięćdziesiątych XX wieku</i>, 1998. • Rasmussen S. E., <i>Odczuwanie architektury</i>, Murator, Warszawa 1999. • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, (Dz. U. nr 75, poz. 690; zmiany: Dz. U. z 2003r. nr 33, poz. 270; z 2004r. nr 109, poz. 1156). • Serraino P., Shulman J., <i>Modernism Rediscovered</i>, Taschen, Köln 2000. • Thompson G., <i>Planning and Design Of Library Buildings</i>, 1991. • Żurawski J., <i>O budowie formy architektonicznej</i>, Arkady, Warszawa, 1973. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Gössel P.G., <i>Leuthäuser Architecture in The Twentieth, Century</i>, Taschen, Köln, 2001. • Jodidio Ph., <i>Building A New Millennium</i>, Taschen. Köln, 1999. • Jodidio Ph., <i>Architecture Now! Vol. 1, 2, 3, 4</i>, Taschen, Kolonia, 2001, 2002, 2004, 2005. • Krier L., <i>Architektura - wybór czy przeznaczenie</i>, Arkady, Warszawa, 2001. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK9	Podstawy projektowania urbanistycznego				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30			60	90	6

Założenie i cele przedmiotu

Uwrażliwienie na kwestie ważne w projektowaniu urbanistycznym. Uświadomienie złożoności uwarunkowań projektowania urbanistycznego i wprowadzenie w ich różne rodzaje: kompozycyjne, przestrzenne, społeczne, historyczne, przyrodnicze, kulturowe, prawne, techniczne, infrastrukturalne, komunikacyjne. Wyrobienie umiejętności obserwacji i rozróżniania elementów kompozycji urbanistycznej w otaczającym świecie, zwłaszcza w znanych zespołach urbanistycznych klasy światowej oraz umiejętność zastosowania tych elementów w projektowaniu przestrzeni. Wprowadzenie w metody analizy urbanistycznej. Wyrobienie podstawowych umiejętności z dziedziny projektowania urbanistycznego, zwłaszcza umiejętności godzenia w jednym projekcie różnych interesów i uwarunkowań. Wyrobienie podstawowych umiejętności potrzebnych przy projektowaniu zespołów urbanistycznych wraz z zielenią i wybranymi urządzeniami miejskimi. Zapoznanie z zasadami projektowania urbanistycznego. Wprowadzenie w wybrane zagadnienia realioów uprawiania zawodu urbanisty.

Treści programowe

Wykłady – Semestr 4: 1) Struktura przestrzenna miasta, 2) Elementy analizy urbanistycznej 3) Kompozycja przestrzenna jako problem procesu urbanizacji, 4) Wnętra przestrzenne, 5) Teorie widzenia i pozorne skracanie się odległości, 6) Pola martwe i punkty widokowe, 7) Główne elementy struktury przestrzennej miasta: ulice, rejon, pasma graniczne, dominanty, wybitne elementy krajobrazu, punkty węzłowe, znaki szczególne 8) Piękno w mieście, 9) Podstawowe elementy kompozycji przestrzennej: podłoga, ściany, strop, 10) Linie i płaszczyzny kierujące wzrok, 11) Typy wnętrz, zwartość wnętrza, 12) Otwarci, kąt środkowy, 13) Wnętrze sprzężone i ciągi czasoprzestrzenne, 14) Język wzorców Ch. Alexandra – biblia urbanisty. Semestr 5: 1) Uwarunkowania związane z tematyką wykonywanego projektu 2) Różne podejścia do kształtowania przestrzeni miasta 3) Praktyczne doświadczenia z dziedziny urbanistyki i jej pokrewnych z punktu widzenia różnych grup społecznych (np.: urbanistów, architektów, historyków sztuki, konserwatorów zabytków, urzędników samorządowych, polityków lokalnych, organizatorów i jurorów konkursów, osób odpowiedzialnych za rozwój przestrzenny instytucji zawiadujących zespołami urbanistycznymi, członków grup i organizacji społecznych działających na rzecz jakości przestrzeni i środowiska). 4) Istotne zagadnienia z dziedziny urbanistyki: nowe miasta, segregacja a integracja, mega struktury.

Projekty – Semestr 4: wprowadzenie w zagadnienia istotne w kształtowaniu przestrzeni zurbanizowanej 1) przestrzeń publiczna, półpubliczna, półprywatna, prywatna 2) sposób funkcjonowania miejsc będących węzłami komunikacyjnymi 3) kompozycja urbanistyczna 4) jakość środowiska zamieszkania 5) problem osiedli zamkniętych 6) przykłady różnego podejścia do kwestii rewitalizacji 7) infrastruktura transportowa a przestrzeń miasta 8) zieleni i przyroda w mieście 9) wprowadzenie w pracę pracowni urbanistycznej 10) Przekształcenia historycznego centrum Lublina i ich uwarunkowania 11) Relacje między elementami kształtującymi przestrzeń. 12) Proste zadanie projektowe dotyczące niewielkiego zespołu urbanistycznego tworzącego wielofunkcyjne dopełnienie dotychczas monofunkcyjnego zespołu mieszkaniowego. Semestr 5 – 1) projektowanie zespołu urbanistycznego wraz zielenią i wybranymi urządzeniami miejskimi dla terenu o złożonych uwarunkowaniach społecznych i przestrzennych na terenie, którego kształtowanie wiąże się z koniecznością wkomponowania nowej zabudowy w otoczenie obfite w istniejącą zabudowę silnie kształtującą tożsamość miejsca 2) kształtowanie miasta a interesy różnych grup społecznych 3) uwarunkowania przestrzenne, przyrodnicze i techniczne.

Metody dydaktyczne

Wykłady – wykłady tradycyjne z wykorzystaniem technik multimedialnych, w semestrze 5 także konsultatoria, w tym niektóre z udziałem zaproszonych gości, oraz z wykorzystaniem filmów dydaktycznych.

Projekty – wykonywanie analiz in situ prezentowanych na planszach i/lub prezentacjach multimedialnych oraz ustnie przed całą grupą, dyskusje, projekcje filmów o tematyce związanej z kształtowaniem przestrzeni, wycieczki dydaktyczne – pracownia urbanistyczna, przykładowy zespół poddany rewitalizacji, wystawy, referaty, wypracowania, zadanie projektowe, warsztaty podczas których studenci odgrywają rolę przedstawicieli różnych grup społecznych, analiza wykonanych projektów i dyskusja na ich temat.

Formy i warunki zaliczenia

Wykłady – semestr 4 pisemne zaliczenie na koniec semestru, semestr 5 zaliczenie na podstawie oceny notatek z poszczególnych wykładów.

Projekty – ocena końcowa wystawiana są na podstawie sumy punktów uzyskanych przez studentów za poszczególne wykonywane w trakcie semestru zadania.

Wykaz literatury podstawowej –

- Wejchert K., *Elementy kompozycji urbanistycznej*, Arkady, Warszawa 1984.
- Lunch K., *The Image of the City*, The MIT Press, 1960.
- *Elementy analizy urbanistycznej*, praca zbiorowa, Politechnika Krakowska 1988.
- Alexander C., *Język wzorców*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2008.
- Gehl J., *Życie między budynkami. Użytkowanie Przestrzeni Publicznych*, Wyd. RAM, Kraków 2009.
- *Scriptores nr 29 – Rozmowy o kulturze przestrzeni*, Ośrodek Brama Grodzka Teatr NN, Lublin 2005.
- Bielecki C., *Gra w miasto*, Fundacja Dom Dostępny, Warszawa 1996.
- Krier L., *Architektura – wybór czy przeznaczenie*, Arkady, Warszawa 2001.
- strona internetowa www.defensiblespace.com

Wykaz literatury uzupełniającej –

- miesięcznik: *Urbanista*.
- Chmielewski J.M., *Teoria urbanistyki w projektowaniu i planowaniu miast*, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, 2001.
- MvrDV, *FARMAX, Excursions on Density*, 010, Rotterdam 1998.
- OMA, Koolhaas R., Mau B., S, M, L, XL, The Monacelli Press, New York, 1995.
- Czarnecki B., Simiński W., *Kształtowanie bezpiecznej przestrzeni publicznej*, Difin, Warszawa 2004.
- Rossi A., *Architettura Della Citta*, lub w przekładzie angielskim *The Architecture of the City*, MIT Press 1984.
- Nowakowski M., *Centrum miasta*, Arkady, Warszawa 1990.
- Hansen O., *Zobaczyć Świat*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2005.

Autor karty

Dr inż. arch. Marzena Siestrzewitowska,
dr inż. arch. Natalia Przesmycka,
mgr inż. arch. Hubert Trammer

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK10	Projektowanie obszarów wiejskich				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			30	45	3
Założenie i cele przedmiotu							
Wprowadzenie w zagadnienia związane z problemami przestrzennego zagospodarowania i architektury obszarów wiejskich.							
Treści programowe							
<i>Wykłady</i> – Gmina jako zespół produkcyjno-osadniczy. Główne problemy i ogólne zasady przestrzennego kształtowania gmin z uwzględnieniem specyfiki regionu. Osadnictwo wiejskie. Struktura funkcjonalno-przestrzenna. Kształtowanie krajobrazu osadniczego obszarów wiejskich.							
<i>Projekty</i> – Studium programowo-przestrzenne – system osadniczy, obsługa ludności i rolnictwa, geometria układu komunikacyjnego. Studium krajobrazu wybranego fragmentu obszaru gminy z uwzględnieniem ochrony krajobrazu kulturowego.							
Metody dydaktyczne							
<i>Wykłady</i> – wykład autorski.							
<i>Projekty</i> – ćwiczenia w grupach, ćwiczenia indywidualne, opracowanie projektu studium programowo-przestrzennego, kolokwia i klauzury, przeprowadzane podczas zajęć, wykorzystanie projektora multimedialnego lub rzutnika folii.							
Formy i warunki zaliczenia							
<i>Wykłady</i> – zaliczenie pisemne.							
<i>Projekty</i> – obrona i ocena projektu wykonanego w ramach zajęć.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Kachniarz T., <i>Rzeczywistość i problemy przestrzennego zagospodarowania gmin</i>, IGPiK, Warszawa, 1990; • Wieczorkiewicz W., <i>Architektura i planowanie wsi</i>, Wydawnictwo Politechniki Warszawskiej, Warszawa, 1996; • Bogdanowski J., <i>Kompozycja i planowanie w architekturze krajobrazu</i>, PWN, 1976; • Zeszyty Naukowe Politechniki Białostockiej, <i>Nauki Techniczne</i> Nr 94, <i>Architektura</i>, Nr 11, Wydawnictwo Politechniki Białostockiej, Białystok 1994. 							
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK11	Podstawy planowania przestrzennego				
Przedmioty wprowadzające		Podstawy projektowania urbanistycznego					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			30	45	3
Założenie i cele przedmiotu							
<p>Umiejętność czytania i rozumienia opracowań planistycznych. Wprowadzenie do uzyskania kompetencji przez studentów w zakresie konstruowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Uzyskanie wiedzy przez studentów na temat zawartości merytorycznej studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz na temat systemu planowania przestrzennego w Polsce.</p>							
Treści programowe							
<p>Wykłady –Wzajemne sytuowanie budynków w przestrzeni miejskiej oraz ich odległości od urządzeń terenowych. Podstawowe oznaczenia graficzne stosowane w rysunku planu miejscowego: linie rozgraniczające, linie zabudowy, oznaczenia funkcji. Klasyfikacja dróg oraz ich oznaczenia w planie miejscowym. Tekst planu miejscowego – sposób formułowania zapisów. Analiza wybranych fragmentów Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego zakresu projektu planu miejscowego. Postępowanie w przypadku braku planu miejscowego. Zawartość merytoryczna studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy na przykładzie studiów z Lubelszczyzny. System planowania przestrzennego w Polsce.</p> <p>Projekty –Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy jednorodzinnej wraz z usługami podstawowymi (ok. 30-40 ha). Projekt złożony z: inwentaryzacji, analiz urbanistycznych, uwarunkowań planistycznych, koncepcji zagospodarowania przestrzennego w skali 1:1000 (wraz z wizualizacją terenu z lotu ptaka i przekrojami przez teren), rysunku i tekstu planu miejscowego.</p>							
Metody dydaktyczne							
<p>Wykłady – wykłady tradycyjne z wykorzystaniem technik multimedialnych.</p> <p>Projekty – samodzielne wykonanie inwentaryzacji, analiz urbanistycznych i uwarunkowań planistycznych oraz zaproponowanie własnej zagospodarowania przestrzennego badanego terenu i zapisanie jej w konwencji planu miejscowego – wsparte korektami na zajęciach.</p>							
Formy i warunki zaliczenia							
<p>Wykłady - pisemne zaliczenie na koniec semestru.</p> <p>Projekty - oddanie projektu oraz ustna obrona</p>							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Chmielewski J.M., <i>Teoria urbanistyki w projektowaniu i planowaniu miast</i>, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2005. • Alexander C., <i>Język wzorców</i>, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2008. • Ustawa z dn. 27.03.2003 r. <i>O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym</i> (Dz. U. Nr 80 z 2003 r., poz. 717). • Rozporządzenie Ministra infrastruktury z dn. 28.04.2004 r. <i>w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy</i>. • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 26.08.2003 r. <i>w sprawie wymaganego zakresu projektu planu miejscowego</i> (Dz. U. Nr 164 z 2003 r., poz. 1578). • Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dn. 02.03.1999 r. <i>w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie</i> (Dz. U. Nr. 13 z 1999 r., poz. 430). 							

- Rozporządzenie Ministra infrastruktury z dn. 26.08.2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 z 2003 r., poz. 1588).
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 26.08.2003 r. w sprawie oznaczeń i nazewnictwa stosowanych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy (Dz. U. Nr 164 z 2003 r., poz. 1588 i 1589).
- *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Poradnik metodyczny*, Urząd mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej, Kraków 1998.

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Korzeniewski W., *Budownictwo mieszkaniowe. Poradnik projektanta*, Arkady, Warszawa 1989.
- Adamczewska - Wejchert H., Wejchert K., *Małe miasta. Problemy urbanistyczne stale aktualne*, Arkady, Warszawa 1986.
- Adamczewska – Wejchert H., *Przeszłość a jutro miasta*, PWN, Warszawa 1987,
- *Ścieżka urbanistyczna* – praca zbiorowa, Instytut Urbanistyki i Planowania Przestrzennego Politechniki Warszawskiej, PWN, Warszawa – Łódź 1990.
- Wejchert K., *Przestrzeń wokół nas*, Katowice 1993.

Autor karty

Dr inż. arch. Marzena Siostrzewitowska

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK12	Projektowanie ogrodów - dendrologia			
Przedmioty wprowadzające	Nie występują					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
				15	15	1
Założenie i cele przedmiotu						
Nabywanie umiejętności rozpoznawania podstawowych gatunków drzew i krzewów i kryteria ich doboru w projektowaniu ogrodów i przestrzeni publicznych. Uświadomienie roli architekta krajobrazu w procesie inwestycyjnym. Poznanie zasad projektowania zielonych przestrzeni publicznych i uświadomienie ich roli w mieście. Nabywanie umiejętności korzystania z katalogów roślin						
Treści programowe						
<i>Projekty</i> – Drzewa i krzewy w projektowaniu ogrodów i przestrzeni publicznych. Podstawowe gatunki drzew i krzewów rodzimych. Rośliny zielne w projektowaniu ogrodów i przestrzeni publicznych. Mała architektura ogrodowa i parkowa – zasady doboru i projektowania. Przykłady współczesnych parków i ogrodów – nowoczesne tendencje w projektowaniu przestrzeni zieleni.						
Metody dydaktyczne						
<i>Projekty</i> – Wykonanie projektu zagospodarowania terenu zielonego (część graficzna i opisowa) korekty na zajęciach i przegląd zaawansowania projektu. Prezentacja projektów						
Formy i warunki zaliczenia						
<i>Projekty</i> – Wykonanie koncepcyjnego projektu zagospodarowania terenu zielonego wraz z przykładowym doбором roślin.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Aleksyn H., <i>Kompozycje roślinne w kształtowaniu terenów zieleni</i>, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, 2007. • Borcz Z. <i>Elementy projektowania zieleni</i>, Wydawnictwo Akademii Rolniczej Wrocław 2002. • Ciołek G., <i>Ogrody polskie</i>, Arkady Warszawa 1978. • Leonard E., Wolski k., <i>Dobór drzew i krzewów w kształtowaniu terenów zieleni</i>, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, 2006. • Siewniak M., Mitkowska A., <i>Tezaurusz sztuki ogrodowej</i>, Oficyna Wydawnicza Rytm, Warszawa 1997. • Szczepanowska H. B., <i>Drzewa w Mieście</i>, Hortpress, 2001. • <i>1000xLandscape Architecture</i>, Wyd. Braun, 2008, Pr. Zb. • Seneta W., Dolatowski J., <i>Dendrologia</i>, PWN, 2008. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Fischer J., <i>Water-Wasser-Eau</i>, Wyd. H.F. Ullmann. • McLeod V., <i>Detail in Contemporary Landscape Architecture</i>, Wyd. Laurence King 2008. • Waterman T., <i>Fundamentals of Landscape Architecture</i>, AVA 2009. • Krzysztof A. Liżewska I., (red.), <i>Aleje przydrożne. Historia, znaczenie, zagrożenie, ochrona</i>, 2009. • Różańska A., Krogulec T, Rylce J., <i>Ogrody. Historia architektury i sztuki ogrodowej</i>, SGGW 2008 • Katalogi Roślin. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Natalia Przesmycka				

Kierunek		Specjalność		Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu			AIK13	Projektowanie przestrzeni publicznych				
Przedmioty wprowadzające				Nie występują					
Forma i poziom kształcenia				studia stacjonarne I					
Liczba godzin				W	C	L	P	R	ECTS
				15			30	45	3
Założenie i cele przedmiotu									
Uświadomienie roli przestrzeni publicznych. Uświadomienie wagi przestrzeni zewnętrznych i nie-kubaturowych. Wyrobienie podstawowych umiejętności związanych z projektowaniem publicznych przestrzeni otwartych.									
Treści programowe									
Wykłady – 1) prezentacje studiów przypadku z dziedziny projektowania przestrzeni publicznych, 2) porównanie różnego rodzaju podejść do projektowania przestrzeni publicznych, 3) rola i funkcja przestrzeni publicznych, 4) różne rodzaje postrzegania przestrzeni 5) dostępna przestrzeń publiczna – zasady projektowania z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych.									
Projekty – projekt wykonywany w powiązaniu z projektem z przedmiotu Podstawy projektowania urbanistycznego, projekt dla wybranej przestrzeni publicznej na terenie będącym przedmiotem zadania projektowego w ramach przedmiotu Podstawy projektowania urbanistycznego.									
Metody dydaktyczne									
Wykłady – wykłady tradycyjne z wykorzystaniem technik multimedialnych, konserwatoria z udziałem zaproszonych gości i wykorzystaniem projekcji filmowych.									
Projekty – analiza stanu wyjściowego, zadanie projektowe, analiza gotowego projektu.									
Formy i warunki zaliczenia									
Wykłady – zaliczenie pisemne.									
Projekty – ocena końcowa wystawiana są na podstawie sumy punktów uzyskanych przez studentów za poszczególne zadania wykonywane w trakcie semestru.									
Wykaz literatury podstawowej –									
<ul style="list-style-type: none"> • Gehl J., <i>Życie między budynkami. Użytkowanie Przestrzeni Publicznych</i>, Wydawnictwo RAM, Kraków 2009. • Alexander C., <i>Język wzorców</i>, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2008. • Hall E.T., <i>Ukryty wymiar</i>, Warszawskie Wydawnictwo Literackie Muza SA. • Scriptores nr 29 – <i>Rozmowy o kulturze przestrzeni</i>, Ośrodek Brama Grodzka Teatr NN, Lublin 2005. • Bielecki C., <i>Gra w miasto</i>, Fundacja Dom Dostępny, Warszawa 1996. • strona internetowa www.defensiblespace.com • strona internetowa www.pps.org 									
Wykaz literatury uzupełniającej –									
<ul style="list-style-type: none"> • Schleipen D., (red.) <i>Scales of Sustainability</i>, Collegi d'Arquitectes de Catalunya 2000. • miesięcznik <i>Urbanista</i>. • kwartalnik <i>Autoportret</i>. • kwartalnik <i>Obywatel</i>. • Czarnecki B., Simiński W., <i>Kształtowanie bezpiecznej przestrzeni publicznej</i>, Difin, Warszawa 2004. • Nowakowski M., <i>Centrum miasta</i>, Arkady, Warszawa 1990. • Hansen O., <i>Zobaczyć Świat</i>, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2005. • <i>Urban Landscape Design</i>, Wyd. Te Neues 2008, Pr. Zb. 									
Autor karty				Dr inż. arch. Natalia Przesmycka, mgr inż. arch. Hubert Trammer					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK14	Ochrona zabytków i miast zabytkowych			
Przedmioty wprowadzające	Nie występują					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15	15			30	3
Założenie i cele przedmiotu						
Celem przedmiotu jest przedstawienie całościowej informacji na temat ochrony zabytków i miast zabytkowych.						
Treści programowe						
Wykłady – Plany zarządzania miast o wartości zabytkowej (2 h); koncepcje odbudowy miast historycznych - przegląd 3 metod zrealizowanych w Polsce (2 h); ochrona przestrzeni historycznej - strefy ochrony konserwatorskiej (2 h); zasady tworzeniu zabudowy nowej w zespołach staromiejskich (2 h); współczesne koncepcje ochrony i zagospodarowania obszarów staromiejskich (2 h); problemy zagospodarowania zabytkowych centrów do współczesnych funkcji w Polsce (2 h); ochrona krajobrazu miejskiego (HUL); zaliczenie (1 h).						
Ćwiczenia – Przedmiotem ćwiczeń jest wykonanie koncepcji ochrony i zagospodarowania wybranego obszaru staromiejskiego. W ramach tej pracy konieczne jest opracowanie: dokonanie analizy wartości zabytkowych obszaru; identyfikacja czynników zagrażających zachowaniu wartości zabytkowych; wskazanie możliwości zagospodarowania obszaru do współczesnych funkcji; opracowanie stref ochrony; opracowanie wytycznych konserwatorskich. Ćwiczenie ma formę opracowania tekstowego, dokumentacji fotograficznej i plansz rysunkowych.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – Wykorzystanie rzutnika pisma i rzutnika multimedialnego.						
Ćwiczenia – Opracowanie koncepcji ochrony wybranego zespołu zabytkowego w 2-3 osobowym zespole.						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – Zajęcia kończą się egzaminem; warunkiem zaliczenia jest uzyskanie dwóch pozytywnych ocen z kolokwiów (w połowie i na koniec semestru).						
Ćwiczenia – Udział w zajęciach, wykonanie koncepcji, jej prezentacja i obrona.						
Autor karty		dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL				

Kierunek		Specjalność		Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka	
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK15		Historia architektury powszechnej			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		90	60			150	11
<p>Założenie i cele przedmiotu Wykłady mają na celu zapoznanie z rozwojem architektury i sztuki światowej na przestrzeni dziejów, cechami stylowymi architektury w poszczególnych okresach – od starożytności do czasów współczesnych, z rozumieniem odrębności i przenikania kultur w kontekście wydarzeń historycznych.</p>							
<p>Treści programowe Wykłady – Semestr 1: Architektura starożytnego Egiptu i Mezopotamii – budowle grobowe, sakralne, świeckie, założenia urbanistyczne. Architektura i sztuka starożytnej Grecji i Rzymu – porządki klasyczne, typy budowli sakralnych, świeckich, założenia urbanistyczne. Wczesnochrześcijańskie budowle sakralne. Architektura bizantyjska. Semestr 2: Architektura przedromańska i romańska. Architektura i sztuka gotyku. Styl renesansu w Europie, rola traktatów architektonicznych. Manieryzm. Architektura okresu baroku. Semestr 3: Neostyle w architekturze - klasycyzm, historyzm, eklektyzm. Architektura okresu rewolucji przemysłowej w Europie. Styl secesyjny w architekturze i sztuce użytkowej. Przemiany stylowe w architekturze światowej początku XX wieku. Ćwiczenia – pogłębienie zagadnień z zakresu tematyki wykładów.</p>							
<p>Metody dydaktyczne Wykłady – wyjaśnienie zagadnień tematycznych, prezentacja przykładów. Ćwiczenia – pogłębienie zagadnień tematycznych, omówienie tematów prac semestralnych, konsultacje, korekty opracowań zaliczeniowych.</p>							
<p>Formy i warunki zaliczenia Wykłady – semestr 1 -kolokwium zaliczeniowe. Semestr 2 i 3 egzamin pisemny lub ustny. Ćwiczenia – praca semestralna – studium (rysunkowe, opisowe) wybranego obiektu, zespołu obiektów lub twórczości architekta.</p>							
<p>Wykaz literatury podstawowej –</p> <ul style="list-style-type: none"> • Białostocki J., <i>Sztuka cenniejsza niż złoto.</i> • Bochnak A., <i>Historia sztuki nowożytnej.</i> • Broniewski T., <i>Historia architektury dla wszystkich.</i> • Koch W., <i>Style w architekturze.</i> • Panofsky E., <i>Studia z historii sztuki.</i> • Prevsner N., <i>Historia architektury europejskiej.</i> • <i>Słownik terminologiczny sztuk pięknych.</i> • <i>Sztuka świata t. 5-8.</i> • Tatarkiewicz W., <i>Historia estetyki.</i> <p>Wykaz literatury uzupełniającej –</p> <ul style="list-style-type: none"> • Białostocki J., <i>Gianlorenzo Bernini.</i> • Bohdziewicz P., <i>Zagadnienia formy w architekturze baroku.</i> • Burke P., <i>Kultura i społeczeństwo w renesansowych Włoszech.</i> • Chastel A., <i>Sztuka włoska.</i> • Couchoud J.P., <i>Sztuka francuska.</i> • Czapka A., <i>Neoklasycyzm w architekturze europejskiej.</i> • Decker H., <i>Renesans we Włoszech.</i> • Masliński A., <i>Architektura antyczna w interpretacji baroku.</i> • <i>Architektura renesansu włoskiego.</i> • <i>Humanizm w sztuce.</i> 							

- *Zagadnienia manieryzmu.*
- *Sztuka świata – tom 1-12.*
- *Tatarkiewicz W., Pierwszy wyłom w klasycznej teorii sztuki - manieryzm.*
- *Tomkiewicz W., Rokoko.*

Autor karty

Dr inż. arch. Halina Landecka

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka	
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK16	Architektura współczesna			
Przedmioty wprowadzające	Nie występują					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30				30	3
<p>Założenie i cele przedmiotu Zwrócenie uwagi studentów na złożoność uwarunkowań współczesnej architektury. Pobudzenie studentów do własnych studiów. Wyrobienie w studentach świadomości potrzeby, poprzedzonej wnikliwą analizą różnorodnych uwarunkowań, własnej oceny zjawisk mających miejsce we współczesnej architekturze. Uświadomienie studentom, iż dane dzieło architektury zwykle bywa odbiciem różnego rodzaju kierunków oraz dążeń. Ukazanie powiązań pomiędzy najnowszymi dziełami i poszukiwaniami w dziedzinie architektury a zjawiskami mającymi miejsce w okresach wcześniejszych.</p>						
<p>Treści programowe Wykłady – dobrane tematycznie i obejmujące każdorazowo tematykę i przykłady skupione wokół określonego zagadnienia, bądź dążenia charakterystycznego dla architektury współczesnej. Każdy z wykładów zawiera zestawienie przykładów najnowszych (z ostatnich 10 lat) ze starszymi (najczęściej z całego XX wieku, ale w pojedynczych przypadkach także z 2 połowy wieku XIX). Zagadnienia stanowiące kanwę wykładów: Architektura ikoniczna. W poszukiwaniu nowej architektury. Architektura nawiązująca do tradycji. Śmierć i wskrzeszanie architektury. Zacieranie granic pomiędzy architekturą a otoczeniem. Mniej znaczy więcej. Modernizm a postmodernizm. Dekonstrukcja a konstruktywizm. Mieszkanie społecznie najpotrzebniejsze. Architektura jako polityka. Utopie architektoniczne. Partyzantka architektoniczna. Pasożyty architektoniczne. Architektura partycypacyjna. Architektura a natura. Architektura dla duszy. Architektura poza budynkami.</p>						
<p>Metody dydaktyczne Wykłady – wykłady tradycyjne z wykorzystaniem technik multimedialnych.</p>						
<p>Formy i warunki zaliczenia Wykłady – zaliczenie w formie sprawdzianu pisemno-rysunkowego, dla zainteresowanych studentów ustne zaliczenie zerowe dopuszczenie, do którego stanowi samodzielnie wykonana praca pisemna lub inne indywidualnie uzgodnione zadanie.</p>						
<p>Wykaz literatury podstawowej –</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ghirardo D., <i>Architektura po modernizmie</i>. • Jencks C., <i>Le Corbusier – tragizm współczesnej architektury</i>. • Banham R., <i>Rewolucja w architekturze</i>. • Pevsner N., <i>Pionierzy współczesności</i>. • Giedon S., <i>Przestrzeń, czas, architektura. Narodziny nowej tradycji</i>. • Wujek J., <i>Mity i utopie architektury XX wieku</i>. • Frampton K., <i>Modern Architecture. A critical history</i>. • Basista A., <i>Opowieści budynków – architektura czterech kultur</i>. • Jencks C., <i>Architektura postmodernistyczna</i>. • Jencks C., <i>Architektura późnego modernizmu</i>. • Trzeciak P., <i>Przygody Architektury XX wieku</i>. • Gypsel J., <i>Historia architektury – Od antyku do współczesności</i> – trzy ostatnie rozdziały. <p>Wykaz literatury uzupełniającej –</p> <ul style="list-style-type: none"> • portal www.archiweb.cz • portal www.mimoa.eu • miesięcznik <i>Architektura-murator</i>. • miesięcznik <i>Architektura & Biznes</i>. • Fijałkowski W., <i>Siedmiu Architektów XX wieku</i>. 						

- Ostrowski W., *Wprowadzenie do historii budowy miast – ludzie i środowisko*, rozdziały 8,18.19,25.26 i 27.
- Wisłocka I., *Awangardowa Architektura Polska 1918-1939*.
- Watkin D., *Historia architektury zachodniej - końcowe rozdziały*.
- Gregory R., *Key Contemporary Buildings. Plans, Sections and Elevations*.
- Weston R., *Plans, Sections and Elevations. Key Buildings of the Twentieth Century*.
- Davies C., *Key Houses of the Twentieth Century. Plans Sections and Elevations*.
- Alexander C., *Język wzorców*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2008.
- Gehl J., *Życie między budynkami. Użytkowanie Przestrzeni Publicznych*, Wydawnictwo RAM, Kraków 2009.
- Schneider F., (red.), *„Floor Plan Manual - Housing, Grundrißatlas – Wohnungsbau*.
- Brukalska B., *Zasady społeczne projektowania osiedli mieszkaniowych*.
- Syrkus H., *Ku idei osiedla społecznego*.
- Basista A., *Betonowe dziedzictwo – architektura w Polsce czasów komunizmu*.
- Venturi R., *Complexity and Contradiction in Architecture*.
- Venturi R., *Learning from Las Vegas*.
- Le Corbusier *Vers une architecture* lub w przekładzie angielskim *Towards a New architecture*.
- Bielecki C., *Gra w miasto*, Fundacja Dom Dostępny, Warszawa 1996.
- Krier L., *Architektura – wybór czy przeznaczenie*, Arkady, Warszawa 2001.
- MvrdV FARMAX, *Excursions on Density*, 010, Rotterdam 1998.
- MvrdV FARMAX.
- MvrdV KM3.
- OMA, Rem Koolhaas, Bruce Mau, S, M, L, XL, The Monacelli Press, New York, 1995.
- Rossi A., *Architettura Della Citta* lub w przekładzie angielskim *The Architecture of the City*, MIT Press 1984.
- Hansen O., *Zobaczyć Świat*, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa 2005.
- strona internetowa www.defensiblespace.com

Autor karty

Mgr inż. arch. Hubert Trammer

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK17	Historia urbanistyki			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30	30			60	4
<p>Założenie i cele przedmiotu Uzyskanie przez studentów wiedzy ogólnej w zakresie historii urbanistyki światowej. Zapoznanie z historią budowy miast polskich. Uzyskanie umiejętności rozpoznawania założeń historycznych we współczesnych tkankach miejskich. Ćwiczenia: Dopełnienie treści wykładowych poprzez nabycie umiejętności rysowania i rozpoznawania planów miast historycznych.</p>						
<p>Treści programowe Wykłady – początki miast, miasta starożytne. Miasta średniowieczne. Miasta renesansowe (idealne i realizacje). Czynniki obronności miast. Urbanistyka baroku i klasycyzmu. Urbanistyka XIX wieku – rewolucja przemysłowa. Początki nowoczesnej myśli urbanistycznej. Uwarunkowania środowiskowe, społeczne i historyczne w historii urbanistyki światowej i polskiej. Czynniki stymulujące i hamujące rozwój miast. Ćwiczenia – Rozpoznawanie założeń urbanistycznych na przykładach konkretnych miast, jako dopełnienie i uszczegółowienie treści prezentowanych na wykładach.</p>						
<p>Metody dydaktyczne Wykłady – wykłady tradycyjne i z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, prezentacja filmów dydaktycznych. Ćwiczenia – ćwiczenia rysunkowe - opracowanie kart ćwiczeniowych, przygotowanie referatów i prezentacji, wycieczki dydaktyczne, dyskusje.</p>						
<p>Formy i warunki zaliczenia Wykłady – zaliczenie w formie pisemnej. Projekty – średnia z ocen punktowych uzyskanych za poszczególne zadania realizowane w ramach ćwiczeń (prezentacja, praca pisemna, rysowanie planów, aktywność itp.)</p>						
<p>Wykaz literatury podstawowej –</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kalinowski W., <i>Zarys historii budowy miast w Polsce do połowy XIX wieku</i>, Toruń 1966. • Książek M., <i>Materiały pomocnicze do studiów w zakresie historii urbanistyki</i>, PK, Kraków 1994. • Książek M., <i>Zarys budowy miast średniowiecznych w Polsce do końca XV wieku</i>, Kraków 1993; Skrypt PK. • Ostrowski W., <i>Materiały do historii budowy miasta</i>, Warszawa 1955. • Tołwiński T., <i>Urbanistyka. (T.1. Budowa miast w przeszłości. T.2. Budowa miasta współczesnego.)</i>, Wyd. 3, Warszawa, Wydaw. Min. Odbudowy, 1947. • Ostrowski W., <i>Wprowadzenie do historii budowy miast 1971</i>. • Wróbel T., <i>Zarys historii budowy miast</i>. Wrocław, Ossolineum. • Wykaz literatury uzupełniającej – • Sennet R., <i>Ciało i kamień</i>, Gdańsk 1996. • Ostrowski W., <i>Urbanistyka współczesna</i>, Warszawa 1975. • Kiess W., <i>Urbanismus in Industriezeitalter. Von der klassizistischen Stadt zur Garden City</i>, Berlin 1991. • Pawłowski K.K., <i>Tony Garnier pionier urbanistyki nowoczesnej</i>, Warszawa 1972. • Pawłowski K.K., <i>Początki nowoczesnej myśli urbanistycznej</i>. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Natalia Przesmycka				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK18a	Historia parków i ogrodów			
Przedmioty wprowadzające	Nie występują					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15				15	1
Założenie i cele przedmiotu						
Wykłady mają na celu zapoznanie studentów z historią rozwoju sztuki ogrodowej – od czasów starożytnych po wiek XIX, rozpoznawaniem stylów, poznaniem kanonów i podstaw projektowania i rewaloryzacji ogrodów historycznych.						
Treści programowe						
<i>Wykłady</i> – Archetyp ogrodu, elementy i zasady twórcze w sztuce ogrodowej. Ogrody antyczne. Średniowieczna sztuka ogrodu. Ogrody w sztuce islamu. Traktaty renesansowe i ogrody okresu Oświecenia. Barok w sztuce ogrodowej. Ogrody i parki XVIII wieku – wzory angielskie, ogrody chińskie. Sztuka tworzenia labiryntów ogrodowych, ogrody rokokowe. Sztuka ogrodu w epoce romantyzmu. Zwierzyńce ogrodowe. Woda jako element kompozycji w ogrodach i parkach. Groty, elementy małej architektury w sztuce ogrodowej. Parki publiczne XIX wieku. Ogrody i parki historyczne – przykłady sztuki polskiej.						
Metody dydaktyczne						
<i>Wykłady</i> – omówienie zagadnień tematycznych, prezentacja przykładów wzorców i realizacji.						
Formy i warunki zaliczenia						
<i>Wykłady</i> – kolokwium pisemne z tematyki wykładów.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Bogdanowski J., <i>Polskie ogrody ozdobne</i>. • Charageat M., <i>Sztuka ogrodów</i>. • Ciołek G., <i>Ogrody polskie. Ogrody Lublina</i>. • Majdecki L., <i>Historia ogrodów</i>. • Siewniak M. Mitkowska A., <i>Tezaurus sztuki ogrodowej</i>. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Impello L., <i>Ogrody i labirynty – historia, sztuka i ikonografia</i>. • Kseniak M. Jankowski E., <i>Parki i ogrody dworskie w woj. lubelskim</i>. • Majdecki L., <i>Ochrona i konserwacja zabytkowych założeń ogrodowych</i>. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Halina Landecka				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK18b	Historia przestrzeni zielonych				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15				15	1
Założenie i cele przedmiotu							
Wykłady mają na celu zapoznanie z historią rozwoju sztuki ogrodowej i kształtowania terenów zielonych w obszarach zurbanizowanych, a także z zasadami projektowania i rewitalizacji tych terenów.							
Treści programowe							
<p>Wykłady – Rodzaje krajobrazu, formy stylowe krajobrazu kulturowego, podstawowe pojęcia i terminologia. Zarys historii sztuki ogrodowej – ogrody starożytne. Ogrody renesansowe, barokowe, romantyczne. Parki publiczne XIX w. Elementy kompozycji w sztuce ogrodowej. Zasady ochrony i pielęgnacji zieleni – procesy przekształceń, gospodarka zielenią, użytkowanie i ochrona, wymagania ekologiczne. Parki i ogrody w zespołach zurbanizowanych – rola, właściwości, przemiany kompozycyjne. Zieleni w zespołach mieszkalnych, ogrody osiedlowe, przydomowe, dziecięce, szkolne, współczesne założenia parkowe. Zespoły zieleni rekreacyjnej, uzdrowiska. Zieleni w zespołach sakralnych oraz obszarach cmentarzy historycznych i współczesnych. Zieleni w zespołach fortyfikacji nowożytnych. Rola zieleni w parkach krajobrazowych i parkach kulturowych. Rola zieleni w panoramie miast, proces przekształceń zieleni w krajobrazie. Wybrane przykłady projektów zagospodarowania terenów zielonych.</p>							
Metody dydaktyczne							
Wykłady – omówienie zagadnień tematycznych, prezentacja przykładów.							
Formy i warunki zaliczenia							
Wykłady – Pisemne Kolokwium zaliczeniowe z tematyki wykładów.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Bohm A., <i>Architektura krajobrazu. Jej początki i rozwój.</i> • Bogdanowski J., <i>Style, kompozycja i rewitalizacja w polskiej sztuce ogrodowej. Wybrane problemy.</i> • Ciołek G., <i>Ogrody polskie.</i> • Majdecki L., <i>Historia ogrodów.</i> • Małachowicz E., <i>Ochrona środowiska kulturowego t.I.</i> 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Czarnecki W., <i>Planowanie miast i osiedli cz.I.</i> • Majdecki L., <i>Ochrona i konserwacja zabytkowych założeń ogrodowych.</i> • Tołwiński T., <i>Urbanistyka, zieleni w urbanistyce.</i> 							
Autor karty		Dr inż. arch. Halina Landecka					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK19	Historia architektury polskiej				
Przedmioty wprowadzające		Historia architektury powszechnej					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30		15		45	3

Założenie i cele przedmiotu

Kształcenie w tym przedmiocie ma na celu przekazanie wiedzy w zakresie: historii architektury polskiej do 1939 r. na tle rozwoju sztuki europejskiej; wydarzeń i wynalazków, które miały wpływ na kolejne przemiany zachodzące w architekturze na przestrzeni dziejów Europy i Polski; rozwoju stylów w architekturze i sztuce i ich charakterystycznych cech.

Treści programowe

Wykłady – Początki osadnictwa na ziemiach polskich, budownictwo wczesnodziejowe, architektura grodów, ośrodki kultowe, pallatia, sztuka prehistoryczna. Wczesna architektura sakralna – przedromańska i romańska. Kościoły i kaplice grobowe, kolegiaty, katedry. Budownictwo klasztorne, zakony, reguły, układy funkcjonalno-przestrzenne. Architektura obronna, mury miejskie, zamki, wieże mieszkalne. Podstawowe pojęcia terminologiczne w polskiej architekturze historycznej – obiekty, elementy konstrukcji architektury murowanej i drewnianej, detale architektoniczne, detale wystroju wnętrz i dekoracji. Architektura miast historycznych, budynki mieszkalne, ratusze, budowle publiczne. Architektura i sztuka gotyku, kościoły murowane i drewniane. Architektura i sztuka renesansu w Polsce, rola traktatów, uwarunkowania polityczne i religijne w twórczości architektonicznej. Renesans lubelski i niderlandzki, założenia rezydencjonalne, cechy architektury miast renesansowych. Manierizm, barok, rokoko w architekturze sakralnej i rezydencjonalnej. Architektura okresu klasycyzmu, historyzm, eklektyzm. Rozwój i specyfika architektury miastach przemysłowych. Architektura i sztuka secesji. Modernizm w architekturze i sztuce polskiej, architektura faszystowska. Zajęcia terenowe – prezentacja lokalnych przykładów obiektów zabytkowych reprezentujących wybrane style w architekturze i sztuce polskiej.

Laboratoria – przybliżenie problemów szczegółowych z zakresu problematyki omawianej na wykładach. Własne prace studenckie według zadanych tematów.

Metody dydaktyczne

Wykłady – wyjaśnienie zagadnień tematycznych i prezentacja przykładów

Laboratoria – wyjaśnienie zagadnień tematycznych, omówienie tematów prac własnych studentów, korekty opracowań zaliczeniowych.

Formy i warunki zaliczenia

Wykłady – egzamin pisemny lub ustny.

Laboratoria – praca semestralna. 1. pomiar, rysunek techniczny (rzut, przekrój, widoki), dokumentacja fotograficzna i opis elementu lub detalu architektonicznego. Praca przedstawiona do oceny przejściowej (2 korekty obowiązkowe w wyznaczonych terminach), wykonana w technice trwałej, złożona w teczce formatu A 4 – wg podanego wzoru. 2. plansza – studia bryły (rzut, fragment przekroju) i detalu wskazanego obiektu architektonicznego, z opisem. Rysunki starannie zakomponowane na planszy formatu A2 w technice dowolnej.

Wykaz literatury podstawowej –

- Kalinowski W., *Zabytki urbanistyki i architektury Polsce*.
- Karpowicz M., *Barok w Polsce*.
- Kozakiewicz H.S., *Renesans w Polsce*.
- Lorentz S., Rottermund A., *Klasycyzm w Polsce*.
- Męczeński Z., *Elementy i detale architektoniczne rozwoju historycznym*.
- Miłobędzki A., *Zarys dziejów architektury w Polsce*.
- Walicki M., *Sztuka polska przedromańska i romańska do schyłku XIII*.
- Zachwatowicz J., *Architektura polska do połowy XIX w.*

Wykaz literatury uzupełniającej –

- *Dzieje architektury w Polsce* – praca zbiorowa.
- *Słownik terminologiczny sztuk pięknych* – praca zbiorowa.

Autor karty

Dr inż.arch.Halina Landecka

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK20	Materiałoznawstwo budowlane			
Przedmioty wprowadzające		Fizyka, Chemia				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30		15		45	3
Założenie i cele przedmiotu						
Uzyskanie przez studentów wiedzy w zakresie procesów zachodzących w materiałach budowlanych, właściwości technicznych i użytkowych, zastosowań materiałów w budownictwie, zasad kontroli jakości materiałów i wyrobów budowlanych.						
Treści programowe						
Wykłady – podstawowe informacje dotyczące normalizacji materiałów i wyrobów budowlanych; ogólna klasyfikacja materiałów budowlanych; metody badań; trwałość materiałów budowlanych; materiały kamienne; ceramika budowlana; metale; stal budowlana; drewno; materiały hydroizolacyjne; materiały termoizolacyjne i do izolacji akustycznej; materiały wiążące; kruszywa; podstawowe informacje o tworzywach sztucznych; przegląd wyrobów budowlanych; atestacja i kontrola jakości materiałów i wyrobów budowlanych; cementy; zaprawy budowlane; podstawowe informacje dotyczące normalizacji i klasyfikacji betonów cementowych; składniki betonów i ich rola w betonie; właściwości mieszanki i betonu stwardniałego; metody projektowania składu betonów; podstawowe procesy technologiczne zachodzące w betonach; kontrola jakości betonów.						
Laboratoria – badania właściwości fizycznych materiałów budowlanych; badania spoiw budowlanych; badania materiałów zaczynowych i zaprawowych; badania materiałów kamiennych; badania materiałów ceramicznych; badania drewna; badania kruszyw budowlanych; badania właściwości mieszanki betonowej i stwardniałego betonu.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – przekaz słowny ilustrowany za pomocą rzutnika pisma, prezentacje z wykorzystaniem rzutnika multimedialnego.						
Laboratoria – przekaz słowny, osobisty udział studentów w badaniach laboratoryjnych, samodzielne wykonanie obliczeń na zajęciach, sporządzenie sprawozdań z badań.						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – egzamin w postaci sprawdzianu pisemnego.						
Laboratoria – przygotowanie się przez studentów do ćwiczeń na podstawie wskazanej przez prowadzącego literatury i norm, uczestnictwo we wszystkich ćwiczeniach, złożenie właściwie opracowanych sprawozdań z wykonanych badań, zaliczenie pisemnego sprawdzianu końcowego.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Stefańczyk B., <i>Budownictwo ogólne. Tom 1: Materiały budowlane</i>, Arkady Warszawa, 2005. • Szymański E., <i>Materiałoznawstwo z technologią betonu</i>, Wyd. PW, Warszawa, 2002. • Jamróży Z., <i>Beton i jego technologie</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2003. • Śliwiński J., <i>Beton zwykły - projektowanie i podstawowe właściwości</i>, Polski Cement, Kraków, 1999. • Normy ISO-PN dotyczące przeprowadzanych badań technicznych materiałów budowlanych. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Wojciechowski, L., <i>Materiały budowlane w budownictwie indywidualnym</i>, Arkady, 1988. • Szymański E., Kofakowski J., <i>Materiały budowlane z technologią betonu</i>, Wyd. PB, Białystok, 1996. • Neville A.M., <i>Właściwości betonu</i>, Polski Cement Sp. z o.o., Kraków, 2000. • Piasta J., Piasta W.G., <i>Beton zwykły</i>, Arkady, Warszawa, 1997. 						
Autor karty		Dr inż. Jacek Góra				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK21	Budownictwo ogólne				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		60			30	90	7
Założenie i cele przedmiotu							
<p>Celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie stosowania warunków technicznych i kryteriów doboru elementów konstrukcyjnych, wykończeniowych i izolacji w budynkach wznoszonych w technologii tradycyjnej; projektowania fundamentów, ścian, stropów i dachu w budynkach; stosowania przepisów dotyczących ustawy prawo budowlane, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, warunków zabudowy, utrzymania budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej.</p>							
Treści programowe							
<p>Wykłady – podstawowe definicje: obiekt budowlany, budynek, budowla itp. ; miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, warunki zabudowy, zagospodarowanie działki budowlanej (odległości, nasłonecznienie), elementy budynków i konstrukcji budowlanych. Układy konstrukcyjne – terminologia, wady i zalety. Zasady konstruowania mrow z kamieni naturalnych i sztucznych oraz z elementów drobnowymiarowych. Ściany zewnętrzne i wewnętrzne – zasady konstruowania z uwzględnieniem ochrony cieplnej i izolacyjności akustycznej. Rodzaje gruntów zasady wykonywania wykopów. Fundamenty – podział, zasady konstruowania. Stropy– zasady projektowania i konstruowania, kryteria doboru elementów. Dachy i stropodachy w budynkach - rodzaje konstrukcji, kształtowanie połączeń dachowych, pokrycia, odprowadzanie wód opadowych. Balkony, wieńce i nadproża – rodzaje, sposoby konstruowania. Konstrukcja i zasady kształtowania schodów, dźwigów. Zasady doboru i wykonania przewodów wentylacyjnych, spalinowych i dymowych w budynkach. Dylatacje w budynkach. Kryteria doboru stolarki i ślusarki budowlanej. Tarasy – zasady doboru materiałów , sposoby konstruowania, wady, zalety. Zasady kształtowania budynków w technologii monolitycznej, szkieletu drewnianego i stalowego.</p> <p>Projekty –projekt budynku jednorodzinnego wznoszonego metodą tradycyjną. Rozwiązania materiałowo- konstrukcyjne. Rysunki: rzuty, przekroje przykładowe szczegóły wybranych elementów w budynku.</p>							
Metody dydaktyczne							
<p>Wykłady –prezentacje z wykorzystaniem rzutnika pisma i rzutnika multimedialnego</p> <p>Projekty – jak wyżej plus indywidualne konsultacje projektów wykonywanych przez studentów, katalogi, przykładowe rozwiązania.</p>							
Formy i warunki zaliczenia							
<p>Wykłady – egzamin w formie pisemnej i ustnej.</p> <p>Projekty – oddanie projektu oraz ustna obrona</p>							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Żenczykowski W., <i>Budownictwo ogólne. Tom 2/1, 2/2 Elementy i konstrukcje budowlane.</i> Arkady 1990. • Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Dziennik Ustaw Nr 109 z 2004 roku. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Michalak, Pyrak, <i>Domy jednorodzinne.</i> • Pawłowski P., <i>Budownictwo ogólne.</i> 							
Autor karty		Dr hab. inż. Stanisław Fic prof. PL					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK22	Konstrukcje murowe			
Przedmioty wprowadzające		Budownictwo ogólne				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15	15			30	2
Założenie i cele przedmiotu						
Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie opracowania projektu architektonicznego z zastosowaniem elementów konstrukcyjnych murowych niezbrojonych i zbrojonych.						
Treści programowe						
Wykłady – Przegląd współczesnych i historycznych konstrukcji murowych. Materiały do konstrukcji murowych. Podstawowe zasady projektowania współczesnych konstrukcji murowych łączonych na zwykłe i cienkie spoiny, bez zbrojenia oraz ze zbrojeniem umieszczonym w spoinach wspornych i celowo ukształtowanych bruzdach i kanałach.						
Ćwiczenia – Układy wiązania cegieł w ścianach zewnętrznych i wewnętrznych budynku dla różnych przypadków grubości ścian i wzajemnych połączeń. Ustalanie wytrzymałości charakterystycznej i obliczeniowej muru na ściskanie i nośności ścian murowanych.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – z wykorzystaniem rzutnika multimedialnego.						
Ćwiczenia – na zajęciach wykonywane są zadania przykładowe przy udziale studentów oraz zadania indywidualne konsultowane przez prowadzącego.						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – kolokwium zaliczeniowe.						
Ćwiczenia – wykonanie indywidualnego ćwiczenia.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Matysek P., Seruga T., <i>Konstrukcje murowe. Przykłady i algorytmy obliczeń z komentarzem według normy PN-B-03002:1999. Podręcznik dla studentów wyższych szkół technicznych</i>, Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, Kraków 2005 • Peła R., <i>Projektowanie konstrukcji murowych i stropów w budownictwie tradycyjnym. Część II – Konstrukcje murowe niezbrojone</i>, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2002 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Matysek P., <i>Konstrukcje murowe. Podręcznik dla studentów wyższych szkół technicznych</i>, Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, Kraków 2001 						
Autor karty		Dr inż. Marek Grabias				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK23	Konstrukcje drewniane				
Przedmioty wprowadzające		Budownictwo ogólne, Mechanika budowli					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			15	30	2
Założenie i cele przedmiotu							
Uzyskanie umiejętności w zakresie opracowywania projektu architektonicznego z zastosowaniem elementów konstrukcyjnych							
Treści programowe							
Wykłady – Budowa drewna. Właściwości fizyczno-mechaniczne drewna i materiałów drewnopochodnych. Podstawowe zasady projektowania konstrukcji drewnianych i sprawdzania stanów granicznych nośności i użytkowości. Przykłady realizacji tradycyjnych obiektów inżynierskich z drewna. Drewno klejone warstwowo. Współczesne konstrukcje z drewna klejonego: przekrycia dużych rozpiętości: bumerangowe, łukowe, układy ramowe, kopuły.							
Projekty – Przyjęcie układu konstrukcyjnego drewnianej więźby dachowej dla zadanego przykładu. Obliczenia statyczno-wytrzymałościowe podstawowych elementów konstrukcyjnych w zakresie nośności i ugięć. Wykonanie szkicu konstrukcyjnego więźby dachowej.							
Metody dydaktyczne							
Wykłady – informacyjny, materiały pomocnicze: próbki materiałów, slajdy.							
Projekty – własnoręczne wykonanie obliczeń i rysunków.							
Formy i warunki zaliczenia							
Wykłady – ustne zaliczenie.							
Projekty – ustna obrona projektu.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Neuhaus H., <i>Budownictwo drewniane</i>, PWT 2006. • Michniewicz W., <i>Konstrukcje drewniane</i>, Arkady 1958. • Mielczarek Z., <i>Budownictwo drewniane</i>, Arkady 1994. • Kotwica J., <i>Konstrukcje drewniane w budownictwie tradycyjnym</i>, Arkady 2004. • Nożyński W., <i>Przykłady obliczeń konstrukcji budowlanych z drewna</i>, WSiP 1994. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Bajon-Romańska M., <i>Jak budowano drewniane kościoły w średniowiecznej Małopolsce</i>, DWE 2008. • PN-B-03150. <i>Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowanie.</i> • PN-EN 1995-1-1:2005. <i>Eurokod 5. Projektowanie konstrukcji drewnianych.</i> 							
Autor karty		Dr inż. Jerzy Szerafin					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK24	Konstrukcje żelbetowe			
Przedmioty wprowadzające		Budownictwo ogólne, Mechanika budowli				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30			15	45	3
Założenie i cele przedmiotu						
Student po ukończeniu kursu powinien uzyskać umiejętności i kompetencje w zakresie opracowywania projektu architektonicznego z zastosowaniem elementów konstrukcyjnych żelbetowych.						
Treści programowe						
Wykłady – Istota żelbetu. Rodzaje konstrukcji z betonu zbrojonego. Podstawy projektowania konstrukcji żelbetowych. Właściwości fizyczno-mechaniczne betonu i stali zbrojeniowej. Trwałość i otulenie zbrojenia. Analiza konstrukcji. Podstawy stanów granicznych nośności przekrojów i stanów granicznych użyteczności: rys i ugięcie. Zasady ogólne konstruowania zbrojenia.						
Projekty – Przyjęcie układu konstrukcyjnego żelbetowego stropu monolitycznego płytowo-żebrowego w budynku wielokondygnacyjnym. Wykonanie podstawowych obliczeń statycznych, z wymiarowaniem przekrojów oraz rysunku konstrukcyjnego belki żelbetowej.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – Wykłady informacyjne z wykorzystaniem projektora multimedialnego.						
Projekty – Indywidualne wykonanie zadania projektowego konsultowanego na zajęciach przez prowadzącego.						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – Egzamin.						
Projekty – Pisemne zaliczenie ćwiczenia projektowego.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Kamiński M., Pędziwiatr J., Styś D., <i>Projektowanie konstrukcji żelbetowych wg normy PN-B-03264:2002</i>, Dolnośląskie Wydawnictwo Edukacyjne, Wrocław 2007. • Łapko A., <i>Projektowanie konstrukcji żelbetowych</i>, Arkady, Warszawa 2001. • Starosolski W., <i>Konstrukcje żelbetowe według PN-B-03264:2002 i Eurokodu 2, T.I</i>, wydanie 11, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007. • <i>PN-EN 1992-1-1: wrzesień 2008. Eurokod 2. Projektowanie konstrukcji z betonu. Część 1-1: Reguły ogólne i reguły dla budynków.</i> 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Sekcja Konstrukcji Betonowych KILiW PAN, <i>Podstawy projektowania konstrukcji żelbetowych i sprężonych według Eurokodu 2</i>. Dolnośląskie Wydawnictwo Edukacyjne, Wrocław 2006. • The Institution of Structural and Civil Engineers, <i>Manual for the design of reinforced concrete structures to EC2</i>, London 2000. 						
Autor karty		Dr inż. Piotr Smarzewski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK25	Konstrukcje stalowe				
Przedmioty wprowadzające		Budownictwo ogólne, Mechanika budowli					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30	15			45	3
Założenie i cele przedmiotu							
Nabywanie umiejętności kształtowania i wymiarowania metalowych elementów konstrukcyjnych i ich połączeń.							
Treści programowe							
<p>Wykłady – Materiały i wyroby hutnicze. Właściwości fizyczno-mechaniczne stali i aluminium. Zasady projektowania konstrukcji metalowych. Wyznaczanie nośności elementów: rozciąganych, ściskanych o przekrojach jedno- i wielogłęziowych, zginanych w tym o przekrojach złożonych. Sprawdzanie stanu granicznego użyteczności. Różne metody wykonywania połączeń: spawane i na śruby (zwykle i sprężające). Dachy stalowe – płatwie dachowe, więzary kratowe, stężenia. Przykłady realizacji obiektów inżynierskich z różnych metali w kraju i na świecie. Ochrona antykorozyjna i antytygniowa konstrukcji.</p> <p>Ćwiczenia – Zadania związane z wyznaczeniem klasy przekroju, sprawdzeniem stanów granicznych nośności i użyteczności elementów rozciąganych, ściskanych i zginanych. Ocena nośności spoin i prostych połączeń śrubowych.</p>							
Metody dydaktyczne							
<p>Wykłady – Wykład informacyjny, materiały pomocnicze: sprzęt multimedialny.</p> <p>Ćwiczenia – Wspólnie rozwiązywane zadania obliczeniowe.</p>							
Formy i warunki zaliczenia							
<p>Wykłady – Egzamin pisemny.</p> <p>Ćwiczenia – Pisemne zaliczenie.</p>							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Łubiński M., Filipowicz A., Żółtowski W., <i>Konstrukcje metalowe</i>, Arkady 2000r. • Łubiński M., <i>Projektowanie elementów konstrukcji stalowych</i>, WPW 1980r. • Żmuda J., <i>Podstawy projektowania konstrukcji metalowych</i>, Wyd. TiT Opolo 1992r. • Bogucki W., Żybertowicz M., <i>Tablice do projektowania konstrukcji metalowych</i>, Arkady 2000r. • PN-EN 1993-1-1:2006 Eurokod 3: <i>Projektowanie konstrukcji stalowych. Część 1-1: Reguły ogólne i reguły dla budynków</i>. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Bogucki W., <i>Budownictwo stalowe</i>, Arkady 1978r. • <i>Projektowanie i obliczanie połączeń i węzłów konstrukcji stalowych</i>, pod redakcją Jana Bródki i Aleksandra Kozłowskiego. PWT 2009. 							
Autor karty		Mgr inż. Marcin Górecki					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK26	Instalacje budowlane			
Przedmioty wprowadzające	Budownictwo ogólne;, Materiały budowlane					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30			30	60	3
Założenie i cele przedmiotu						
Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie rozumienia zasad działania budowlanych urządzeń instalacyjnych; projektowania typowych instalacji budowlanych						
Treści programowe						
<p>Wykłady –Zasilanie budynku w media, przyłączenia do sieci, ujęcia. Parametry komfortu cieplnego. Rodzaje źródeł ciepła i instalacji ogrzewczych, rozdział energii cieplnej, systemy sterowania ogrzewaniem. Sposoby przygotowania ciepłej wody. Rodzaje instalacji wodociągowych. Wyposażenie budynku w urządzenia sanitarne. Instalacje kanalizacji sanitarnej i deszczowej; odprowadzanie ścieków z budynku. Instalacje gazowe. Instalacje wentylacji grawitacyjnej i mechanicznej. Zasady prowadzenia przewodów w budynku trasa, spadek, odległości, mocowania. Wymagania dotyczące ciśnienia i temperatury. Urządzenia pomiarowe w instalacjach sanitarnych. Materiały stosowane w instalacjach. Izolacja termiczna rurociągów. Wymagania warunków technicznych. Instalacje elektryczne w budynku.</p> <p>Projekty – Projekt instalacji wodno-kanalizacyjnej w budynku (wyznaczenie przebiegu trasy instalacji, wodę i dobór materiału, dobór armatury i urządzeń pomiarowych; rzuty budynku wraz z instalacją; aksonometria instalacji wody ciepłej i zimnej; rozwinięcie instalacji kanalizacyjnej). Projekt instalacji ogrzewczej w budynku (obliczenie zapotrzebowania na ciepło; dobór przewodów i armatury, dobór grzejników; rzuty budynku wraz z instalacją, rozwinięcie instalacji).</p>						
Metody dydaktyczne						
<p>Wykłady – Wykłady o charakterze informacyjnym oraz syntetycznym z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.</p> <p>Projekty –Postawienie rzeczywistego problemu i stworzenie koncepcji jego indywidualnego rozwiązania; pokaz przykładowych instalacyjnych projektów budowlanych, korekty projektów; wyjście na pokazy do laboratorium materiaoznawstwa instalacyjnego.</p>						
Formy i warunki zaliczenia						
<p>Wykłady – Egzamin pisemny obejmujący wszystkie treści wykładów; warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej 60% maksymalnej ilości punktów.</p> <p>Projekty – Indywidualne i samodzielne wykonanie oraz obrona dwóch projektów z instalacji wod. – kan. i instalacji ogrzewczej dla wybranego budynku.</p>						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Krygier K., <i>Ogrzewnictwo Wentylacja Klimatyzacja</i>, WSiP Warszawa 1997r. • Praca zbiorowa <i>Centralne ogrzewanie ciepła i zimna woda w budynkach jednorodzinnych</i>, BOINTiE „Instal” Warszawa 1995r. • Praca zbiorowa <i>Wewnętrzne instalacje wodociągowe, ogrzewcze i gazowe z rur miedzianych</i>. Wytyczne stosowania i projektowania, BOINTiE „Instal” Warszawa 1995r, • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. • Polskie Normy dotyczące zakresu projektowania. • Tabernacki J., <i>Projektowanie instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych</i>, Arkady 1985r. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Laskowski L., <i>Ochrona cieplna i charakterystyka energetyczna budynku</i>, Wyd. PW Warszawa 2005r. • Rabsz R., <i>Instalacje centralnego ogrzewania z rur wielowarstwowych</i>, Wydawnictwo KANON Gdańsk 1998. 						

- Rabjasz R. Dzierzgowski M., *Ogrzewanie podłogowe*, Warszawa 1995.
- Alberts J. i inni, *Systemy centralnego ogrzewania i wentylacji. Poradnik dla projektantów i instalatorów*, WN-T W-Wa 2007.
- Popek M., Wapińska B., *O instalacjach sanitarnych najkrócej*, WSiP W-wa 2001.
- Chudzicki J., Sosnowski St., *Instalacje kanalizacyjne. Projektowanie wykonanie eksploatacja*, Seidel-Przywecki W-wa 2009.

Autor karty

Dr inż. Anna Życzyńska

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK27	Infrastruktura techniczna miast			
Przedmioty wprowadzające		Fizyka, Matematyka				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15				15	1
Założenie i cele przedmiotu						
Uzyskanie przez studenta umiejętności i kompetencji w zakresie: zasilanie w media jednostek osadniczych, wyznaczania przebiegu tras przewodów sieci wod-kan, ciepłych, gazowych; lokalizacja głównych urządzeń systemów.						
Treści programowe						
<i>Wykłady</i> – podstawy określania zapotrzebowania wody, czynników energetycznych, ilości ścieków przez jednostki osadnicze; ujęcia wody, jakość wody podstawy uzdatniania; wody opadowe - określanie ilości, odprowadzanie - systemy; schematy technologiczne oczyszczalni ścieków; systemy ciepłownicze, prowadzenie przewodów, lokalizacja źródeł ciepła; sieci gazowe, rodzaje -zaopatrzenie w gaz jednostek osadniczych - warunki wykonania i prowadzenia sieci gazowych; zintegrowany system prowadzenia przewodów sieci.						
Metody dydaktyczne						
<i>Wykłady</i> – prezentacje multimedialne.						
Formy i warunki zaliczenia						
<i>Wykłady</i> – Warunki zaliczenia – należy uzyskać co najmniej 60% maksymalnej ilości punktów z wykładów.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Gabryszewski T., <i>Wodociągi</i>, Arkady, Warszawa, 1983. • Błaszczyk W, Roman M., Stamatello H., <i>Kanalizacja, tom 1 i 2</i>, Arkady, Warszawa, 1974. • Kamler W., <i>Ciepłownictwo</i>, PWN, Warszawa, 1976. • Randlov P., <i>Poradnik ciepłownictwa - system rur preizolowanych</i>, EuHP, Warszawa, 1998. • Bąkowski K., <i>Gazyfikacja</i>, WNT, Warszawa, 1996. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Heidrich Z., <i>Przykłady obliczeń z wodociągów i kanalizacji</i>, WSiP, Warszawa, 1988. 						
Autor karty		Dr inż. Piotr Surmacz				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK28	Rysunek i malarstwo				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
				90		90	6
Założenie i cele przedmiotu							
Kształtowanie wrażliwości plastycznej, kompozycyjnej i przestrzennej. Studia rysunkowe i malarskie z natury i wyobraźni. Rola formy, kształtu i koloru w architekturze. Uzyskanie umiejętności posługiwania się formą, kształtem i kolorem; rozwiązywania zagadnień plastycznych.							
Treści programowe							
<i>Laboratoria</i> – Podstawowe pojęcia i terminy plastyczne. Charakterystyka właściwości materiałów i narzędzi plastycznych. Specyfika poszczególnych technik rysunkowych i malarskich. Szkic jako wstępna realizacja koncepcji lub szybki zapis plastyczny. Studium przedmiotu, bryły. Studium postaci (elementy anatomii plastycznej). Studium martwej natury. Studium przestrzeni. Kolor. Malarskie środki ekspresji.							
Metody dydaktyczne							
<i>Laboratoria</i> – Zajęcia odbywają się w pracowni i w plenerze jako ćwiczenia praktyczne. Realizacja ćwiczenia poprzedzona jest omówieniem zagadnienia i prezentacją przykładów. Korekty indywidualne w ciągu zajęć i grupowe przeglądy po zakończeniu. Korekty dostosowane do indywidualnych możliwości i zdolności studenta.							
Formy i warunki zaliczenia							
<i>Laboratoria</i> – Zaliczenie semestru uzyskuje się po końcowym przeglądzie wszystkich prac oraz szkicownika (prace dodatkowe). Przegląd końcoworoczny po 2 semestrze powinien obejmować również najlepsze prace z semestru pierwszego. Skala ocen od 2 do 5.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Werner J., <i>Podstawy Technologii Malarstwa i Grafiki</i>, PWN Warszawa 1985 • Gill R., <i>Zasady rysunku realistycznego</i>, Galaktyka, Łódź 1997. • Rzepińska M., <i>Historia koloru w dziejach malarstwa europejskiego</i>, Wyd. Literackie, Kraków 1983. • Strzeмиński W., <i>Teoria widzenia</i>, Wydaw. Literackie, Kraków 1974. • Durozoi R.G., <i>Słownik Sztuki XX wieku</i>, Arkady, Warszawa 1998. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • wszelkie publikacje, albumy o sztuce, strony www, publikacje internetowe poświęcone sztukom plastycznym oraz muzea i wystawy sztuki. 							
Autor karty		Prof. Grzegorz Mazurek					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK29	Rzeźba i modelowanie				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
				30		30	3

Założenie i cele przedmiotu

Kształcenie rzeźbiarskie przyszłych architektów w zakresie rzeźby i modelowania ukierunkowane jest głównie na: poznanie struktury i morfologii obiektów przestrzennych; poznanie repertuaru środków ekspresji form przestrzennych; poznanie podstawowych zasad konstrukcji przestrzennych; nabycie umiejętności skalowania obiektów przestrzennych; poznanie technik tworzenia makiet architektonicznych.

Treści programowe

Laboratorium – Architektonika form przestrzennych. Architektonika to zbiór głównych zasad konstrukcyjnych i kompozycyjnych, według których tworzone są budowle, utwory plastyczne, muzyczne a także literackie. Możemy również mówić o architektonice tworców natury. W budowlach do zasad architektonicznych zalicza się: geometryczny lub organiczny szkielet form przestrzennych; statyka czyli sposób przenoszenia rzeczywistych ciężarów obiektu; łączenie zewnątrz bryły z jej wnętrzem; oddziaływanie ciężarów pozornych we wrażeniach wizualnych; skalowanie obiektów względem człowieka, budowli, dróg itp.; przestrzenna organizacja ruchu w obiektach, przenikanie przestrzeni; sposoby łączenia obiektów w grupy. Zadanie I polega na zaprojektowaniu ciągu czterech brył przekształcanych według wybranych zasad architektonicznych od postaci załazkowej ku postaci w pełni rozwiniętej. Przetworzenie ciągu brył dotyczy kształtu ze szczególnym uwzględnieniem relacji masa-azur oraz barwy i faktury obiektów. Proces przekształceń powinien być rozpoznawalny w widokach ze wszystkich stron. Od figury do formy architektonicznej. Figura jest kształtem, który spostrzegamy jako: płaski, pojedynczy, integralny i zorganizowany według uchwytnej dla naszego umysłu zasady. (więcej - w wykładzie na temat figury). Figura jest zwykle postacią wyjściową do tworzenia formy przestrzennej. Czasem wychodzimy od rzutu kiedy indziej od jednego z widoków. To są właśnie figury. Mogą mieć one postać graficzną, rysunkową lub być jedynie wyobrażone. Figuralna metoda budowania brył polega na tworzeniu kombinacji płaskich figur w przestrzeni. Taka zasada kreacji znajduje najszersze zastosowanie w projektowaniu architektonicznym. Wynika to z głównego celu architektury jakim jest uzyskiwanie zamkniętych przestrzeni użytkowych wewnątrz brył. Takich potrzeb nie ma rzeźba w kamieniu czy drewnie. Zadanie II polega na stworzeniu bryły architektonicznej wychodząc od danego rzutu fundamentów i zadanej skali. Celem zadania nie jest projekt budynku o określonej funkcji ale kompozycja przestrzenna, w której uwidocznione są (poznane w zadaniu 1) zasady architektoniki. Plastyczny wyraz konstrukcji. Współdziałanie głównych elementów konstrukcyjnych w budowli określa się jako ustrój konstrukcyjny. Słowo ustrój dobrze oddaje rolę konstrukcji wobec innych elementów struktury obiektu. Zasady konstrukcji warunkują przestrzenne istnienie wszystkich innych składników budowli. Były okresy kiedy starano się ukrywać konstrukcję traktując ją jako niegodną pokazywania ale były okresy bardziej dla konstrukcji łaskawe. Zasadniczy przełom przyniosła architektura modernistyczna, która odrzuciła dekoracje na rzecz ukazania ekspresji sił oddziałujących w organizmie budowli. Konstrukcja stała się również wartością kompozycyjną i estetyczną, zaś czasem wartością główną. Zadanie III polega na zaprojektowaniu formy architektonicznej, której podstawową zasadą kompozycyjną i wyrazową jest konstrukcja. Projektowany obiekt powinien uwzględnić współdziałanie sił: ściskających, rozciągających, ścinających i skręcających. Elementami konstrukcyjnymi i zarazem kompozycyjnymi mogą być: słupy, belki, ściany, kratownice, skorupy, liny, maszty, ramy, membrany, oraz ich kombinacje. Makiety obiektów historycznych. Architekt często realizuje zadania projektowe w kontekście obiektów historycznych. Zadanie takie wymaga poważnych studiów historycznych i urbanistycznych. Odniesienie się zwłaszcza do substancji zabytkowej jest miarą kultury i kunsztu architekta. Każdy tego rodzaju projekt powinien być zbadany na makiecie, która ukazuje wartości estetyczne otoczenia. Makietę taką określa się mianem makiety odtworzeniowej.

Wymaga ona umiejętności odtworzenia w małej skali elewacji oraz wielu detali składających się na plastyczny wyraz zastanych budowli. Różni się ona zasadniczo od tzw. makiet prezentacyjnych, które kontekst przestrzenny traktują z dużą dozą umowności, co pozwala wyeksponować na jego tle projektowany obiekt. Wybór rodzaju makiety zależy od celu jaki ma ona spełniać. Makieta odtworzeniowa ma przede wszystkim cel badawczy. Zadanie IV polega na odtworzeniu w makiecie istniejącego obiektu architektonicznego z bogato zdobioną elewacją. Do realizacji zadania zostanie wykorzystana: plastelina, glina, gips, tektura, skleka oraz masa polimerowa. Zagadnienia teoretyczne do omówienia: Związki rzeźby z architekturą w dawnych epokach historycznych i obecnie - omówienie oraz wprowadzenie do pierwszego zadania semestralnego. Program transformacyjny jako swoisty "kod genetyczny" bryły. Cechy dominujące i cechy dyskretne kodu. Przykłady architektury XX i XXI w. zdominowanej wyrażnie koncepcjami rzeźbiarskimi. Analiza wybranych dzieł. Architektonika brył i płaszczyzn. Struktura i morfologia bryły. Konstrukcja brył. Geometryczny lub organiczny szkielet form przestrzennych. Skalowanie obiektów względem człowieka, budowli, dróg itp. Łączenie zewnątrz bryły z jej wnętrzem. Ekspresja sił w rzeźbie i architekturze. Oddziaływanie ciężarów rzeczywistych i pozornych. Przestrzenna organizacja ruchu w obiektach, przenikanie różnych składników przestrzeni. Wielkie dzieła w dziedzynie rzeźby architektonicznej i pomnikowej. Wielcy rzeźbiarze w historii.

Metody dydaktyczne

Laboratoria – Samodzielnie realizowane cztery zadania studialne (po dwa w semestrze) oraz cykl analiz i ćwiczeń klauzurowych. Zagadnienia teoretyczne prezentowane są w formie konwersatoryjnej oraz w formie pokazów MM.

Formy i warunki zaliczenia

Laboratoria – Zaliczenie na podstawie prezentacji zadań studialnych

Wykaz literatury podstawowej –

- Domański M., *Poczet wielkich rzeźbiarzy.*
- Hall E.T., *Ukryty wymiar.*
- Kotula, Krakowski, *Rzeźba współczesna.*
- Sławińska J., *Ekspresja sił w nowoczesnej architekturze.*

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Chrudzimska, Gutowski red., *Rzeźba w Polsce 1945-2008.*
- Rewers E., *Post-polis.*
- Rocznik *Rzeźba Polska, Orońsko.*
- Żadowa Ł., *Poszukiwania i eksperymenty.*

Autor karty

Dr hab. Dobrosław Bagiński prof.PL

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK30a	Graficzne techniki prezentacyjne				
Przedmioty wprowadzające		Rysunek i malarstwo					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
				30		30	3
Założenie i cele przedmiotu							
Nabywanie wiedzy na temat zasad projektowania graficznego. Wykształcenie umiejętności graficznego przedstawiania rzeczy, pojęć, idei i zjawisk w zespole obiegowych środków przekazu (znak, plakat, plansza inne formy wydawnicze, prezentacje multimedialne) uwzględniając intencje przekazu oraz techniki publikacji/prezentacji.							
Treści programowe							
<i>Laboratoria</i> – Podstawy projektowania graficznego. Podstawowe elementy liternictwa i typografii. Zagadnienia grafiki edytorskiej, związek tekstu z obrazem. Wybrane elementy informacji wizualnej (znak graficzny, logo, logotyp, plakat, plansza, prezentacja multimedialna).							
Metody dydaktyczne							
<i>Laboratoria</i> – Omówienie tematu, wykład wprowadzający w zagadnienie i prezentacja przykładów, samodzielna praca studenta pod kierunkiem prowadzącego, korekty, konsultacje, dyskusja nad koncepcją, realizacja.							
Formy i warunki zaliczenia							
<i>Laboratoria</i> – Zaliczenie semestru uzyskuje się po końcowym przeglądzie wszystkich prac. Przegląd końcoworoczny po 4 semestrze powinien obejmować również najlepsze prace z 3 semestru. Skala ocen od 2 do 5.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Olszewski, A., Pamuła J., Dański M., <i>Multimedia</i>, Politechnika Radomska, Wydawnictwo 2008. • Chwałowski R., <i>Typografia typowej książki</i>, Helion Gliwice 2002. • <i>Adobe Photoshop Oficjalny Podręcznik</i>, Helion Gliwice 2008. • <i>Flash 8, Oficjalny Podręcznik</i>, Helion Gliwice 2006. • Kisielewski, <i>Sztuka i reklama</i>, Trans Humana, Białystok 1999. • Parker R., <i>Skład komputerowy – 101 sprawdzonych rozwiązań</i>, Intersoftland, Warszawa 1995. • Kwaśny A., <i>DTP, Księga eksperta</i>, Helion Gliwice 2002. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • wszelkie publikacje, albumy o sztuce, strony w.w.w., publikacje internetowe poświęcone sztuce plastycznej oraz muzea i wystawy sztuki. 							
Autor karty		Prof. Grzegorz Mazurek					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK30b	Prezentacje multimedialne				
Przedmioty wprowadzające		Rysunek i malarstwo, Technologia informacyjna, Techniki komputerowe					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
				30		30	3
Założenie i cele przedmiotu							
Realizacja prezentacji multimedialnych. Opanowanie podstawowych zasad projektowania graficznego (znak, plakat, plansza inne formy wydawnicze, prezentacje multimedialne). Wykształcenie umiejętności obróbki i przekształcania materiału elektronicznego, umiejętności digitalizacji obrazu wytworzono-ego technikami tradycyjnymi.							
Treści programowe							
Laboratoria – Podstawy projektowania graficznego. Liternictwo i typografia. Edycja obrazu cyfrowego. Zagadnienia grafiki edytorskiej, związek tekstu z obrazem. Elementy informacji wizualnej (np.: logo, logotyp, plakat, plansza, prezentacja multimedialna).							
Metody dydaktyczne							
Laboratoria – Omówienie tematu, wykład wprowadzający w zagadnienie i prezentacja przykładów, samodzielna praca studenta pod kierunkiem prowadzącego, korekty, konsultacje, dyskusja nad koncepcją, realizacja.							
Formy i warunki zaliczenia							
Laboratoria – Zaliczenie semestru uzyskuje się po końcowym przeglądzie wszystkich prac. Skala ocen od 2 do 5.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Olszewski A., Pamuła J., Dański M., <i>Multimedia</i>, Politechnika Radomska, Wydawnictwo 2008. • Chwałowski R., <i>Typografia typowej książki</i>, Helion Gliwice 2002. • <i>Adobe Photoshop Oficjalny Podręcznik</i>, Helion Gliwice 2008. • Kwaśny A., <i>DTP, Księga eksperta</i>, Helion Gliwice 2002. • <i>Flash 8, Oficjalny Podręcznik</i>, Helion Gliwice 2006. • Ogólnopolski kwartalnik projektowy. <i>2+3D grafika plus produkt</i>. • Kisielewski A., <i>Sztuka i reklama</i>, Trans Humana, Białystok 1999. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • wszelkie publikacje, albumy, strony w.w.w., publikacje internetowe poświęcone grafice projektowej i nowym mediom oraz wystawy i prezentacje sztuki nowych mediów. 							
Autor karty		Prof. Grzegorz Mazurek					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK31	Techniki komputerowe			
Przedmioty wprowadzające		Technologia informacyjna				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15		30		45	3
Założenie i cele przedmiotu						
<p>Wykłady – Uzyskanie przez studentów wiedzy na temat systemów komputerowych, programów i urządzeń służących do optymalizacji procesu projektowego stosowanego we współczesnej architekturze. Omówienie ewolucji, przekształceń oraz prognozowania zmian jakie mogą mieć miejsce w obecnych programach wspomagających projektowanie.</p> <p>Laboratoria – Uzyskanie przez studentów umiejętności posługiwania się programami wspomagającymi projektowanie w zakresie rozszerzonym (programy CAD/CAM – AutoCAD, ArchCAD, Word, Excel, przeglądarka Google, itp.) i w zakresie podstawowym (programy graficzne – Photoshop, Corel, Paint, PhotoFiltr, itp).</p>						
Treści programowe						
<p>Wykłady – omówienie pasków: Plik, Edycja, Widok, Wstaw, Format, Narzędzia, Rysuj, Wymiar, Zmiana, Okno, Pomoc w programie AutoCAD. Omówienie pasków: Plik, Edycja, Widok, Projekt, Dokument, Opcje, Zespół, Okna, Pomoc w programie ArchiCAD. Programy CAD/CAM.</p> <p>Laboratoria – Wykonanie przez studentów przekształceń dokumentów w programach graficznych oraz wykonanie ćwiczeń w odniesieniu do wykładów.</p>						
Metody dydaktyczne						
<p>Wykłady – Wykład z wykorzystaniem projektora multimedialnego służącego do przedstawienia i omówienia obsługi programów wspomagających projektowanie.</p> <p>Laboratoria – Wykonanie przez studentów czterech rysunków z wykorzystaniem programów AutoCad, ArchiCad (detal architektoniczny, rzut poziomy budynku, przekrój pionowy budynku, elewacja). Wykonanie przekształceń i zmian w obrazach rastrowych za pomocą programów graficznych.</p>						
Formy i warunki zaliczenia						
<p>Wykłady – Ocena wystawiana na podstawie egzaminu ustnego oraz obecności na wykładach.</p> <p>Laboratoria – Ocena wystawiana na podstawie ocen z wykonywanych przez studentów prac cząstkowych oraz aktywności na zajęciach.</p>						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Finklestein E., <i>AutoCAD – Biblia, Tom 1 i 2</i>, RM, 2000-2009 r. • <i>ArchiCAD 10</i>, Karl-Heinz Sperber, 2007 r. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Pazdur W., <i>3D Studio VIZ 3i</i>, Autodesk, 2001 r. • Pikoń A., <i>AutoCAD 11 (Mały Leksykon)</i>, 1991 r. • Elliott S.D., Miller P.L., <i>3D Studio 4.0</i>, 1995 r. 						
Autor karty		Mgr inż. Krzysztof Janus				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK32	Organizacja i ekonomika procesu inwestycyjnego				
Przedmioty wprowadzające		Budownictwo ogólne, Prawo budowlane					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15		15	15	45	3
Założenie i cele przedmiotu							
Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie podstawowych procesów ekonomicznych i narzędzi sterowania procesem inwestycyjnym; planowania procesu inwestycyjnego w podstawowym zakresie; prowadzenia negocjacji w procesie inwestycyjnym							
Treści programowe							
Wykłady – Podstawowe elementy ekonomiki procesu inwestycyjnego. Analiza i rachunek kosztów w budownictwie. Metody oceny efektywności przedsięwzięć budowlanych. Metody i podstawy określania kosztów prac projektowych i kosztów robót budowlanych. Podstawy struktury i organizacji procesu inwestycyjnego. Podstawowe elementy prowadzenia praktyki architektonicznej.							
Laboratoria – Zapoznanie się z zasadami kosztorysowania w budownictwie, obsługą programów kosztorysowych i bazami danych cenowych. Przedmiar i kosztorys robót budowlanych.							
Projekty – Harmonogram przedsięwzięcia budowlanego. Szacowanie efektywności ekonomicznej inwestycji.							
Metody dydaktyczne							
Wykłady – informacyjne z zastosowaniem prezentacji multimedialnych.							
Laboratoria – studenci wykonują zadania pod kierunkiem prowadzącego, korzystając z programu do kosztorysowania i baz danych udostępnionych przez prowadzącego.							
Projekty – studenci samodzielnie sporządzają ćwiczenia projektowe konsultowane w trakcie zajęć.							
Formy i warunki zaliczenia							
Wykłady – zaliczenie pisemne (test).							
Laboratoria – na podstawie prezentacji i obrony zadań wykonanych na poszczególnych zajęciach.							
Projekty – ocena projektu i obrony w formie ustnej.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Kietliński W., Janowska J., Woźniak C., <i>Proces inwestycyjny w budownictwie</i>, OWPW W-wa 2007. • <i>Polskie standardy kosztorysowania robót budowlanych</i>, Stowarzyszenie kosztorysantów budowlanych. WACETOB, 2005. • Werner A., <i>Proces inwestycyjny dla architektów</i>, OWPW W-wa 2000. • Werner A., <i>Zarządzanie w procesie inwestycyjnym</i>, OWPW W-wa 2008. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Ferry J.D, Brandon P.S., Ferry D.J., <i>Cost planning of buildings</i>, Blackwell Publishing, 1999. • Połoński M. (red.): <i>Proces inwestycyjny i eksploatacja obiektów budowlanych</i>, SGGW, Warszawa 2008. 							
Autor karty		Dr inż. Piotr Jaśkowski, Dr inż. Agata Czarnigowska					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK33	Prawo budowlane			
Przedmioty wprowadzające	Nie występują					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15			15	30	2
Założenie i cele przedmiotu Zapoznanie studenta z przepisami prawa budowlanego.						
Treści programowe <i>Wykłady</i> – Polityka prawna w zakresie budownictwa. Przepisy prawne w budownictwie, przepisy wykonawcze, normy. Przepisy techniczno-budowlane. Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Prawa i obowiązki uczestników procesy budowlanego. Budowa i oddawanie do użytku obiektów budowlanych. Utrzymanie obiektów budowlanych. Katastrofa budowlana. Organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego. Odpowiedzialność zawodowa w budownictwie. <i>Projektowanie</i> – Przygotowanie dokumentów niezbędnych w procesie inwestycyjnym: wniosek o warunki zabudowy i zagospodarowaniu terenu, składnikowe elementy projektu budowlanego, wniosek o pozwolenie na budowę, zgłoszenie rozpoczęcie robót itp.						
Metody dydaktyczne <i>wykład</i> – autorski z wykorzystaniem projektora multimedialnego lub rzutnika folii. <i>ćwiczenia</i> – w grupach, rozwiązywanie problemów opartych na opisach przypadków.						
Formy i warunki zaliczenia <i>wykłady</i> – egzamin na ocenę, <i>ćwiczenia</i> – zaliczenie na ocenę.						
Wykaz literatury podstawowej – • <i>Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r.- prawo budowlane z późniejszymi zmianami</i> Wykaz literatury uzupełniającej – • Araszkiwicz M. i inni: <i>Prawo cywilne. T. 1. Część ogólna.</i> Zakamycze, Kraków 2006.						
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski				

Kierunek		Specjalność		Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka	
Nr	Nazwa przedmiotu	AIK34		Etyka zawodu architekta i ochrona własności intelektualnej			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15				15	1
<p>Założenie i cele przedmiotu</p> <p>Uzyskanie przez studentów znajomości i kompetencji w zakresie znajomości oraz zrozumienia wzajemnych relacji pomiędzy ich działalnością wykonywaną w ramach zawodu architekta a obowiązującymi zasadami etycznymi – i to zarówno tymi określonymi w przepisach prawnych prawa autorskiego, zasadach sformułowanych przez stowarzyszenia zawodowe oraz organy administracji państwowej jak też i przez poczucie odpowiedzialności za ochronę i rozwój wartości humanistycznych, kulturowych oraz naturalnych środowiska człowieka we wszystkich tego środowiska rodzajach i zakresach przestrzennych.</p>							
<p>Treści programowe</p> <p>Wykłady – Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych środowiska człowieka, ze zwróceniem uwagi na jego wysoką jakość użytkową i tożsamość kulturową; a także zasady sprzyjające kreacji wartości duchowych, zgodnych z ideą: Miasto – wspólne dobro i zbiorowy obowiązek. Odpowiedzialność przestrzegania etyki zawodowej w odniesieniu do praw sformułowanych przez stowarzyszenia zawodowe i organy administracji państwowej.</p>							
<p>Metody dydaktyczne</p> <p>Wykłady – Wykłady autorskie z wykorzystaniem urządzeń audiowizualnych.</p>							
<p>Formy i warunki zaliczenia</p> <p>Wykłady – pisemne kolokwium zaliczeniowe na ocenę.</p>							
<p>Wykaz literatury podstawowej -</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bourke V, J., <i>Historia etyki</i>, przeł. A. Białek, Toruń, 1994. • Chrysidis G. D., Kaler J. H., <i>Wprowadzenie do etyki</i>. • Dziamski S., <i>Kultura i etyka życia społeczno-zawodowego</i>. • Galarowicz J., <i>Na ścieżkach prawdy</i>, Kraków, 1992. • Konstańczak S., <i>Odkryć sens życia w swej pracy</i>. • Kucza-Kuczyński K., <i>Zawód architekt, o etyce zawodowej i moralności architektury</i>, Wyd. PW, Warszawa, 2004. • Marcintyre A., <i>Krótką historią etyki</i>, przeł. A. Chmielewski, Warszawa, 1995. • Molicki J. (komisarz), <i>Definicja utworu architektonicznego</i>, Konferencja SARP, Wrocław, 1998. • Płocka J., <i>Kultura zawodu</i>, Toruń, 1996. • <i>Przewodnik po etyce</i>, red. P. Singer, Warszawa, 1998 (2000). • Soldenhoff S., <i>Rozwój etyki normatywnej</i>, w: <i>Etyka</i>, red. H. Jankowski, Warszawa, 1973. • Soldenhoff S., <i>Wprowadzenie do etyki</i>, Warszawa, 1972. • Styczeń T., <i>Wprowadzenie do etyki</i>, Lublin, 1995. <p>Wykaz literatury uzupełniającej - -</p> <ul style="list-style-type: none"> • Szacki J., <i>Historia myśli socjologicznej</i>, Warszawa, 2002. • Ślipko T., <i>Etos chrześcijański. Zarys etyki ogólnej</i>, Kraków, 1974. • Tatarkiewicz W., <i>Historia filozofii</i>, t. 1-3. • Ullman J., <i>Pojęcie utworu w sztukach architektonicznych</i>, Architektura 2002, numery 5 i 6. • Weber M., <i>Etyka protestancka a duch kapitalizmu</i>, Lublin 1994. • Włodarczyk J. A. <i>Oblicza architektury, Rozdział. 2</i>, Wydawnictwo PB, Białystok, 2000. • <i>Zasady etyki zawodu architekta Izby architektonicznych</i>, 2003. • <i>Zasady etyki zawodu architekta SARP</i>, 1982. 							
Autor karty		Prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Radziewanowski					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS1a	Historia wnętrz			
Przedmioty wprowadzające		Historia sztuki, Historia architektury powszechnej, Architektura współczesna, Hhistoria architektury polskiej.				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15				15	2
Założenie i cele przedmiotu						
Celem przedmiotu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy na temat rozwoju architektury wnętrz oraz kształtowania form z dziedziny sztuki użytkowej w poszczególnych okresach historycznych na tle rozwoju kultury i postępu cywilizacyjnego.						
Treści programowe						
Wykłady – Analiza formalna i analiza konstrukcji, funkcja wnętrz. Wnętrza w stylu romańskim i gotyckim. Wnętrza renesansu. Wnętrza w XVII i XVIII w. Wnętrza w XIX w. Wybrane cechy formy i konstrukcji mebli XX w. Polskie wnętrza regionalne tzw. miast hanzeatyckich. Polskie wnętrza regionalne - południe Polski: meble małopolskie, zakopiańskie. Wnętrza współczesne.						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – autorskie, wycieczki edukacyjne, wykorzystanie projektora multimedialnego lub rzutnika folii.						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – wykłady – kolokwium pisemne zaliczeniowe na ocenę,						
Wykaz literatury podstawowej -						
<ul style="list-style-type: none"> • Hinz S., <i>Wnętrza mieszkalne i meble</i>, Arkady, 1980. • Kozakiewicz S., <i>Słownik terminologiczny sztuk pięknych</i>, PWN, 2005. • Miller J., Atterbury P., <i>ANTYKI: encyklopedia</i>, Warszawa, Muza, Świat Książki, 2000. • Pile J., <i>Historia wnętrz</i>, Arkady, 2009. • Piva D., <i>ANTYKI: leksykon mebli</i>, Warszawa : Muza, 2003. • Siennicki S., <i>Historia architektury wnętrz mieszkalnych</i>, W-wa 1954. • Siennicki S., <i>Wnętrza mieszkalne</i>, W-wa 1962. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Setkowicz J., <i>Zarys Historii mebla</i>, W-wa/ Kraków 1969. 						
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS1b	Historia meblarstwa				
Przedmioty wprowadzające		Historia sztuki, Historia architektury powszechnej, Architektura współczesna, Historia architektury polskiej.					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15				15	2
Założenie i cele przedmiotu							
<p>Celem przedmiotu jest wyrobienie umiejętności identyfikowania i określania cech stylistycznych wnętrz i wyposażenia; określania cech użytkowych i treściowych dzieł architektury wnętrz i mebli; formułowania kryteriów oceny dzieła; przybliżania problematyki wynikającej z wiedzy do praktyki zawodowej. Uświadomienie różnorodnych funkcji mebla w procesie kształtowania przestrzeni, dostarczenie wiedzy fachowej w zakresie formy i konstrukcji mebla, stosowanych materiałów, semantycznych odniesień projektowanego przedmiotu, specyficznych wymagań i uwarunkowań produkcji przemysłowej, zapoznanie z wybitnymi historycznymi i współczesnymi osiągnięciami w dziedzinie projektowania mebla.</p>							
Treści programowe							
<p>Wykłady – Historia sztuki z obszaru historii wnętrz, mebli i wzornictwa – od XVIII wieku do współczesności – w porządku chronologicznym, poprzez pryzmat kluczowych wydarzeń historycznych i cywilizacyjnych oraz głównych nurtów rozwoju tego obszaru sztuki. Barok. Rococo. Klasycyzm. Empire. Biedermeier. Ludwik Filip. Eklektyzm. Secesja. Art-Deco.</p>							
Metody dydaktyczne							
<p>Wykłady – wykład autorski, wykorzystanie projektora multimedialnego lub rzutnika folii. Wycieczki dydaktyczne.</p>							
Formy i warunki zaliczenia							
<p>Wykłady – kolokwium zaliczeniowe na ocenę.</p>							
Wykaz literatury podstawowej -							
<ul style="list-style-type: none"> • Boyer L.A., <i>The complete guide to Furniture Styles</i>, London 1959. • <i>Design from Scandinavia</i>, vol. 7, 9, 10, 11, 12, 13, 15 • Grandjean E., <i>Ergonomia mieszkania</i>. • Granda R., Gualdon F., Marsich M., Skarzella P., Selvafolta O., <i>Meble XX w.</i>, 1998. • Grzelak I., <i>Słownik terminologiczny mebli</i>, W-wa 1998. • Hall E.T., <i>Ukryty wymiar</i>, W-wa 1997. • Holzhacker A., Metrak Cz., Żurowski J., <i>Meblarstwo</i>, Pabianice 1967. • <i>Idea Thoneta</i>, katalog wystawy Wrocław, W-wa, Poznań 1991. • King C., <i>An Encyclopedia of sofas</i>, Hongkong 1989. • Kościukiewicz H., <i>Krzesło współczesne - czynniki kształtujące jego funkcję i formę</i>, Gdańsk 1997. • Kovel R., Kovel T., <i>American country Furniture 1780-1875</i>, New York 1965. • <i>Krzesło 94</i> - katalog wystawy. Kraków, 1995. • Metrak Cz., <i>Meblarstwo - podstawy konstrukcji i projektowania</i>, W-wa 1987. • Narębski S., Gostwicka J., <i>Zarys historii meblarstwa</i>, skrypt. Toruń 1971. • Prządka W., <i>Technologia i materiałoznawstwo dla stolarzy - cz.II</i>, Kraków 1970. • Prządka W., <i>Technologia meblarstwa</i>, W-wa 1986. • Schneck A.G., <i>Das Polstermöbel</i>, Stuttgart 1951. • Schneck A.G., <i>Die Konstruktion des Möbels</i>, Stuttgart 1951. • Setkowicz J., <i>Zarys Historii mebla</i>, W-wa/ Kraków 1969. • Wykaz literatury uzupełniającej – • Czasopisma 2+3D <i>Form & Function Form M.D. Interior National Magazine of Design Meble Plus Meble - materiały i akcesoria.</i> 							
Autor karty		Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS2	Propedeutyka konserwacji zabytków			
Przedmioty wprowadzające		Historia architektury powszechnej, Historia architektury polskiej				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15	15			30	3
Założenie i cele przedmiotu						
Celem przedmiotu jest przedstawienie całościowej informacji na temat historii ochrony zabytków; zasad konserwatorskich; systemów ochrony zabytków i innych zagadnień ważnych z punktu widzenia ochrony i konserwacji zabytków.						
Treści programowe						
Wykłady – Podstawowe pojęcia i definicje w konserwacji zabytków (4h): system ochrony zabytków w Polsce – urzędy i instytucje konserwatorskie, piśmiennictwo, szkolnictwo konserwatorskie (2h); początki ochrony i konserwacji zabytków (2h); ochrona zabytków w XIX wieku – restauracje i puryzm (2h); ochrona i konserwacja zabytków na ziemiach polskich w XIX wieku (2h); doktryna A.Riegla (1h); ochrona zabytków w XX-leciu międzywojennym (1h); program odbudowy miast po II wojnie (2h); Karta Wenecka (1h); modernistyczna koncepcja zabytku (1h); Ustawa „O ochronie i opiece nad zabytkami” z roku 2003 (3h); programy rewitalizacji miast (2h); ochrona zabytków architektury wernakularnej (1h); współczesna koncepcja zabytku w świetle obecnego programu odbudowy miast (2h); współczesna koncepcja zabytku w świetle dokumentów międzynarodowych (2h); zaliczenie (2h).						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – Wykorzystanie rzutnika pisma i rzutnika multimedialnego.						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – Zajęcia kończą się egzaminem; warunkiem zaliczenia jest uzyskanie dwóch pozytywnych ocen z kolokwium (w połowie i na koniec semestru).						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Frycz J., <i>Restauracja i konserwacja zabytków architektury w Polsce w latach 1795 - 1918</i>, PWN, Warszawa, 1975. • Małachowicz E., <i>Konserwacja i rewitalizacja architektury w zespołach i krajobrazie</i>, Wyd. PWr, Wrocław, 1994. • Dobosz P., <i>Administracyjnoprawne instrumenty kształtowania ochrony zabytków</i>, Oficyna Wydawnicza DAJWÓR, Kraków, 1997. • Kobylński Z., <i>Teoretyczne podstawy konserwacji dziedzictwa archeologicznego</i>, Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Warszawa, 2001. • <i>Vademecum konserwatora zabytków. Międzynarodowe normy ochrony dziedzictwa kultury</i>, Biuletyn PKN ICOMOS, Warszawa, 1996. • Kurzątkowski M., <i>Mały słownik zabytków</i>, Warszawa, 1989. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Zarys problematyki ochrony zabytków</i>, Skrypt TONZ, Warszawa, 1996. • Szmygin B., <i>Kształtowanie koncepcji zabytku i doktryny konserwatorskiej w Polsce w XX wieku</i>, Lublin, 2001. • Midura E., <i>Spółeczna opieka nad zabytkami na ziemiach polskich do 1918 roku</i>, Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa w Warszawie, Warszawa, 2004. • Pruszyński J., <i>Ochrona zabytków w Polsce</i>, PWN, Warszawa, 1989. • Piwocki K., <i>Pierwsza nowoczesna teoria sztuki</i>, Warszawa, 1970. • Jokilehto J., <i>A history of architectural conservation</i>, Butterworth-Heinemann, Oxford, 2002. • <i>Historical and Philosophical Issues in the Conservation of Cultural Heritage</i>, (ed.N. S. Price), Getty Conservation Institute, Los Angeles, 1996. • <i>Nara Conference on Authenticity</i>, (ed.K.E.Larsen), UNESCO WHC, Trondheim, 1995. • <i>Basic texts of the 1972 World Heritage Convention</i>, UNESCO WHC, Paris, 2005. 						
Autor karty		Dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL				

Kierunek		Specjalność		Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu			AIS3	Wstęp do projektowania w obiektach zabytkowych				
Przedmioty wprowadzające				Pedeutyka konserwacji zabytków, Podstawy projektowania arch.					
Forma i poziom kształcenia				studia stacjonarne I					
Liczba godzin				W	C	L	P	R	ECTS
				15			30	45	3
Założenie i cele przedmiotu									
<p>Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z problematyką ochrony i konserwacji zabytków, ukazanie uwarunkowań występujących przy projektowaniu w tkance zabytkowej i przystosowaniu obiektów zabytkowych do nowej funkcji i potrzeb chwili obecnej. Student po ukończeniu kursu powinien znać: teorie i metody ochrony i konserwacji zabytków, podstawy teoretyczno-prawne ochrony zabytków, metodologię architektonicznego projektowania konserwatorskiego, ogólny zarys organizacji i działalności krajowych służb konserwatorskich, aktualną teorię i praktykę modernizacji i adaptacji obiektów zabytkowych.</p>									
Treści programowe									
<p>Wykłady – Geneza europejskiej i polskiej ochrony zabytków. Rozwój doktryn konserwatorskich. Organizacja i stan prawny ochrony zabytków w Polsce oraz międzynarodowa współpraca w tym zakresie. Karty i konwencje (Ateńska, Wenecka, Warszawska i inne). Metodologia prac konserwatorskich. Aktualna teoria i praktyka w zakresie architektonicznego projektowania konserwatorskiego.</p> <p>Projekt – W trakcie zajęć opracowywane jest ćwiczenie projektowe w zakresie ochrony, rewitalizacji lub rewitalizacji budynku o charakterze zabytkowym. Opracowanie projektowe wykonane powinno być w oparciu o wykonaną samodzielnie inwentaryzację architektoniczną konserwatorską, dokumentację fotograficzną oraz niezbędne badania historyczne i archiwalne.</p>									
Metody dydaktyczne									
<p>Wykłady – wykład autorski, wykłady z użyciem urządzeń audiowizualnych, wycieczki dydaktyczne.</p> <p>Projekt – zajęcia grupowe terenowe, klauzury w trakcie zajęć, konsultacje indywidualne.</p>									
Formy i warunki zaliczenia									
<p>Wykłady – kolokwium zaliczeniowe, pisemne na ocenę.</p> <p>Projekt – opracowanie i obrona projektu na ocenę.</p>									
Wykaz literatury podstawowej –									
<ul style="list-style-type: none"> • Borusiewicz W., <i>Konserwacja zabytków budownictwa murowanego</i>, Warszawa, 1971. • Dobosz P., <i>Administracyjno-prawne instrumenty kształtowania ochrony zabytków</i>, Kraków, 1997. • Frodl W., <i>Pojęcia i kryteria wartościowania zabytków</i>, Biblioteka Muzealnictwa i Ochrony Zabytków, Seria B, T. XIII, Warszawa, 1966. • Frycz J., <i>Restauracja i konserwacja zabytków architektury w Polsce w latach 1795-1918</i>. • Kadłuczka A., <i>Ochrona zabytków architektury, Tom I, Zarys doktryn i teorii</i>, Kraków, 2000. • Kadłuczka A., <i>Problem integracji architektury współczesnej z historycznym środowiskiem kulturowym</i>, Kraków, 1982. • Kurzątkowski M., <i>Mały słownik ochrony zabytków</i>, Warszawa, 1989. • Majdecki L., <i>Ochrona i konserwacja zabytkowych założeń ogrodowych</i>, Warszawa, 1993. • <i>Ochrona i konserwacja zabytków w Polsce w latach 1944-89</i>. • Pasierb J. St., <i>Ochrona zabytków sztuki kościelnej</i>, Warszawa 1968 (wyd. 1); Warszawa 1971 (wyd. 2); Warszawa 1995 (wyd. popr. i uzup.). • Pawlicki M., <i>Strategia konserwacji zabytków architektury w Polsce</i>, Kraków 1993, Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki, Monografia nr 142. • Pruszyński J., <i>Ochrona zabytków w Polsce. Geneza, organizacja, prawo</i>, Warszawa, 1989. • Rymaszewski B., <i>Klucze ochrony zabytków w Polsce</i>, Warszawa, 1992. • Rymaszewski B., <i>Polska ochrona zabytków. Refleksje z lat 1918-2002</i>. Warszawa, 2002. • Rymaszewski B., <i>Polska ochrona zabytków</i>. Warszawa, 2005. • Zachwatowicz J., <i>Ochrona zabytków w Polsce</i>, Warszawa, 1965. 									

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Kajzer L., *Wstęp do badań archeologiczno-historycznych*, Łódź, 1984.
- Rymaszewski B., *Klucze ochrony zabytków w Polsce*, Warszawa, 1992 (także inne prace tegoż Autora).
- *Vademecum właściciela i użytkownika zabytków. Prawna i organizacyjna problematyka użytkowania zabytków nieruchomych*, Warszawa, 1997.
- *Zarys problematyki ochrony zabytków*, Skrypt dla uczestników kursów Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Warszawa, 1996

Autor karty

Dr hab. inż. Bogusław Szmygin, Prof. PL

Kierunek		Specjalność		Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu			AIS4	Technologie inżynierskie w obiektach zabytkowych				
Przedmioty wprowadzające				Materiały budowlane, Propedeutyka konserwacji zabytków					
Forma i poziom kształcenia				studia stacjonarne I					
Liczba godzin				W	C	L	P	R	ECTS
				15				15	1
Założenie i cele przedmiotu									
<p>Cel przedmiotu to zapoznanie słuchaczy z typowymi zabiegami konserwatorskimi dotyczącymi murów z kamienia i cegły, powłok tynkarskich, detalu architektonicznego, elementów betonowych i żelbetowych. Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie: oceny stanu zachowania obiektów zabytkowych; napraw, remontów i renowacji obiektów zabytkowych; dobór materiałów do prac konserwatorskich i remontowych.</p>									
Treści programowe									
<p>Wykłady – Przedstawienie typowych zabiegów konserwatorskich dotyczących: dokumentacji opisowej i fotograficznej stanu zachowania; badań historycznych oraz archiwalnych dotyczących wcześniej wykonanych prac konserwatorskich i dokonanych zmian (przekształcenia, przebudowa, dobudowa, itp.); oceny stanu zachowania obiektu i właściwości materiałów na podstawie badań wizualnych, chemicznych, fizycznych, petrograficznych, mechanicznych; korozji biologicznej (owady i grzyby szkodniki techniczne); określenia przyczyn niszczenia murów i kamieni na podstawie badań in situ i w laboratoriach (rodzaje badań terenowych i badań laboratoryjnych); właściwych zabiegów konserwatorskich murów z kamienia i cegły: naprawa i remont struktury wewnętrznej murów ceglanych, kamiennych i mieszanych: naprawa warstwy licowej muru: renowacja powierzchni kamiennych; naprawy remontów i renowacji powłok tynkarskich: remont podłoża tynku; naprawa ubytków i uszkodzeń tynków; wymiana powłok tynkarskich; naprawy i renowacji detalu architektonicznego: demontaż i zdejmowanie form, czyszczenie i zabezpieczanie; renowacji i zabezpieczania konstrukcji drewnianych: metody impregnacji, naprawy wad i uszkodzeń elementów drewnianych porażonych przez korozję biologiczną; napraw elementów betonowych i żelbetowych: naprawa ubytków i uszkodzeń, renowacja i zabezpieczenie powierzchni.</p>									
Metody dydaktyczne									
<p>Wykłady – wykorzystanie rzutnika pisma i rzutnika multimedialnego.</p>									
Formy i warunki zaliczenia									
<p>Wykłady – kolokwia pisemne.</p>									
Wykaz literatury podstawowej –									
<ul style="list-style-type: none"> • Badowska H., Danilecki W., Mączyński M., <i>Ochrona budowli przed korozją</i>, Warszawa, 1962. • Borusiewicz W., <i>Konserwacja zabytków budownictwa murowanego</i>, Warszawa, 1971. • Domasłowski W., Kęsy –Lewandowska M., Łukaszewicz J.W., <i>Badania nad konserwacją murów ceglanych</i>, Toruń, 1998. • <i>Konserwacja murów ceglanych. Badania i praktyka</i>, Referaty na Ogólnopolską Konferencję w dniach 19-20 listopada 1999 r w Toruniu, Toruń, 1999. • Kozarski P., Molski P., <i>Zagospodarowanie i konserwacja zabytkowych budowli. Fortyfikacje tom XIV</i>, Warszawa, 2001. • Łukaszewicz J. W., red., <i>Konserwacja kamiennych obiektów zabytkowych</i>, Materiały z konferencji naukowej i Pierwszego Zjazdu Absolwentów, Toruń, 1999. • Łukaszewicz J. W., <i>Badania i zastosowanie związków krzemorganicznych w konserwacji zabytków kamiennych</i>, Toruń, 2002. • Penkala B., <i>Konserwacja kamienia w budownictwie</i>, Warszawa, 1966. • Rudy M., <i>Profilaktyka w ochronie kamiennych obiektów zabytkowych</i>, Ochrona Zabytków, 1991, nr 2, s. 73. 									
Wykaz literatury uzupełniającej –									
<ul style="list-style-type: none"> • Cwynar B., Głowiak B., <i>Charakterystyka korozyjna środowisk naturalnych</i>, Wrocław, 1978. • Roznerska M., <i>Skuteczność działania środków chemicznych na mikroflorę niszczącą temperowe malowidła ścienne</i>, Materiały Zachodniopomorskie, t. 13, 1967. 									
Autor karty				Dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka	Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS5	Geodezja			
Przedmioty wprowadzające	Matematyka, Geometria wykreślna, Budownictwo ogólne					
Forma i poziom kształcenia	studia stacjonarne I					
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	15		30		45	2
Założenie i cele przedmiotu						
Umiejętność posługiwania się mapą dla celów technicznych, ewidencyjnych i jako narzędziem przekazywania informacji. Umiejętność praktycznego posługiwania się współrzędnymi i ich wykorzystania do różnych celów. Znajomość podstaw pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych. Umiejętność oceny dokładności pomiaru. Umiejętność korzystania z geodezyjnych materiałów i dokumentacji przygotowanej w technologii tradycyjnej (klasycznej) oraz w systemach informacji o terenie (SIT).						
Treści programowe						
<i>Wykłady</i> – Układy współrzędnych. Mapa zasadnicza, Geodezyjne instrumenty i techniki pomiarowe. Geodezyjne pomiary sytuacyjne, wysokościowe i realizacyjne. Pomiary inwentaryzacyjne obiektów–techniki pomiaru i prezentacji wyników. Dokładność pomiaru. GPS (Global Positioning System). SIT (System Informacji o Terenie). Mapa numeryczna. Prawo geodezyjne.						
<i>Laboratorium</i> – interpretacja treści mapy zasadniczej, pomiary na mapie; podstawy rachunku współrzędnych i przykłady zastosowania; niwelator, pomiar różnicy wysokości metodą niwelacji geometrycznej i trygonometrycznej; pomiary sytuacyjno-wysokościowe; ocena dokładności pomiarów; sporządzenie mapy wysokościowej i NMT; zadania techniczne z wykorzystaniem mapy wysokościowej.						
Metody dydaktyczne						
<i>Wykłady</i> – wykład informacyjny.						
<i>Laboratorium</i> – ćwiczenia ze sprzętem geodezyjnym; ćwiczenia z zadaniem zastępczym.						
Formy i warunki zaliczenia						
<i>Wykłady</i> – sprawdzian pisemny.						
<i>laboratorium</i> – wykonanie ćwiczeń obliczeniowych, graficznych, instrumentalnych; okresowe sprawdziany pisemne.						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Przewłocki S., <i>Geodezja dla architektów</i>, Wyd. Politechniki Łódzkiej, 2001. • Kosiński W., <i>Geodezja</i>, Wydawnictwo SGGW, 2005. 						
Wykaz literatury uzupełniającej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Przewłocki S., <i>Geodezja dla kierunków niegeodezyjnych</i>, PWN, 2002. • Wójcik M., Wyczałek I., <i>Geodezja</i>, Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, 2004. • Gil J., <i>Pomiary geodezyjne w praktyce inżynierskiej</i>, Uniwersytet Zielonogórski, 2007. 						
Autor karty		Dr inż. Witold Borowski				

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS6	Rysunek techniczny				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
					15	15	2
Założenie i cele przedmiotu							
Uzyskanie przez studentów: umiejętności i kompetencji w zakresie przygotowania rysunków architektoniczno – budowlanych oraz urbanistycznych metodą tradycyjną z uwzględnieniem zarysu elementu głównego, opisów oraz zasad wymiarowania; odczytywania informacji zawartych w archiwalnych rysunkach architektoniczno – budowlanych oraz urbanistycznych; wynieść przekonanie o konieczności uzupełniania swoich wiadomości na drodze studiów własnych w trakcie wykonywania zawodu.							
Treści programowe							
<i>Projekty</i> – Rysunek techniczny architektoniczno-budowlany - rodzaje rysunków oraz zasady oznaczeń i wymiarowania w rysunkach obiektów budowlanych. Rysunek urbanistyczny – projekty zagospodarowania działki lub terenu budowlanego, oznaczenia graficzne w rysunku urbanistycznym;							
Metody dydaktyczne							
<i>Projekty</i> – wykonywanie zadanych projektów.							
Formy i warunki zaliczenia							
<i>Projekty</i> – zaliczenie rysunkowych prac kontrolnych oraz sprawdzianów nt. Plan zagospodarowania działki budowlanej z zastosowaniem stosownych oznaczeń. Zasady oznaczania i wymiarowania w rysunku architektoniczno-budowlanym i budowlanym.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Januszewski B., Bieniasz J., Piekarski M., <i>Rysunek techniczny w budownictwie</i>, Politechnika Rzeszowska, 2008. • Miśniakiewicz E., Skowroński W., <i>Rysunek techniczny budowlany</i>, Arkady, 2007, • Normy rysunkowe wg spisu. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Burcan J., <i>Podstawy rysunku technicznego</i>, Wydawnictwo WNT, 2006, 							
Autor karty		Mgr inż. Grażyna Borecka					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS7	Projektowanie wnętrz mieszkalnych				
Przedmioty wprowadzające		Projektowanie mieszkań, Projektowanie domów jednorodzinnych, Projektowanie domów wielorodzinnych					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
					15	15	2
<p>Założenie i cele przedmiotu</p> <p>Projekt wnętrz mieszkalnych ma charakter uzupełniający do projektów domu jednorodzinnego, szeregówki i bloku wielomieszkalniowego. Dotyczy rozwiązywania funkcjonalnego i architektoniczno-plastycznego mieszkania zajmowanego przez jedną rodzinę. Celem przedmiotu jest pogłębienie rozumienia elementarnych a także szczególnych funkcji i potrzeb ludzkich realizowanych w przestrzeni mieszkania. Główny nacisk w projekcie położony jest na sposób aranżacji poprzez meble, które stanowią konieczny i w znacznym stopniu normatywny składnik wnętrza mieszkalnego. Drugim ważnym zagadnieniem jest projekt sztucznego oświetlenia całej przestrzeni mieszkania.</p>							
<p>Treści programowe</p> <p>projekt – projekt wnętrza mieszkania. Projekty dotyczą potrzeb określonej liczby osób tworzących wspólnotę, zamieszkującą określoną powierzchnię. Oznacza to, że na powierzchni 35-40 m² może mieszkać 1, 2, 3 a nawet 4 osoby. Dla każdego z tych wariantów musi być przyjęte inne rozwiązanie wnętrz. Warianty powierzchni do ilości osób: 35-40m /2 os. 35-40m/4 os.; 40-50m/2 os. 40-50m/3 os. 40-50m/5 os.; 60-80m/4 os. 60-80m/6 os.; 90-120/3 os. 90-120m/5 os.; 150-250m/4 os. 150-250m/12 os. Projektowanie odbywa się w oparciu o konkretną dokumentację budowlaną obiektu istniejącego lub projektowanego. Przyjęcie jednego z w/w wariantów oznacza zasadniczo różne zhierarchizowanie potrzeb a co za tym idzie, rozwiązań funkcji elementarnych i szczególnych. Istotnym problemem w zadaniu będzie rozwiązywanie trudnych sytuacji mieszkaniowych. Chodzi o to, aby przyszli architekci rozumieli, że powierzchnie mieszkalne odpowiednie dla małej ilości osób, częstokroć z konieczności zamieszkiwane są przez znacznie większą liczbę lokatorów. Taka okoliczność powinna być brana pod uwagę na etapie tworzenia projektu architektonicznego a jej uświadomienie jest jednym z celów niniejszego zadania.</p>							
<p>Metody dydaktyczne</p> <p>Projekty – Podjęcie tematu przez studentów poprzedzone jest teoretycznym wprowadzeniem. Plan realizacji zadania: 1. Wybór wariantu, analiza potrzeb mieszkaniowych i koniecznych funkcji. (forma konspektu). 2. Analiza struktury przestrzennej wybranego planu mieszkania (forma konspektu). 3. Hierarchizacja funkcji możliwych do realizacji. (tabela). 4. Tworzenie projektu: a. koncepcja , b. projekt , c. wizualizacja. 5. Analiza silnych i słabych stron rozwiązania (wymienne pomiędzy studentami). 6. Ocena projektu tzn. punktów 1,2,3,4, ocena punktu 5.</p>							
<p>Formy i warunki zaliczenia</p> <p>Warunkiem zaliczenia jest przedstawienie projektu w formie graficznej.</p>							
<p>Wykaz literatury podstawowej –</p> <ul style="list-style-type: none"> Gibbs J., <i>Projektowanie wnętrz</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN. Hall E.T., <i>Ukryty wymiar</i>, Muza SA. <p>Wykaz literatury uzupełniającej –</p> <ul style="list-style-type: none"> Pile J., <i>Historia wnętrz</i>, Arkady. Rasmusen S.E., <i>Odczuwanie architektury</i>, Wydawnictwo Murator. 							
Autor karty		Dr hab. Dobrosław Bagiński, prof.PL					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS8a	Sztuka współczesna				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30				30	3
<p>Założenie i cele przedmiotu Przedmiot SZTUKA WSPÓŁCZESNA ukazuje rozwój myśli twórczej, doktryn i programów artystycznych oraz najważniejsze dzieła sztuki nowoczesnej. Zaakcentowane są szczególnie te problemy i zjawiska artystyczne, które oddziaływały silnie na inne dziedziny kultury jak: literatura, architektura, film a także muzyka.</p>							
<p>Treści programowe <i>Wykłady</i> – 1. Ewolucja pojęć: SZTUKA, DZIEŁO, ARTYSTA od starożytności do współczesności. 2. Wiek XIX. Od postawy romantycznej ku postępowi nauki i produkcji materialnej. Sztuka bez mecenatu. Sztuka jako absolut. Sztuka dla sztuki. 3. Dywizjonizm podstawą programu artystycznego. Impresjoniści i neoimpresjoniści. 4. Początek ery kierunków artystycznych. Konkurencyjne programy artystyczne. Symboliści, Secesja, Pont-Aven, Nabiści, Cezanne, Van Gogh. 5. Pytanie o to, czym jest obraz? Ekspresjonizm, Fowizm, Kubizm, Futuryzm. 6. Sztuka abstrakcyjna. Kandynsky - obraz czystych jakości zmysłowych. Orfizm - czyste brzmienia koloru. Suprematyzm - NIC jako najwyższy stan malarstwa. 7. Duchamp - pytanie: kto i jako ustanawia dzieło sztuki. Wielka szyba. Ready mades. 8. Dadaizm - obalanie norm kulturowych. Sztuka jako kontestacja. 9. Neoplastycyzm - radykalna synteza rzeczywistości. 10. Surrealizm - język wizualnych metafor. 11. Picasso - geniusz uciekający w nieznane. 12. Art brut w Europie. Ekspresjonizm abstrakcyjny w Ameryce. Action painting czyli obraz tworzony na podłodze. 13. Sztuka kinetyczna i op-art w Europie. Pop-art w Ameryce. Minimal art i sztuka konceptualna - koniec awangardy. 14. Ponowoczesność. Transawangarda - wybuch radosnego malowania. Sztuka ulicy. Sztuka performance. Sztuka video. 15. Przełom wieków - czas przestrzeni. Architektura jako sztuka czasoprzestrzeni. Sztuka w przestrzeni wirtualnej. Intermedia i multimedia.</p>							
<p>Metody dydaktyczne <i>Wykłady</i> – ilustrowane pokazem slajdów. Wycieczka do Berlina</p>							
<p>Formy i warunki zaliczenia <i>Wykłady</i> – Kolokwium zaliczeniowe oraz opracowanie prezentacji jednego z obiektów architektury lub sztuki w Berlinie. Prezentacja podczas wycieczki.</p>							
<p>Wykaz literatury podstawowej –</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kotula, Krakowski, <i>Malarstwo Rzeźba Architektura</i>, PWN, Warszawa. • Malinowski (red.), <i>co robić po kubiźmie</i>, Wydawnictwo Literackie, Kraków. • Kowalska, <i>Sztuka w poszukiwaniu mediów</i>, Wiedza Powszechna, Warszawa. • Krakowski, <i>O sztuce nowej i najnowszej</i>, PWN, Warszawa. <p>Wykaz literatury uzupełniającej –</p> <ul style="list-style-type: none"> • Leger, <i>Funkcje malarstwa</i>, PIW, Warszawa. • Naylor, <i>Bauhaus</i>, WAiF, Warszawa. • Batissini, <i>Klasycy sztuki. Picasso</i>, Rzeczpospolita HPS. • Riemschneider, Grosenick, <i>Art now. Sztuka przełomu tysiącleci</i>, Taschen. 							
Autor karty		Dr hab. Dobrosław Bagiński prof. PL					

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS8b	Psychologia percepcji			
Przedmioty wprowadzające		Nie występują				
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I				
Liczba godzin	W	C	L	P	R	ECTS
	30				30	3
Założenie i cele przedmiotu						
<p>Wykłady – przekazują studentom podstawową wiedzę z zakresu: 1/psychofizjologii narządu wzroku; 2/procesu percepcji wzrokowej a w tym postrzegania kształtu, barwy i przestrzeni oraz procesów wyobrażeniowych; 3/wpływu obiektów wizualnych na emocje i motywację; 4/psychologicznych podstaw komunikacji wizualnej; 5/teorii znaku, w tym semiotyki architektury; Powyższe treści są niezbędnym składnikiem wiedzy architekta, który kształtując przestrzenie publiczne oddziałuje zarazem na psychikę pojedynczego człowieka i świadomość wspólnotową grup.</p>						
Treści programowe						
<p>Wykłady – 1. Zmysłowa dostępność świata zewnętrznego: zmysły (intero i eksteroreceptory); telereceptory; bodziec-sygnal-informacja; kanały i modulacje. 2. Oko: funkcjonalna budowa oka; funkcja optyczna; funkcja rejestracyjna; dwuocność. 3. Przestrzenna interpretacja płaskich obrazów: interpozycja; transpozycja; światłości (cień własny i cień rzucany); stałość widzenia wielkości; gradient. 4. Widzenie i rozumienie: obraz siatkówkowy i obraz umysłowy (przeżycie); organizacja pola widzenia; (figury i tła, aspekt przedmiotowy i podmiotowy); identyfikacja jako hipoteza; co to jest kształt. 5. Zasady Gestalt: grupowanie w sąsiedztwie; grupowanie według podobieństwa; zamykanie układu; kontynuacja; symetria; uproszczenie. 6. Barwa: światło i wrażenie barwy; trzy rodzaje czopków; systematyka barw (koło barw, RGB, CMYK); barwy czyste i złamane, podstawowe i pochodne. 7. Cechy barw: jakość jasność nasycenie; kontrast równoczesny jasności i jakości; kontrast następczy jasności i jakości; kontrasty pozorne jako ekspozycja figur. 8. Mieszanie barw: mieszanie światła barwnych (addytywne); filtracja światła (mieszanie sutryktywne); mieszanie pigmentów; mieszanie w oku (dywizjonizm); mieszanie w ruchu; widzenie stroboskopowe. 9. Iluzje: iluzje geometryczne; iluzje wielkości; iluzje " albo- albo"; iluzje przetrzeni i w przestrzeni. 10. Obiekty wizualne (cechy fizyczne a zjawiskowość): zewnętrzna organizacja kształtu (wygląd) sylweta; linia konturu; wewnętrzna organizacja kształtu (wiedza o przedmiocie) figura; figura jako synteza (zewnętrznej i wewnętrznej organizacji kształtu); - figura jako pojęcie (cechy figury); myślenie obrazami (morfologia i struktura). 11. Ruch, przestrzeń i czas (jako teatr jednego widza): miliardy ruchomych obrazów; płaski obraz przestrzeni; ruch odsłaniający przestrzeń (ruchome obiekty i obserwator w ruchu); widzialny i niewidzialny czas; 12. Jeden świat i wielu widzów: porównywanie obrazów (figuracja-podobne błędy, syntaktyka); nazywanie obrazów (semantyka); komunikowanie obrazowe (pragmatyka). 13. Znak wizualny w ujęciu semiotycznym: trzy rodzaje znaków (Pierce'a); kody obrazowe i rodzaje komunikatów; architektura jako komunikat wg. U.Eco. 14. Treść wizualnych komunikatów: obrazy zamiast słów (znaki drogowe, kierunki,) pojęcia, normy; język symboli; analogie i metafory wizualne; obrazy i słowa (wizualne hybrydy). 15. Mimetyczna funkcja obrazu: obraz jako okno (przezroczystość); iluzja jako prawda i jako fałsz; reprodukcja mechaniczna (redukcja, transformacja, deformacja); fotografia jako dokument (darzenia i rejestracji – ikona i oznaka).</p>						
Metody dydaktyczne						
Wykłady – wykłady ilustrowane obrazami						
Formy i warunki zaliczenia						
Wykłady – zaliczenie z oceną na podstawie testu						
Wykaz literatury podstawowej –						
<ul style="list-style-type: none"> • Arnheim R., <i>Sztuka i percepcja wzrokowa</i>. • Berger J., <i>O patrzeniu</i>. • Gregory R.L., <i>Oko i mózg. Psychologia widzenia</i>. 						

- Maruszewski T., *Psychologia poznania*.
- Młodkowski J., *Aktywność wizualna człowieka*.

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Berger J., *Sposoby widzenia*.
- Eco U., *Nieobecna struktura*.
- Francuz P. (red.), *Obrazy w umyśle*.
- Mc Luhan M., *Wybór tekstów*.
- Murch W., *W mgnieniu oka*.

Autor karty

Dr hab. Dobrosław Bagiński, prof. PL

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS9	Dokumentacja budowlana				
Przedmioty wprowadzające		Podstawy projektowania architektonicznego, Podstawy projektowania urbanistycznego, Materiałoznawstwo budowlane, Instalacje budowlane, Budownictwo ogólne, Infrastruktura techniczna miast, Drogi i ulice, Geodezja, Organizacja i ekonomika procesu inwestycyjnego, Prawo budowlane.					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		15			15	30	2
Założenie i cele przedmiotu							
Nabywanie umiejętności wykorzystywania źródeł informacji w projektowaniu, formułowaniu i realizowaniu zadań dla obiektów różnych typów w tym podstaw bieżącej eksploatacji. Celem kursu jest zapoznanie studentów z zasadami sporządzania dokumentacji budowlanej w celu uzyskania pozwolenia na budowę, realizacji i eksploatacji różnych obiektów.							
Treści programowe							
Wykład – Omówienie dokumentacji budowlanej (projektowej, budowy i eksploatacyjnej) zgodnie z obowiązującymi uwarunkowaniami formalnymi. Partycypacja społeczna i udział zamawiającego projekt w procesie projektowania. Podstawy projektowania obiektów budowlanych wynikające z ustaw, rozporządzeń zasad techniki dotyczących różnych obiektów w zakresie dokumentacji budowlanej. Uzgodnienia i opinie stanowiące podstawę do uzyskania pozwolenia na budowę. Zakres projektów wykonawczych. Zasady prowadzenia dokumentacji budowy. Podstawowe dokumenty w eksploatacji obiektów.							
Metody dydaktyczne							
Wykład – Wykłady multimedialne oraz Projekt. Studenci zachęceni są do przemyślenia określonych problemów i czytania literatury. Otrzymują też wskazówki metodyczne, w których zawarta jest charakterystyka tematów wykładów oraz szczegółowe informacje dotyczące literatury.							
Projekty – Zajęcia projektowe polegają na przygotowaniu dokumentacji budowlanej dla konkretnego obiektu.							
Formy i warunki zaliczenia							
Projekty – Projekt zaliczany jest u prowadzącego zajęcia, który po otrzymaniu projektu sprawdza, w formie kolokwium pisemnego, opanowanie materiału przez studentów.							
Wykład – Jeżeli student zaliczył Projekt to może przystąpić do egzaminu z Wykładu. Egzamin jest w formie testu pisemnego lub prezentacji multimedialnej prezentowanej publicznie. Zakres materiału dotyczy treści realizowanych na: Wykładzie + Projekcie.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Neufert P., <i>Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego</i>, Arkady, 2006. • Korzeniewski W., <i>Budownictwo mieszkaniowe. Poradnik projektanta</i>, Arkady, Warszawa, 1989. 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ustawa prawo budowlane</i> z dnia 7 lipca 1994r. (Dz.U. Nr 89, poz. 414 Dz.U. z 2003r. nr 207, poz. 2016). Tekst jednolity z dnia 17 sierpnia 2006r. (Dz.U. Nr 156, poz. 1118 z późniejszymi zmianami – ostatnie z 01.04.2009r.). • <i>Ustawa prawo zamówień publicznych</i> z dnia 29 stycznia 2004r. (Dz. U. Nr 19 , poz. 177 z późn. zm., art. 31 ust. 4). • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 listopada 2008r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z 2003; Nr 33, poz. 270 oraz 2004r. Nr 109, poz. 1156, Dz.U. Nr 216, poz. 1594, Dz.U. Nr 201 z 2008r., poz. 1238 §1, a także Dz.U. Nr 56 poz.. 461 §1 z 04.07.2009r. i 08.07.2009r.). 							

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego. (Dz. U. z dnia 16 września 2004 r., nr 202, poz. 2072, oraz z dnia 29 kwietnia 2005 r., nr 75, poz. 664).
- Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 30 maja 2000r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie. (Dz. U. z dnia 3 sierpnia 2000 r.).

Autor karty

Dr inż. Anna Ostańska

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS10a	Kształtowanie obiektów inżynierskich				
Przedmioty wprowadzające		Historia urbanistyki, Podstawy projektowania urbanistycznego, Historia parków i ogrodów/Historia przestrzeni zielonych, Materiałoznawstwo budowlane, Budownictwo ogólne, Instalacje budowlane, Infrastruktura techniczna miast, Drogi i ulice, Geodezja, Projektowanie przestrzeni publicznych					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30				30	2
Założenie i cele przedmiotu Nabywanie umiejętności wykorzystywania źródeł informacji, formułowania zadań i doboru metody przy realizacji obiektów inżynierskich różnych typów. Podstawowym celem kursu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami: kształtowania obiektów inżynierskich na tle warunków lokalnych.							
Treści programowe <i>Wykłady</i> – Kształtowanie obiektów inżynierskich wynikające z ustaleń studiów i planów zagospodarowania przestrzennego. Ustawy i rozporządzenia dotyczące projektowania różnych obiektów inżynierskich. Zasady projektowania i metod naprawczych obiektów inżynierskich. Projektowanie w zakresie konserwacji i rewitalizacji różnych obiektów inżynierskich. Opracowywanie wskazań do projektów infrastruktury technicznej.							
Metody dydaktyczne <i>Wykłady</i> – Wykłady multimedialne i w terenie. Studenci zachęceni są do przemyślenia określonych problemów i czytania literatury, otrzymują też wskazówki metodyczne, w których zawarta jest charakterystyka tematów wykładów oraz szczegółowe informacje dotyczące literatury.							
Formy i warunki zaliczenia <i>Wykłady</i> – Zaliczenie w formie testu pisemnego lub prezentacji multimedialnej prezentowanej publicznie. Zakres materiału dotyczy treści realizowanych na Wykładzie.							
Wykaz literatury podstawowej – <ul style="list-style-type: none"> • Neufert P., <i>Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego</i>. Arkady, 2006. Wykaz literatury uzupełniającej – <ul style="list-style-type: none"> • <i>Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym</i> z dnia 27 marca 2003r., Dz.U.03.80.717. • <i>Ustawa o ochronie i kształtowaniu środowiska</i> z dnia 31 stycznia 1980r. Dz.U.94.49.196 oraz <i>ustawa o zmianie ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz o zmianie niektórych ustaw</i> z dnia 29 sierpnia 1997r. Dz.U.97.133.885. • <i>Ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych</i> z dnia 3 lutego 1995r. Dz.U.95.16.78 oraz <i>ustawa o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych</i> z dnia 22 maja 1997r. Dz.U.97.60.370. • <i>Ustawa prawo budowlane</i> z dnia 7 lipca 1994r. (Dz.U. Nr 89, poz. 414 Dz.U. z 2003r. nr 207, poz. 2016). Tekst jednolity z dnia 17 sierpnia 2006r. (Dz.U. Nr 156, poz. 1118 z późniejszymi zmianami – ostatnie z 01.04.2009r.). • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 listopada 2008r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z 2003; Nr 33, poz. 270 oraz 2004r. Nr 109, poz. 1156 Załącznik 1, Dz.U. Nr 216, poz. 1594, Dz.U. Nr 201 z 2008r., poz. 1238 §1, a także Dz.U. Nr 56 poz. 461 §1 z 04.07.2009r. i 08.07.2009r.). • Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego. (Dz. U. z dnia 16 września 2004 r., nr 202, poz. 2072, oraz z dnia 29 kwietnia 2005 r., nr 75, poz. 664). • Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 30 maja 2000r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie. (Dz. U. z dnia 3 sierpnia 2000r.) 							
Autor karty		Dr inż. Anna Ostańska					

Kierunek		Specjalność		Architektura i Urbanistyka		Architektura i Urbanistyka			
Nr	Nazwa przedmiotu			AIS10b	Techniki inżynierskie w kształtowaniu krajobrazu				
Przedmioty wprowadzające				Historia parków i ogrodów, Historia przestrzeni zielonych, Materiałoznawstwo budowlane, Budownictwo ogólne, Instalacje budowlane, Infrastruktura techniczna miast, Drogi i ulice, Geodezja, Projektowanie ogrodów – dendrologia.					
Forma i poziom kształcenia				studia stacjonarne I					
Liczba godzin				W	C	L	P	R	ECTS
				30				30	2
Założenie i cele przedmiotu									
Nabywanie umiejętności wykorzystywania źródeł informacji, formułowania zadań i doboru technik inżynierskich do kształtowania obiektów architektury krajobrazu różnych typów. Podstawowym celem kursu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami: technik inżynierskich możliwych w określonych warunkach lokalnych.									
Treści programowe									
Wykłady – Podstawy kształtowania krajobrazu wynikające z ustaleń studiów i planów zagospodarowania przestrzennego, a dobór technik inżynierskich. Ustawy i rozporządzenia dotyczące projektowania różnych kategorii obiektów architektury krajobrazu. Ogólne zasady opracowania programowania i projektowania obiektów architektury krajobrazu. Techniki inżynierskie w zakresie konserwacji założen ogrodowych i krajobrazowych. Adaptacja założeń krajobrazowych dla potrzeb współczesnych. Infrastruktura techniczna w kształtowaniu krajobrazu.									
Metody dydaktyczne									
Wykłady – multimedialne i w terenie. Studenci zachęceni są do przemyślenia określonych problemów i czytania literatury, otrzymują też wskazówki metodyczne, w których zawarta jest charakterystyka tematów wykładów oraz szczegółowe informacje dotyczące literatury.									
Formy i warunki zaliczenia									
Wykłady – Zaliczenie w formie testu pisemnego lub prezentacji multimedialnej prezentowanej publicznie. Zakres materiału dotyczy treści realizowanych na Wykładzie.									
Wykaz literatury podstawowej –									
<ul style="list-style-type: none"> • Brooks J., <i>Projektowanie ogrodów</i>, Wiedza i Życie, 2004. • Dobbs L., Wood S., <i>Zmień swój ogród. Szczegółowy przewodnik odnawiania ogrodów</i>, MUZA SA, Warszawa, 2008, Wydanie II. • Marosz A., <i>Drzewa i krzewy iglaste</i>, Oficyna botanika, Kraków, 2006. • Musgrave T., <i>Sielskie ogrody. Romantyczne ogrody w mieście i na wsi</i>, MUZA SA, Warszawa, 2006. • Seneta W., Dolatowski.: <i>Dendrologia</i>, PWN, Warszawa, 2000. • Stevens D., <i>Pomysły na mały ogród</i>. MUZA SA, Warszawa 2005, Wydanie I. • Wirth P., <i>Ogród krok po kroku. Projektowanie, planowanie, obliczanie kosztów</i>, KDC, Warszawa, 2003. • Wirth P., <i>Ogród krok po kroku. Oczko wodne</i>, KDC, Warszawa, 2004. • Neufert P., <i>Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego</i>, Arkady, 2006. • <i>Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym</i> z dnia 27 marca 2003r., Dz.U.03.80.717. • <i>Ustawa o ochronie przyrody</i> z dnia 16 kwietnia 2004r. Dz.U.04.92.880. • <i>Ustawa o zmianie ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz o zmianie niektórych ustaw</i> z dnia 29 sierpnia 1997r. Dz.U.97.133.885. • <i>Ustawa o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych</i> z dnia 22 maja 1997r. z.U.97.60.370. • <i>Ustawa prawo budowlane</i> z dnia 7 lipca 1994r. (Dz.U. Nr 89, poz. 414 Dz.U. z 2003r. nr 207, poz. 2016). Tekst jednolity z dnia 17 sierpnia 2006r. (Dz.U. Nr 156, poz. 1118 z późniejszymi zmianami – ostatnie z 01.04.2009r.). • Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005r. <i>w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody</i>. Dz.U.05.94.794. 									

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 listopada 2008r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z 2003; Nr 33, poz. 270 oraz 2004r. Nr 109, poz. 1156, Dz.U. Nr 216, poz. 1594, Dz.U. Nr 201 z 2008r., poz. 1238 §1, a także Dz.U. Nr 56 poz.. 461 §1 z 04.07.2009r. i 08.07.2009r.).

Wykaz literatury uzupełniającej –

- Bradley S., *Przycinanie drzew i krzewów*, MUZA SA, Warszawa, 2008, Wydanie II.
- Bridgewater A., Gill, *Woda w ogrodzie. Sadzawki, fontanny, kaskady, pojemniki*, Wydawnictwo Elipsa, Warszawa, 2001.
- Pehle T., *Zrób to sam w ogrodzie. Murki, pergole, ścieżki, sadzawki*, Świat Książki, Warszawa, 2006.
- Popielarska M., *Balkon i taras zielony*, Wydawnictwo Publicat, Poznań, 2008.

Autor karty	Dr inż. Anna Ostańska
--------------------	-----------------------

Kierunek	Specjalność	Architektura i Urbanistyka			Architektura i Urbanistyka		
Nr	Nazwa przedmiotu	AIS11	Drogi i ulice				
Przedmioty wprowadzające		Nie występują					
Forma i poziom kształcenia		studia stacjonarne I					
Liczba godzin		W	C	L	P	R	ECTS
		30				30	2
Założenie i cele przedmiotu							
Uzyskanie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie planowania dróg i ulic.							
Treści programowe							
<p>Wykłady – Ogólna charakterystyka transportu lądowego (drogowego i kolejowego), powietrznego i wodnego. Transport miejski. Zasady kształtowania układów komunikacyjnych w miastach małych, średnich i dużych. Inżynieria ruchu – analiza, pomiary i prognoza ruchu drogowego. Podział i klasyfikacja (funkcjonalna i techniczna) dróg. Charakterystyka przekrojów poprzecznych dróg i ulic. Warunki techniczne jakim powinny odpowiadać drogi i ich usytuowanie. Charakterystyka dróg i ulic w planie sytuacyjnym i profilu podłużnym. Węzły, skrzyżowania i zjazdy. Czynniki (w tym zależne od drogi i jej otoczenia) wpływające na bezpieczeństwo ruchu. Wpływ transportu drogowego na środowisko, hałas komunikacyjny i sposoby jego ograniczania. Sposoby segregacji i uspokajania ruchu w miastach. Zasady planowania budowy i przebudowy dróg i ulic.</p>							
Metody dydaktyczne							
Wykłady – informacyjne, analityczne i problemowe z zastosowaniem technik multimedialnych.							
Formy i warunki zaliczenia							
Wykłady – Zaliczenie pisemne lub ustne.							
Wykaz literatury podstawowej –							
<ul style="list-style-type: none"> • Dziennik Ustaw nr 43 z 2 marca 1999r <i>w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.</i> • Kukielka J., Szydło A., <i>Projektowanie i budowa dróg.</i> • Pierzchała H., Grabowski R., <i>Drogi kołowe, ulice i węzły drogowe.</i> • Krystek R., <i>Węzły drogowe i autostradowe.</i> 							
Wykaz literatury uzupełniającej –							
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Wytyczne Projektowania Dróg WPD-1, WPD-2, WPD-3, GDDP, 1995.</i> • <i>Wytyczne projektowania skrzyżowań drogowych, GDDP, 2001.</i> 							
Autor karty		Dr inż. Jerzy Kukielka					